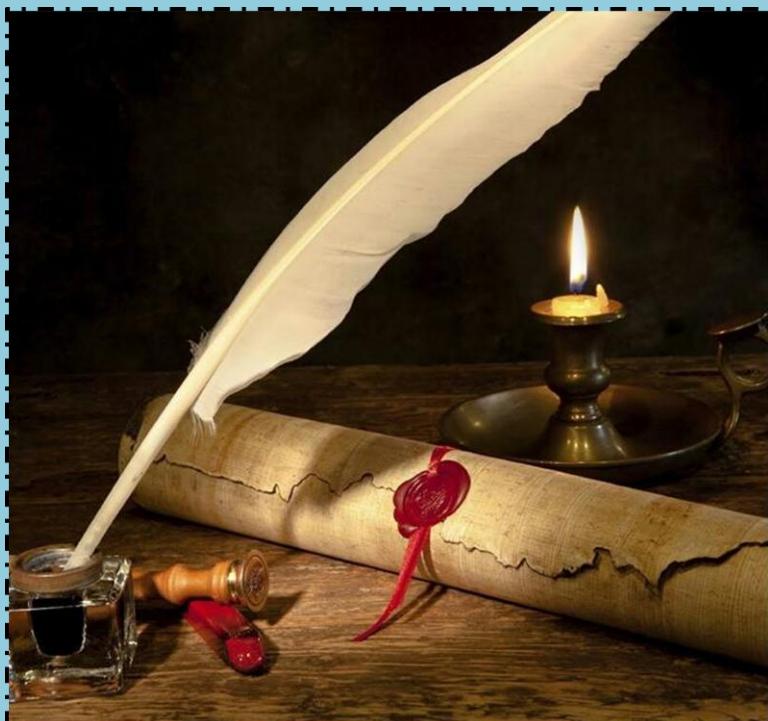

وپارلی خبری

Ketabton.com

نورالله زهیر

ویارلی خبری

نورالله زهیر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

د چاپ حق خوندي دی.

كتاب نوم:: وياري خبرې
ليكنه او راتولونه:: نورالله زهير
ڪچپوز او ڊيزاين:: پسرلى ادبى بهير
پښتى:: صفي الله بهار
کال:: ۱۳۹۹ م ۲۰۲۰ /
پر نيت خپرندوی:: پسرلى ادبى بهير

لیکلر

١	سید جمال الدین افغان.....
٩	ابن خلدون.....
١٥	سقراط.....
٢١	رابندر ناتھ پاگور.....
٢٥	محمد گل خان مومند.....
٣٢	کل پاچا الفت.....
٣٩	قیام الدین خادم.....
٤٤	عبدالرؤف بینوا.....
٤٧	عبدالکلام ازاد.....
٥٠	جبران خلیل جبران.....
٥٥	ویلیام شکسپیر.....
٦٤	وکیور هوگو.....
٧١	فرانسوا ماری ولتر.....
٧٧	اسدالله غضنفر.....
٨٦	ژان پل سارتر.....
٩٦	مهما تما کاندی.....
١٠٣	ارسطو.....
١٠٧	اجمل بشکلی.....
١١٥	عبدالغفور لیوال.....
١٢٢	لیف تولستوی.....

دالي

د پښتو

ڙبي او ادب

ميشه والو ته

څو خبری

د پوهنتون د خلور کلنی تحصیلی دورې په ازاده او خوره وره مطالعه کي چې ما له بېلاپيلو کتابونو، مجلو، ورځپانو او ویپاپانو، د بېلاپيلو فیلسوفانو، ادبی سیاسی او ملي خپرو ځینې ویناواي یادابنست کړي وي؛ دلته می د هر یوه ویناواي راپيلو او یو ځای کړي. زیاتونه او سمونه می پکي وکړه. ځینې نوري خپري می هم ورسره یو ځای کړي. د هري خپري لنډه پېژندنه می ورسره راواخیسته او کتابې بنه می ورکړه.

په دې کتاب کي یوازي نړیوالی او سیمه ایزی مشهوري خپري نه، بلکې د خپل هیواد پښتنې، ملي، سیاسی او ادبی خپرو پېژندنه او د هغوي مختلفي ویناواي، چې د دوى له اثارو ما اخیستي وي ورسره یو ځای کړي.

دلته د راغلو خپرو ویناواي د ژوند، مینې، ژني، ادب، سیاست، علم، ټولني او نورو اړخونو په اړه دي. هره وینا پر خپل ځای ارزښت لري. ارزښت ئې دا دي چې دېر څه ویل په لړو کلماتو کي بیان شوي دي. له یوې وینا مور پوهبدای شو، چې تر شائې خومره خبri شته او خومره لوی مفهوم په خومره لړو کلمو کي ځای شوي دي. هره وینا په خپل اړخ کي یو لارښود دي.

له کومو اثارو چې می مستقیم اخذ کړي دي په ماخذونو کي می بسوللي دي. خداي دي وکړي، چې د مينه والو لپاره یو څه شي او دا وره هڅه یو ځای ونیسي.
نور ناسو او کتاب.

بنه مو غواړم.

درنښت

نورالله زهير

سید جمال الدین افغان

سید جمال الدین د سید صدر زوی دی. په افغانستان کې د یوې لوبي کورنۍ خخه دی. د نسب سلسله یې سید علی ترمذی ته رسیدري. په ۱۲۵۴ هـ-ق کال چې ۱۸۳۹ د ميلادي کال سره برابر دی د کونړ په اسعد اباد کې زيرېدلی دی. (۳، ۲۱ مخ)

علامه سید جمال الدین افغان په افغانستان او سيمه کې د یوې منظمي او منسجمي اسلامي او مترقى مبارزې بنسته اينسدونکي او مخکن دی. د علامه د مبارزې موخه دا ووه چې اسلامي قلمرو او حتى ټول ختيغ له کورنۍ زوروکۍ او بهرنۍ نسکېلاک خخه ازاد کړي او اسلامي هيوادونه د نوي تمدن له ټولو وسايلو نه په استفادې سره د مترقى او پرمختللي ژوند پر لور ګامونه واخلي.

◆ علامه سید جمال الدین افغان، افغان و، د افغانستان و، د افغانستان په کونړ کې زیږپدلى و، دلته يې د ماشومتوب دوره تېره کړي وه بیا يې د زده کړو لپاره هندوستان، ایران او Ҳینو نورو هیوادونو ته سفرونه کړي او د امیر محمد اعظم خان د واکمنی پر وخت يې د لومړي وزیر په توګه کار کاوه او پاچا ته يې سالمي او صالحی مشوري ورکولې... په ټولو اسلامي هیوادونو او ختیخ کې يې د ازادي ځانګو وځنګوله او غورځنګونه او نهضتونه يې راولاب کړل کتابونه يې ولیکل، خپروني يې راوایستې او خپله اسلامي او د ازادي غوبښتنی دنده يې تر سره کړه. ۳-۴ مخونه

سید جمال الدین افغان په ۱۸۹۷ م کال د مارچ پر ۹ مه نېټه په استنبول کې له دي نړۍ نه سترګې پټې کړي او هلتہ خاورو ته وسپارل شو. په ۱۹۴۴ م کال په وروستیو کې د افغان دولت په غوبښتنه يې جسد افغانستان ته راولر شو او د کابل پوهنتون په انګر کې خاورو ته وسپارل شو.

﴿ ازدای اخیستل کېږي، ورکول کېږي نه. ﴾

﴿ زه د ظالم او مظلوم سره یو شان دېسمني لرم، ظالم د هغه د ظلم او مظلوم د دي لپاره چې ظلم يې قبول کړي دي. ﴾

﴿ زه دي ته احتجاج نه لرم چې څان کوم بل ملت ته منسوب کړم زه افغان یم افغان (افغانستان) لومړنی. هغه ځمکه ده چې زما وجود يې خاوره لمس کړي ده. ﴾

﴿ د هغه حق فایده نشته چې قوت او طاقت ورسره مرسته ونه کړي. ﴾

﴿ بې له اسلام نه بل هیڅ غرض نه لرم، نن اسلام ته خدمت په دي منحصر ګنه چې ټولو مسلمانانو ته په دغه علم کې هدایت وغواړم. ﴾

﴿ هغه ملت چې مرګ ته په خندا او موسکا بنه راغلی ونه وايې ژوندي به پاتې نشي. ﴾

﴿ عاجزی د فضیلت دبمن دی او شتمنی د رذالت سره مرسته کوي. ﴾

﴿ ادیب په شرق کې د ژوندانه پر وخت مړ، خود مړینې نه وروسته ژوندي کېږي. ﴾

﴿ د نیت د خاوند له منځه وړل د هغه نیت له منځه وړای نشي. ﴾

﴿ دا ساده توب او بې عقلی ده چې یو انسان پر بل باندې د عمر او زړښت په اساس عقیده او باور لري مشرتوب زیاتره د فضیلت او بهتری موجب نه ګرځي. ﴾

﴿ د عملی او سمدستي اقدام ارزښت او قدر بوازې د تشي وینا افتخار محوه کوي (يعني د وینا خڅه عملی حرکت او اقدام ته زیات ضرورت دی او خلک د عقل تر اغپزې لاندې راتلى شي. ﴾

﴿ بد او پست انسان هغه دی چې د خپل ژوند لپاره د خلکو مرګ غواړي او په انسانانو کې د لوی شخصیت خاوند هغه دی چې د خلکو د ژوند لپاره که خه هم د یوه تن ژوند برابر کړي ایثار او قرباني ورکولو ته حاضر وي. ﴾

﴿ ذلت او صحیح علم سره یو تر بله ضدیت او مخالفت لري دواهه سره نه یو ځای کېږي. ﴾

﴿ د مقدماتو اوږدوالي د نتایجو په ضعف باندې دلالت کوي. ﴾

﴿ خوک چې د پاچاهانو او د قدرت د خاوندانو خڅه بې له کوم جرات کولو ډارېږي دا ګدايګر دي. ﴾

﴿ یو انسان په تواضع سره بنه کېدای نشي مګر چې خه علم هم ولري. ﴾

﴿ په تواضع کې افراط (يعني چې که یو سړی له اندازې نه زیاته خپله عاجزی بشکاره کړي) دا یې په دې دلالت کوي چې ادعا لري (يعني د کوم مطلب لپاره یې چل جوړ کړي دي). ﴾

﴿ ناپوهه مه وړنۍ، ناپوهه ئې ووژنۍ. ﴾

◆ چا ته چې دروازه خلاصه شي او دا خل نشي د دي وړ دي چې وړل
شې.

﴿ حق ډېر څلې بې له زحمت ګاللو څخه نه حاصلیږي.
 هيڅوک د خپل ملت په مينه کې نه دی مړ شوي مګر چې ملت بې
بېرته ژوندي کړي.

﴿ که خوک له ژوند سره مينه لري نو د خپل ملت د ژوند په لياره کې
دي مړ شي.

﴿ هیڅ یو ملت بې له اخلاقو پاتي کېدای نشي او اخلاق بې له عقیدې
ځان نه نيسې او عقیده بې له پوهې نه پیدا کېږي.

﴿ د ملتونو او ولسونو بهتر اټکل او اندازه معلومول په اخلاقو کېدای شي
بهتر د اخلاقو څخه هغه خلق حسابدای شي چې سړي د ځان څخه تېر
شي او د ځان څخه د تېربېدو دليل په کار او عمل باندي اقدام دي.

﴿ د زرو ویناوو دروندواли په ترازو کې د یوه کار د دروندوالي په اندازه
وزن نه لري.

﴿ بهتر هغه چې شرق او ختيئ ورته احتياج او ضرورت لري قوي او عادل
پاچاهان او د قدرت خاوندان دي، خو په ضعيف عادل کې کومه فايده
نشته لکه چې په قوي ظالم کې خير نه ليدل کېږي.
د استقلال هيله د کار او عمل لپاره ده.

﴿ کله چې میدان د پوهانو او عالمانو څخه خالي شي جاهلان ورته دانګي
او یو په بل سبقت کوي.

﴿ فقير عالم پخپل علم باندي غني وي او جاهل غني د خپل جهل له
کبله ضعيف دي.

﴿ اخبار د هر ولس ژبه ۵۵.

﴿ استقلال او ازادۍ ته په تشو ویناوو خوک نشي رسپدای.

که خوک عقیده ولري چې بې له دې فاني ژوند نشته نو هغه په دنيا او اخترت کې نقصان او تاوان وکړ اوول او دویم یې دواړه له لاسه ورکړل.

که خوک د وطن د خدمت په لياره کې مرګ غواړي یعنې چې په مرګ ډيل نشي يا به مجاهد سرباز او شهيد مری او يا به د عزت او سرلوري ژوند کوي.

خوک چې ژوند کې متنات وکړي او د تنگسو په تجربو برلاسی او بريالي شي د ده لپاره غوره دا ده چې له خپلو تجربو خخه عبرت واخلي.

ستونځي او مشکلات همت لوړوي.

د جاهل په مخ کې عاقل ماته وخوري دا بهتره ده له دې خخه چې ورباندي غالبه شي.

صالح هغه دې چې د الله تعالى عبادت کوي دا د دې لپاره نه چې له دوږخه یې ډاريږي او يا د جنت لپاره اميد او تمه لري بلکې له دې سببه چې الله په ټولو کمالیه اوصافو او صفاتو موصوف او له ټولو نوافقو خخه پاک د عبادت او تقدیس وړ دي.

د خینو پګړي وهونکو جمود او ناپوهې اسلام او مسلمانانو ته زيات تاوان رسوي.

بو ملت چې د خپل حق اخیستنلو په لياره کې يو ساعت جهاد وکړي دا ورته تر قیامته پوري ذلت او د پستي له ژوند نه بنې ده.

بو ملت چې بې خبرو ظالمانو په مقابل کې خان مسلح نه کړي نو ورباندي دا حکم وکړه چې د څارویو او بې عقله حیواناتو خخه هم بدتر ده.

بو ملت چې له خپلو حاکمانو خخه له ورایه شکایت کوي او په بشکاره د هغو عبادت کوي یعنې پوره اطاعت ورته لري داسي ملت د ژوند کولو حق نه لري.

◆ د ايمان او يقين دا معنى نه ده چې د دين د مشرانو او روحانيونو عبادت وشي.

◆ بدنه زمانه او وخت هغه دی چې جاهل بری و مومی (لارښونه یې په لاس وي) او عاقل چوب وي.

◆ کومه و پره چې د حاکم له کرسی خخه د عدالت او فضیلت په اساس نه وي هغه د احترام په ھای کې د مسخره کولو وي.

◆ په کومه اندازه چې د قدرت خاوندان او پاچاهان د خلکو خخه پت وي په هماگه اندازه دوي د حقایقو خخه هم ليري پاتې کېږي.

◆ خوک چې بد او خبيث شي نو د هغه ظاهري وضع نرمه وي چل او فربې به یې ډېر وي.

◆ ځوانان د ډیونټوب یعنې د احساساتو پلونه دي پوهان او عاقلان مجبور دي په دې پله تېر شي.

◆ سیاسي احزاب ډېر بنه اجتماعي دوا ده، خو په شرق کې اکثره د بدې دوا خاصیت پیدا کوي.

◆ غرب په علم پورته شو او شرق په جهل او سستي بېرته پاتې شو.

◆ د فکرونو مېوه یواخې په دې لاس ته رائې چې فکرونه د اوهامو له قيدونو خلاص شي.

◆ په اوهامو باندي د افکارو تړلو او قيدولو خخه د ځنځير تړل او قيدول اسانه دي.

◆ خوک چې تقليد او خپلې خونې په اساس وايې چې دين په سختي، امر کوي نه په اسانтиيا، په ضرر امر کوي نه په فايدې دا شخص ډېر زيات دروغجن دي.

◆ خوک چې باور لري چې په ناروا یې خلکو ته فریب ورکړي دی هغه دي پوه شي چې نورو خخه اول ده فریب خوبې وي.

﴿ د ظاهري کړو خلکو ضرر د هغو خلکو له ضرر خخه لږ دي چې په استقامت یې ځان ملبس کړي وي یعنې په واقع او حقیقت کې بې لیاري ووي. ﴾

﴿ د پاچا او مقتدر ضرورت او حاجت خلکو ته د خلکو د ضرورت او حاجت نه چې پاچا او مقتدرینو ته یې لري زیات دي. ﴾

﴿ د علومو په مقدمو کې مبتدی ګومان کوي چې ده په علومو کې تبحیر لاس ته راوړي دی او اخر ته ورسېد خو خوک چې بیا په علومو محقق شي او تجربه او رسوخ پیدا کړي هغه په دي عقیده او باور پیدا کوي چې لا تر او سه دی په لوړنې پړاو کې دی. ﴾

﴿ چا ته چې نوی د مال نعمت په لاس ورغلې وي هغه یې په هر څای کې بنکاره کوي او چا ته چې نوی د علم نعمت حاصل شوي وي هغه یې هر چا ته وايې. ﴾

﴿ انسان خنګه چې نور محاسبه او تفتيش کوي هم دارنګه خپل ځان هم محاسبه کړي نو خطابه یې لبره او کمال ته به نژدي شي. ﴾

﴿ عقل اشرف او بهتر د مخلوقاتو خخه دي د دې پواسطه انسان د صنعت او مدنۍ پیدایښت په رمز پوهېږي بې زړه توب ټالوي (ځندوي) او همدا وېره او بې زړه توب دي چې انسان ته ورک شوي، موجود او نژدي ورته ليري بنکاره کوي. ﴾

﴿ د کور د بنخود جګړې فیصله کول د سړي ژوند تریخوي. ﴾

﴿ قوي ونه ځغرده او ژر مېوه نه نیسي. ﴾

﴿ د شرق خلک د خپلو حاکمانو په کوبروالې کاره کېږي او کله چې بې حاکم سم وي دوي هم ورسره سمبېږي. ﴾

﴿ بېله اخلاقو د یوه ملت جوړېدل، بېله دينه اخلاق کول او بېله پوهې دینداري کول، دا هیڅ امکان نه لري. ﴾

◆ د وجود ټپول عناصر په دې فاني نړۍ کې د انسان اصلی عقل ته تابع
دی نو هر هغه چې نن طب او صنعت کې نه کېدونکي او محال بسکاري
هغه نژدې دی چې سبا ته ممکن شي او د عمل جامه واغوندي.

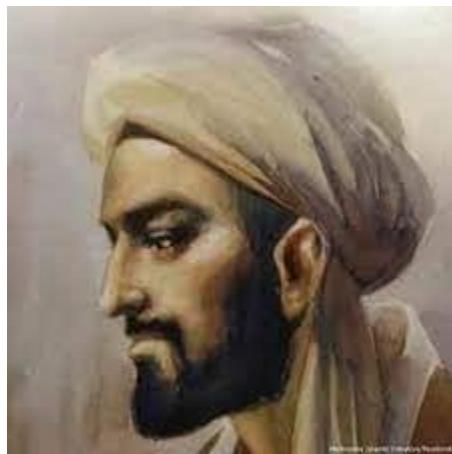
◆ پوه او هوښيار پلار هغه دی چې د خپلو اولادو سره د واده خخه يو
ځای ونه اوسيېري او په چل سره یې د نژدپوالې خخه خان خلاص کړي.

◆ پېر لړ خلک ليدل کېږي چې دوي له بشئو خخه د خوبنۍ احساس
وکړي پوه او پېر لړ خلک دی چې بشئو ته د شقاوت او بدېختي نسبت
نه کوي.

◆ په شرقيانو باندي دا وينا «خنګه چې تاسې یاستئ هغه شان ستاسي
واليان هم دي» نه تطبيقيري يعني واليان د خلکو په مزاج کار نه کوي
بلکې د دوي په هکله دا وينا مصدقاق کوي چې وايي خنګه چې مو
واليان دی تاسې هم هغه شانته اوسي يعني خلک باید د واليانو د بنو
اطاعت وکړي.

◆ اى لویه خدایه زموږ له سترګو د وهم پردي پورته کړي چې حقاڼ هغسي
ووینو لکه خنګه چې دي.

ابن خلدون

«علامه عبدالرحمن ابن خلدون پخپل لیکل شوي کتاب «كتاب العبر» کې ليکلي، چې هغه د ۷۳۲ هـ کال د روزې په لومړي نېټه، چې ۱۳۳۲ هـ کال د می میاشتني ۲۷۵ نېټې سره سمون خوري، د تونس په یوه کلې قراون کې وزېږد.

لومړنی سبوننه یې د خپل پلار نه تر لاسه کړه. د هغه پلار د خپل وخت وتلى عالم او فقيه او د هغه نوم محمد بن خلدون دي. کله چې تونس ته راغي نو سياسي ژوند یې پربیننود او د لغاتو د علم تدریس یې پیل کړ. ابن خلدون د خپل پلار خڅه فقه، تفسیر او د حدیثو علم زده کړ. سربېره پر دې یې قرائت کتابت، د نحوی اصول او د ادب تدریس یې هم ورکړ، ځکه نو موږ ويلاي شو چې د ابن خلدون لومړنی استاد د هغه خپل پلار دي.

په ۷۴۹ هـ یا ۱۳۴۹ ز کال کې په تونس او شاوخوا سیمو کې د طاعون ناروغي رامنځته شوه، چې زیات خلک یې ووژل. د این خلدون مور او پلار او نور زیات خپلوان یې د دی ناروغي په وجه مړه شول. د مور، پلار او نورو خپلوانو د مرګ په وجه د یو خه وخت لپاره غمجن و. د وبا په ورڅو کې د هغه زیاتره خپلوان او دوستان د تونس نه موريتانيا ته ولاړل، خو این خلدون د خپل ورور په مشوره په تونس کې پاتې شو.» (۷)

علامه این خلدون بېلابیلو سیمو لکه بیت المقدس، اندلس، تلمسان... ته سفرونه وکړل او له بېلابیلو اشخاصو سره ئې هم ولیدل. د قاضي القضاط، سفیر او مدرس دندی ئې تر سره کړي دي. دا ستره هستي تاریخپوه، ټولنپوه مفکر، سیاسي خبره او لوی ليکوال و.

«این خلدون په مصر کې ۲۳ کاله تېر کړل. هغه ژوند چې این خلدون په شمالی افريقا کې تېر کړي و، هغه دېر خطرناک او له ستونزو ډک و. د هغه ځای ژوند به کله د غربت سره مخ کړ او کله به یې لورو پوړيو ته ورساوه. په مصر کې این خلدون د یوه عادي فرد په خپر ژوند کاوه. سیاسي چارو سره یې هیڅ تراو نه و. مګر په شمالی افريقا کې په سیاست کې برخه اخیسته. په مصر کې یې سیاسي کالی وغورخوں او د یوه عالم، فاضل او محقق شخص کالی یې په تن کړل. په مصر کې د دوو سترو کارونو سره مخ شو. یو یې د کورنۍ له منځه تلل او بل د ستر فاتح امير ټیمور سره ليدل.

علامه این خلدون د هغو سترو علماء خخه دي، چې په علومو کې ډيرې لاسته راونې لري. هغه د ټولنپوهنې د علم د لومړنيو پوهانو خخه شمېرل کېږي. هغه په لومړي څل د تاریخ د فلسفې اساس کېښود. د تاریخ د علم په اړه یې زیاتې خرگندونې وکړې، چې «مقدمه» یې یو شهکار اثر ګنډل کېږي. په داسې حال کې چې د ده خخه مخکې هیڅ عالم د تاریخ په اړه خرگندونې نه درلودې. این خلدون په لومړي څل د قومونو د عروج او زوال عوامل وڅېرل. د

◆ بنوونې او روزنې، جغرافیا يې، حکومت کولو او نورو موضوعاتو په اړه يې ليکل وکړل.» (۷)

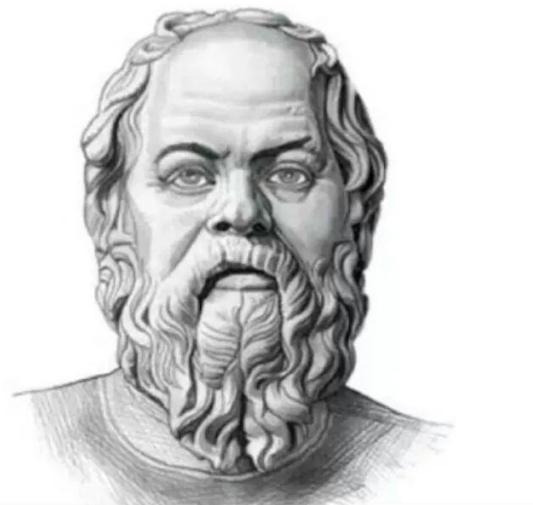
- ◊ تاریخ دasic علم دی، چې باید په بې طرفی، ولوستل شي.
- ◊ تاریخ یو دلچسپ علم دی.
- ◊ کله چې ټولنه رامنځته شي، نو مور ته د سیاست ضرورت دی.
- ◊ انسان لکه حیوان دی، ځکه د ژوند اساسی اړتیاوی لکه غذا غوبښل، د خای پیدا کول او یا نور صفات په دواړو کې یو شان دي، هغه څه چې انسان ته يې پر حیوان برتری ورکړې ده، هغه فکر دی.
- ◊ فکر دی، چې انسان د انبیا وو د علم نه خبروی او د اختر درسته لاره ورته بنېي. د دې پایله دا شي، چې د علم او یوه ټولنه رامنځته شي او هغوي دا علم نورو ته رسوي.
- ◊ د فکر قوت انسان ته بدی او نېکي بنېي. د همدي فکر پواسطه انسان علم او فن زده کوي او د دې فکر پواسطه انسان خپل راتلونکی روښانه کوي.
- ◊ د حیوانی ټولنې عادت طبیعی وي، خو د انساني ټولنې طبیعت د عقل فکر او غور نتیجه وي.
- ◊ د قومونو زوال درې عوامله لري. ۱. د اشرافو کمزوري. ۲. د فوچ تشدد. ۳. عیش و عشرت
- ◊ مرکز د حکومت لپاره د زړه مثال لري، که چیرې مرکز قوي وي نو ټول حکومت ورسه قوي وي. که مرکز کمزوري وي، نو ټول حکومت (مرکزي او غير مرکزي) ورسه کمزوري وي.
- ◊ که واکمن د سیاسي قوانینو په نافذولو کې ناکام شو هغه نشي کولای چې حکومت کنټرول کړي.

- ◊ فکر د علم د حرکت پایله ده.
- ◊ ضروري علوم باید لومړي پخپله ژبه ولوستل شي، ځکه په پردي، ژبه ولوستل د نيمائي علم لاسته راول دي.
- ◊ علوم باید په تدریجي ډول زده کړل شي. له اسانه د مشکل په طرف ولار شو او په یوه وخت کې یو فن زده شي.
- ◊ انسان فطرتاً ازاد پیدا شوي دي.
- ◊ وهم نيمه ناروغرۍ، اطمینان نيمه شفا او صبر د شفا لومړي قدم دي.
- ◊ انسان په وينا تلل کېږي او په عمل قيمت کېږي.
- ◊ په ټولنه کې د انصاف او پرمختګ لپاره دا اړينه ده، چې په ټولنه کې ازادي او د بشريت احترام رامنځته شي. دا هغه برتری ده، چې خدای تعالي انسان ته ورکړي ده او انسان یې پر حمکه خپل خلیفه گرځوی ده.
- ◊ کله چې تاریخ په ژور ډول مطالعه، تجزیه او مشاهده کړو، مور به د غلطیو خخه ليري پاته شو او حقایق به لاسته راوهو.
- ◊ مور له تاریخه هغه وخت درسته گته اخیستای شو، چې څان د ریښتیاواو اساس ته ورسوو.
- ◊ تاریخ په حقیقت کې د انساني ټولنې په اره د معلوماتو علم دي، چې د نړۍ ټلتور او ثقافت بلل کېږي.
- ◊ زاړه رواجونه ژوندي کول دا معنا نه ده، چې مړه ژوندي دي؛ بلکې دا معنا چې ژوندي مړه دي.
- ◊ تمدن د یوه انسان د ژوند په خبر دي. لومړي ماشوم وي او بې شماره هيلې لري. بيا څوان شي هر خه لاسته راوهړي. بيا زور شي، بېسېکه شي او وروسته مړ شي. له څوانۍ خخه زوروالۍ او مرګ ته یې استراحت طلبي بیاېي.
- ◊ علم د عرفان او عرفان د ژوند سرچینه ده.

- ◆ ◆ ◆
- ◊ تاریخ د اصلی پیښو پوری تړی علم دی. تاریخ د پیښو مثبت یا منفي شکل دی.
 - ◊ د بنوونکي شخصیت باید د زده کوونکو لپاره یوه نمونه وي.
 - ◊ علم او تدبیر د انسان ذهن، ټولنیز ژوند او روحی ژوند کې یووالی راولي.
 - ◊ علوم د ټولنیز او ګلتوري پرمختګ بنکارندوی دی. برعکس علمي جمود د ټولنې د انتشار او بربادی. سبب گرځی.
 - ◊ د قوي اقتصاد نه بغیر د حکومت پښی سستي وي.
 - ◊ تپر، حال او راتلونکي یو مثلث دی. که یوه زاویه ترې ليري کرو هندسي شکل خپل اهمیت بايلي.
 - ◊ سیاست او حکومت د بندګانو د ساتني او د هغوي د ګټو د ساتني او کفالت او په بشري ټولنه کي د الله تعالی د احکامو د تطبیق لپاره استازیتوب دی.
 - ◊ کله چې داسي خلک ووینې، چې د بدوم پیښو او سختو حالاتو پر مهال په توکو او خندا خبری کوي؛ پوه شه چې فقر څلپي دي. دوى کې غفلت دی. دوى د سپکاوي احساس کوي. لکه خوک چې د نشي په حالت کې مرګ ته بپول کېږي.
 - ◊ انسان او ټولنه په داخلی او خارجی ډول له یو بل سره اړیکه لري. په داخل کې انسان پخپل جسماني قوت تکيه کوي او په بیرون کې پخپل جغرافیاېي محیط، اب و هوا تکيه کوي.
 - ◊ د زده کړي موخي د ټولنې د موخو تابع وي. د زده کړي موخي:
 - ♦ د داسي کسانو روزل، چې ژوند په بنه ډول تیر کړي.
 - ♦ د نویو پیدا شویو او بالغانو ګلتوري خلاء ډکول.
 - ♦ فرد ته په درست ډول د فکر کولو عادت ورکول، تر خو ټولنیز مسائل په صحیح ډول حل کړي.

- ◆ زده کوونکو ته د قواعدو او ضوابطو مطابق د ژوند تیرولو تربیت ورکول.
- ◆ په زده کوونکو کې تمدنی خصوصیات رامنځته کول، تر خو ټولنه په صحیحو لیکو باندې روانه کړي.
- ◆ د مسلمان د زده کړي اصلی موخه د الهی معرفت پېژندل دي، کوم چې د پېغمبرانو د پیروی نه تر لاسه کېږي.
- ◊ د مذهبی، ګلتوري، ساینسی او فلسفې علومو زده کړه د ټولنې د هر وګړي لپاره ضروري ده، چې ټولنه د جمود بنکار نشي او ټولنیز پرمختګ لا گړندي شي.

سقراط

سقراط په (۴۶۹) ق.م د اتن بشار په ايلوپيک نومي کوخه کي زبرپدلي دی. پلار ئې مجسمه جورونكى او مور ئې د کوچنيانو پالنه کوله. سقراط بىكلى نه و، لە رنگە تور او بىرنگە خېرە ئې وھ. د کرايتىو په وينا» سقراط د اتن بشار تر قىلو بىرنگ ھلک گىزلى كېدە، غتىي پېسىدىلى شوندۇي، پلن تىندى او بې چولە سترگىي ئې وي.«

سقراط پوئىي زده كېرى ھم كېرى وي، پە خىنو جىڭرو كى ئې بىرخە ھم اخىستىي دە او د يوه اتل سرتېرىي پە توگە ئې ۋەن ثابت كېرى دى، سىياسى

◆ شخصیت هم و د سقراط فلسفه پر انصاف، نېکی او خان پېژندنی ولاړه وه، له خلکو سره ئې تل بحثونه کول او نېکی ته ئې رابلل. سقراط دوه ودونه کړي وو د لومړۍ مېرمني تر مرګ وروسته ئې دویم واده وکړ او له دې مېرمني ئې درې زامن وزیږېدل.

سقراط په ۳۹۹ ق.م په زندان کي د زهرو جام وڅین، له اتن او دې نړۍ نه د تل لپاره ولاړ، خونوم ئې د یونان ویاړ او دی د خپلې فلسفې قرباني شو.

- ◆ پر کومه پوهه چې انسان نازېږي هغه یوازی تشي او بې معنا خبری دې.
- ◆ بنه اخلاق یوازی امن، سوکالې او سلامتی نه راوړي بلکې په زړونو کي مانې هم جورووي.
- ◆ خپله ټوله مینه خپل دوست ته هم مه بسکاره کوه، کله چې لې بدلون هم ووینې، تا خپل دېسمن بولې.
- ◆ کوم انسان چې له نړۍ خخه ولاړ شي هلته به هغه رینښتني قاضيان ومومي، چې په هکله ئې ویل کېږي دوى هلته عدل کوي.
- ◆ په یوه هیواد کي استبداد او افراطیت هغه وخت رامنځته کېږي چې تر اندازې زیاته ازادې ولري.
- ◆ تر ټولو نژدې مرګ او تر ټولو لېږي هیله ۵۵.
- ◆ مرګ خه شې دې؟ بنایي مرګ د انسان لپاره یو ستر نعمت وي خو خلک له مرګه داسي وېږیدي لکه ستر ناورین چې وي.
- ◆ له مرګه مه وېږیدئ ځکه تر مرګ ئې وېره ترخه ۵۵.
- ◆ د یو چا د شخصیت پر ئای د هغه له بدن سره مینه کول د خارویو کار دې.

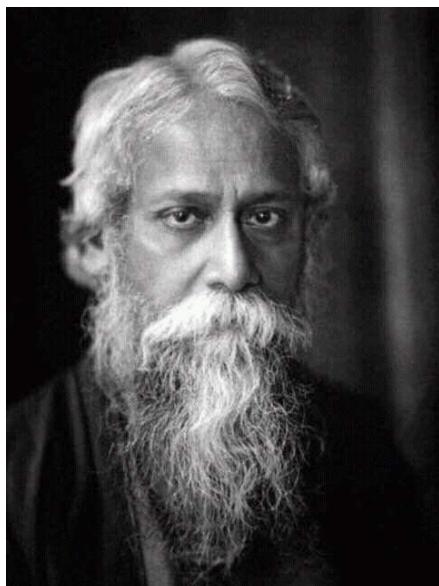
- ♦ د فکر ازادي يو لازمي شى دي.
- ♦ هغه دولت هيچكله نه پاتييري، چي مجرم ته سزا واورول شي او پري
پلي نشي.
- ♦ واده كول او نه كول دواوه پښېمانۍ لري.
- ♦ پوهه يوازي له استادانو نه، بلکي له هر تجربه ناکه کس خخه هم تر
لاسه کېدای شي.
- ♦ هر سپړي که غلام هم وي يو ډول وړتیا لري.
- ♦ مرګ يو ژور خوب دي يا له يو خاي خخه بل خاي ته د تللو نوم دي.
- ♦ اروا هم په نېکي او بنه والي سره وده کوي په بدیو بریادیږي.
- ♦ نېکي پوهه ده، پوهه يوه بنګلا ده او د انسان په کړو- وړو مخامنځ اغېزه
کوي.
- ♦ نا ازمويل شوي ژوند د پاتي کېدو ارزښت نه لري.
- ♦ له هر کار سره چي مينه لري تر سره ئې کړه؛ که ئې تر سره نه کړي
بيا به پښېمانه شي.
- ♦ اي خدايه ما نه پوهه را او دومره پوهه چي زه ئې وزغملاي شم.
- ♦ خدايه داسي ساده او يو مخیزه ژوند را کړي چي په او بنګاره هر چا ته
په يو ډول ورڅرګند شم.
- ♦ جګړه په حقیقت کي خانوڙنې ده.
- ♦ ټولنه هغه وخت نېکمرغه کېدای شي چي مطالعه ئې ورخنی کار
شي.
- ♦ چي په دې پوه شې چي نه پوهېرم دا ربستينې پوهه ده.
- ♦ يوازي په يوه شي پوهېرم، چي نه پوهېرم.
- ♦ نېکمرغه هغه دي، چي له خپلي هري خطانوي تجربه تر لاسه کړي.

- ◆ که زده کړه غواړي هره تېروتنه یو درس دی.
- ◆ نېکمرغې یعنی په تېر وخت ويړ، اوس وخت هلي- څلې او راتلونکي ته اميد.
- ◆ بنې خبره که د بد سپري له خولې هم راوزي عمل پري کوه څکه سره زر د بدرنګي بنځۍ پر غاره هم قيمت نه بايلې.
- ◆ کومه خبره چې له دېسمنه پته ساتې هغه له دوسته هم پته ساته.
- ◆ د غوسې غوره علاج خاموشې ده.
- ◆ ربستانولي هغه لاره ده، چې نېغ دی تر خدایه رسوي.
- ◆ بنکلا د لړ وخت ظلم دی.
- ◆ فلسفه له کتابه نه، له ژوندانه راتیوکيري.
- ◆ د خپلو ټولو دېسمنانو تر خنګ خپل ډېر نزدي دېسمن ته چې ستا ژبه ده، ډېر پام ساته.
- ◆ زړه زر سترګي لري، خو چې مین شي د شهې، یو عيب هم نه ويني.
- ◆ پوهه دوه ډوله ده ربستانې او نا ربستانې، د ربستانې پوهې بنسته پوهې لټون دی او د ناربستانې پوهې بنسته بي خایه خیالونه دي.
- ◆ واډه خامخا وکړئ که دې بنې بنځه په نصیب شوه نېکمرغه به بي او که نه وه فيلسوف به شي.
- ◆ پاكه پوهه په ناپاکو زړونو کي نه څایيري.
- ◆ ژوند لنډ او فاني دی، خو هنر اوږد او تلپاتي دی.
- ◆ د یوه ملت د له منځه وړلو لومړي ګام د هغه د حافظې پاکول دي.
- ◆ ستاسو تر زړه هیڅوک هم تاسو ته نزدي او ربستانې نه دی له هغه چا ليري اوسي چې ستاسو زړه ئې نه غواړي.
- ◆ وخوره چې ژوندی اوسي، خو نه دا چې ژوند د خوراک لپاره وکړي.

- ♦ عاقل کم ړغیري او پېر اوري.
- ♦ وپره ده، چي مرگ تريخوي.
- ♦ د کوم کار په کولو چي شرمېږي نوم ئې هم مه اخله.
- ♦ توده مينه سره ختمېږي.
- ♦ کار د نېکمرغى او خوبنۍ سرمایه ده.
- ♦ خوب د انسان د وجدان ړغ دی، باید په هغه بشه پوه شو او هغه ته غاړه کښېردو.
- ♦ د یوې بریا خوند د سلو ناکاميyo په خوند ارزی.
- ♦ غریب هغه نه دی، چي پیسې نه لري غریب هغه دی چي هیلې نه لري.
- ♦ له خپل مور و پلار سره داسي چلنډ وکړه، چي له خپلوا اولادونو ئې تمه لري.
- ♦ سیاست یو هنر او جمهوریت یو تاکل شوې او منل شوې ناپوهی ده.
- ♦ پوهه او عقل په انساني نفس کي له ټولو نېګنېو لوړ او تر ټولو بشه دی.
- ♦ د نفس د تزکیې بنست له خدايه وپره او پر اخترت باور دی.
- ♦ په کوم شي چي نه پوهېږي هغه مه وايه، خه ته چي اړتیا نه لري هغه مه لټیوه او کومه لاره چي درته معلومه نه وي پر هغې مه خه.
- ♦ په انساني ژوند کي تر ټولو بدہ زمانه هغه ده چي خلک له دليل نه نفرت کوي.
- ♦ کار د سعادت ذخیره او کامیابي ده.
- ♦ خوک چي د بشه او بد توپیر نشي کولای هغه کس په مرو کي شمېر دی.
- ♦ د چا چي معامله درېښتیا پر بنسته ولاره وي هغه شخص په لوبيه او نوې وسله سمبال دی.
- ♦ تعلیم د حقیقت پر لور د لارښود نوم دی.

- ◆ هره نېکي علم دی او هره بدی جھل او ناپوهي.
- ◆ د دنيا عزت په دې کي غښتى دی چي موږ په ظاهر خه ډول یو باطن مو هم باید هغه ډول وي.
- ◆ وسله یوازي د جنگ په وخت کي د زرو خخه زيات ارزښت لري مګر عقل هر وخت او په هر خاي کي.
- ◆ د هوښيار سړي ازموننه د غصې په حالت کي کېدای شي.
- ◆ ژوند له مرګ خخه سخت او مشکل دی.
- ◆ مرګ په حقیقت کي د نوي ژوند پیلامه ۵۵.
- ◆ دوستي د بشر له اړتیاوو خخه ۵۵.
- ◆ ناپوه دوستان مو وېروونکي دېښمنان دي.
- ◆ که انسان بدی پېژندلي، نو بدی یې نه کوله.
- ◆ بشکلا یوه منطقې قضیه ده چي صغري ئې سترګي دي، کبرى ئې زړه دی او نتيجه ئې عشق دي.

رابندر ناتھ ټاگور

رابندر ناتھ ټاگور نړیواله مشهوره خپره او نړیوال ادبی شهرت لري. په ۱۸۶۱م کال د می میاشتي په اوومه نېټه د هندوستان په کلکته بنار کي په داسي کورني زيرپدلي دي، چي په ادب، هنر او موسيقى کي ئې شهرت درلود. ټاگور يوازي ادبیات نه بلکي په تمثيل او موسيقى کي ئې هم خپل نوم څلوي دي. زده کړي ئې په کورني کي پيل بيا بسوونځي، د بنګال اکادمي او بيا تر انګلستان پوهنتونه ورسپد. په ژوند او تر مرګ وروسته ئې بېلاښل ويړونه او لقبونه ګټلي دي بېلاښلو هیوادونو ته ئې سفروننه کړي او په نړیواله کچه مینه وال لري.

◆ تاگور یو پراخ نظره او بې تعصبه شخصیت و. د نړیوال انسانی او بشري فکر خاوند و، همدا سبب دی چې په نړیواله کچه یادیږي. د ده منظومو او منثورو اثارو شمېر ګران، خو ډیري ډرامي، ناولونه، لیکونه، نندارلیکونه داستانو، بېلاپل مضامین او بېلاپلی بنوونیزی- روزنیزی ، مذهبی او سیاسي ویناوي ئې په اثارو کي راخی. دلته ئې د ځینو ډرامو، ناولونو او شعری ټولګو نومونه یادوو.

د ځنګله ګل، مات زړه، د مابنام سندري، د سهار سندري، تصویرونه او سندري، توپان، قرباني، پاچا او ملکه، د فطرت انتقام، زرینه کښتی،
باغوان، خورمني سترگي او داسي نور.

ګیتانجلي ئې مشهور اثر دی، چې نړیوال شهرت لري او د نوبل جایزه ئې ګټلې ده. دا اثر اروانساد استاد عبدالرؤف بېنوا پښتو ته ژیاپلی دی.
دا نړیوال مشهور شاعر، لیکوال او د انساني او بشري فکر پالونکي په ۱۹۴۱ کال د اتیا کلونو په عمر مړ او خپل نوم ئې د هندوستان لپاره ستر ويړ پرېښود.

- که له چا خخه د خه تمه ونه لري ټول ستا دوستان دي.
- که د ټولو تېروتنو پر مخ دروازه وټې نو حقیقت بشایي د دروازې شاته پاته شي.
- عشق د لوبي راز دی چې مرګ او ژوند ته تړاو ورکوي.
- عشق حرکت او سکون دواړه په څان کي نغښتي دي، زموږ زړونه چې هره شبې بدليدونکي دي په عشق کي ارام، ډاډه او سکون ته رسيرې.
- بشکلا د حقیقت موسکا ده کله چې زمور په وجود کي غزوني وکړي په یوه بشپړه هینداره بدليږي.

- د لوښي په منځ کي او به رنې دي، خو د سمندر او به پيکه وي کوچني حقiqetونه رنې کلمې لري، خو ستر حقایق په ستره چوپتیا کي ډوب ووي.
- زموږ لپاره د دي نړۍ تر ټولو ستنه موخه دا نه د چي يوازي ژوند پکي وکړو بلکي دا ده چي هغه پېړنوا او ګته تري واخلو.
- پتنګان شبې شمېري، نه مياشتی ځکه خو پوره وخت لري.
- له خپل خدايه مه بي پرواکېږي، پر هغه تلپاتي تکيه ولري، ځکه چي هغه مو هيڅکله يوازي نه پړېږدي او ستاسي په څنګ کي دي.
- د خلکو زرونه خوشحالوں نه خرڅ لري، نه زحمت يوازي موسکا بسنې کوي.
- چي زرونه پکي له ډاره په امان وي، چي سرونه پکي هسک وي، چي په علم هیڅ دول بندیزونه نه وي، چي په نړۍ کي د ځایي تاکل شویو پولو په دپوالونو وېشلي نه وي، چي توري پکي د صدق له ژورو راوزي، چي د عقل رنې سرچينه د عادتونو په دښتو کي لاره ورکه نه کوي... باداره، د ازادۍ په داسې جنت کي زما وطن وېښ وساته.
- نصیحت کول اسان، عمل کول گران دي.
- ډېر فکر کول، ډېر خبری کول او ډېر اورېدل د هوښيار انسان عمل دي.
- د ویري او اميد په وخت کي ریښتیا ویل مشکل کار دي.
- دروغجن اخر رسوا کېږي.
- شپه په لوړه تېره کړئ، خو سهار پوروړي مه پورته کېږي.
- خودره ژبه د الله ج غوره نعمت دي.
- پردي شهرت له مصیبته کم نه دي.
- کاميابي یو خل دروازه تکوي مګر مصیبې او مشکل سهار او مانسام.
- د ژوند ټول توان او طاقت دومره دي لکه د ډېري پر سر د شبنم خاځکي.

- انسانان ظالمان دي، خو انسان مهربانه دي.
- مينه د ژوند چپوه ده.
- مينه يو بي پايه راز دي، نوبل هيچ شى نشي کولاي چي تشریح ئې كوي.
- د بىخۇ غوسە د الماسو پە خېر ده؛ خلىپى مگر سوھل نه كوي.
- د چىنچىي پە فكر، پېر عجبە او احمقانە كار دى، چي انسان خپل كتابونە نە خورى.
- سىند تە پە كتو او درېدو هيچكلە لە سىندە نشىپى اوپىستلای.
- مابنام مهال لمى د ڈوبېدو پە حال كى وپوبنتل: داسىي خوک شتە، چي زما خائى ونيسي؟ كوچنى شمعي ووپيل: زە به هىخە وکرم.
- اوسىنى نېرى پە كركە او وحشت كى د جنۇن لە بىرىدە ھم ورواوېنتە جىڭە د ئىلەم، تېرىيو او پېر لە پىپىي اضطراب سمبول گۆخېدىلى ده. د تلو راتلو تۈلى لارى كېيى- وېرى شوي دي، زېونە تۈل د تمى او حرص نە چۈك دى. قىول مخلوقات بىيا راژوندىي كېدۇ تە سترگىي پې لارە دى. اى د لا محدود خېنىتىنە! اى سېپىنە اسمانە! اى خېلواكە! پېخپلى بې اندازىي مهربانى او لطف سره د خەمكىي لە زەنە د كركىي دا توري لكې ليرى كېپ.

محمد ګل خان مومند

«بناغلي محمد ګل خان د محمد خورشيد زوي، د مومن خان لمسی، د عبدالکريم کړو سی په قوم حسين خېل مومند دی. د ۱۳۰۳ هجري قمري کال د روزي مياشتې پر ۱۳ ورخ د کابل د اندرابيو په کوهه کې زېږدلی دی. لومړني زده کړه او دود علوم یې په خصوصي ډول له پوهانو خخه لوستي دی.» پر ۱۳۲۷ هـ. ق کال د حربی بنیونځی په دویم ټولګي کې د زده کوونکي په توګه شامل او تر پنځه کلنې تعلیمي دورې نه وروسته بریالي فارغ شو او د ارډلانو په غونډ کې د توپچي څانګې د قوماندان په حیث وټاکل شو. په دغه شاهي ټولګي کې له یوې خوا کندک ته درس ورکاوه، له بلې خوا یې د حربی بنیونځی د سربنیونکي په توګه وظيفه اجرا کوله او د دغه بریالي

خدمت په نتيجه کې د سپه سالار صالح محمد خان د یاور په حيث مقرر شو

او د شاهي گارډ د قومانداني چاري هم وروسيپارلي شوي. (۹، ۶ مخ)

محمد ګل خان مومند لکه د نورو پښتنو مشرانو په څېر نه یوازې د تورې خاوند، بلکې د قلم او ادب د دنيا لویه شتمني هم ور په برخه وه او په دي برخه کې هم زيات خدمتونه کړي دي... پر پښتنې فرهنگ باندي د محمد ګل خان مومند د هلو څلوا اغېزې او تاثيرات په لاندي ډول په ګوته کوو:

۱ په ژورناليسټکه او خپرنۍ برخه کې ۲ د ادبی ټولنو په جوړونه کې ۳ د روزنې او پالنې په برخه کې. (۹، ۸ مخ)

حیني اثار او ليکني ئې په دې ډول دي:

پښتو سيند، د پښتو ژبي لياره، لنډکي پښتو او پښتنواله، روزنه، پخلې، پښتنې تربیه او پخوانې ملي او ادبی اصطلاحات.

«مرحوم محمد ګل خان مومند په دري ژبه کې هم د به قلم خاوند، پر تركي او روسي ژبو هم به پوهده.» (۹، ۷ مخ)

«... د لومړي خل لپاره يې پر ۱۳۱۱ ل کال، په کندهار کې د (طلع افغان) اوونیزه په پښتو کړه، دا په افغانستان کې لومړنۍ اوونیزه ۵۵، چې په پښتو ژبه خپرېږي، د دې اوونیزې مسؤول چلدونکي لوی استاد علامه پوهاند عبدالحمي حبیبې و... د ۱۳۱۱ ل کال د قوس پر ۹ پېتې يې په کندهار کې «پښتو ادبی انجمن» تاسیس کړ. (۹، ۸ مخ)

«محمد ګل خان مومند چې پښتنه يې د بابا او دادا په نوم یادوي پر ۱۳۴۳ ل کال د اسد میاشتې پر ۲۷ مه ورځ د سهار پر ۸ بجود ۸۰ کالو په عمر د زړه د درېدو په اثر، د کابل په بریکوت کې وفات شو او په شهدای صالحین کې خاورو ته وسپارل شو. د مرحوم محمد ګل خان مومند د جنازې په مراسمو کې د هغه وخت د دولت ډپرو لورو دولتي اشخاصو برخه اخيستې وو.» (۹، ۷ مخ)

له «لنډکی پښتو او پښتونوالي» نه د پښتو په اړه د محمد ګل خان مومند ځینې ویناوې د نمونې په توګه را اخلو، چې له پښتو سره د د اورنې. مينه بني. د ده د پښتنې احساساتو او جذباتو بشکارندوي ګوي. پښتو یوازي ژبه نه ګني، بلکي پت، مړانه، سربښنه، پښتنې ټولنیز ژوند، دود و دستور چلند او کړه وړه او هغه پښتنې صفات پکي انځوروی، چې پښتو تري جوره ده او پښتون پري پښتون بلل کېږي.

ارواښاد مومند په خپلو لاندي ویناوې کي چې هره یوه ملغله ده، واقعاً پښتو تعريف کړي ده. موږ تري پوهېداي شو، چې پښتو خه ده؟ پښتو خه ته وايي؟ او خنګه پالل کېږي؟

✚ پښتو، پښتو منل، پښتو ويل، پښتو کول او پښتو چلول دي.

✚ پښتو د پښتنو په ولس او جامعي کښې لکه روح په کالبد کښې ده. خنګه چې په کالبد کښې روح نه وي کالبد خوشې شې دی همدغسي که د پښتنو په ټولې کښې پښتو نه وو د پښتنو ټولې به خوشې شې وي.

✚ د پښتنو خوره مرکه په پښتو کېږي. پښتنه د پښتو نه خوند اخلي. تر ټولو مرکو خوندوره مرکه د پښتو ده.

✚ د پښتنه سره د پښتو د لياري سره سم روغه کول پښتو ده، د پښتو د لياري سره سم پښتنه ته ننواتې کول پښتو ده. د پښتو د لياري سره سم د پښتنه ننواتې منل پښتو ده، پړه منل او تړه ورکول پښتو ده.

✚ پښتون ریښتیا وايي، هر چېري بي وايي، هر چا ته بي وايي او هر کله بي وايي.

✚ پښتنه په پښتو سره پښتنه وه، ان په پښتو به سره پښتنه وي.

✚ پښتو خورا خوره وروري ده. پښتو د پښتنو سره خواخوري ده.

✚ د پښتنو رنګ په پښتو بنه کېږي.

✚ پښتو له دېمن سره ګالنه ده. پښتو انتقام دی.

- ♦ د پښتنو خپلوي په پښتو سره ده، خپل او پردي په پښتو سره خرگندېږي او بېلېږي.
- ♦ له عزيز سوه عزيزولي، له خپله سره خپلوي، د مشرانو احترام، د کشرانو قدر او عزت، پر وړو مهرباني او شفقت، د هغوي روزنه، پر هغوي د هر پښستانه پاملننه دا ټول په پښتو سره کېږي.
- ♦ پښتو ده، چې له پښتونه یو کور، یو کورنۍ، یو تېبر، یو کورمه، یو کهول او یو ولس جوړوي.
- ♦ پښتو د پښتنو تفکرات، تخيلات، ذوق او هر خه یې چې سره یو شانته او یو کوي.
- ♦ پښتو صله رحمي ده. پښتو شفقت دي. پښتو مرحمت دي. پښتو مهرباني ده. پښتو مروت دي. پښتو نېګنې ده.
- ♦ کوندي، رندي، يتيمان، بېوزلي او مسکينان، ړانده او ګود په پښتو ساتله کېږي.
- ♦ د ضرورت په وخت کېښې د هر مسلمان ورور سره په تېره بیا د هر پښتون سره هر ډول مرسته په پښتو سره کېږي.
- ♦ پښتو پښستانه په غم او بنادي کېښې سره شريک کړي او شريکوي یې. پښتو پالنه ده.
- ♦ که پښتو نه وه، ته به زما د سر خود یې، زه به ستا د سر خود یهم.
- ♦ پښتو اصيلتوب دي پښتو سیالوالۍ دي پښتو نجات دي پښتو عاليجنابي ۵۵.
- ♦ پښتو کېښې سېکه نشه، نو ځکه سېک پښتون نه دي.
- ♦ پښتو عزت دي. پښتو کېښې بې پتي، د کكتوب نشه، ځکه پښستانه یې نشي زغملاي.
- ♦ پښتو کېښې لوبي نشه. پښتو د لویجن سړي سر په تېره ټکوي.

- ◆ + پښتو ساووتووب او باداري ده. پښتو دروندوالي دی. پښتو د پښتنو درنول دي. پښتو کښې تېټيال او تملق نشه.
- + پښتو شرافت دی. پښتو بنه نيت دی. پښتو د پښتون او مسلمانانو د خير غوښته ده. پښتو بنه اخلاق دي.
- + پښتو سپېختلوب دی. پښتو پاکوالی دی. پښتو فضيلت دی. پښتو د پښتنو معنویت دی.
- + پښتو د پښتنو د روح او ژوندانه بسکارندوي ده. پښتو سړیتوب دی او سړیتوب پښتو ده. پښتو انسانيت ته خدمت دی.
- + پښتو کښې ظلم نشه. د لړ زورور او بې زورو سره زور پښتو نه ده.
- + پښتو په خبره درېدل، خپله خبره تر سره کول او په عهد وفا ده.
- + پښتو غنا ده. پښتو کښې سوال نشه او سوال کول پښتو نه ده.
- + پښتو قناعت دی. پښتو په حق درېدل دي. پښتو کښې ناروا نشه او ناروا پښتو نه ده.
- + پښتو صبر دي. پښتو حوصله ده. پښتو زغم دی. پښتو کار کول دي. پښتو هاند او کوبښن دي.
- + پښتو دين، وطن او د پښتنه ولس ته خدمت دی. پښتو ایثار دي. پښتو فداکاري ده.
- + پښتو د اسلام، د پښتو او د پښتنو د شته والي لپاره ځان نشت کول دي.
- + پښتو ریښتیا ده. پښتو کښې خیانت نشه. پښتو کښې دروه نشه. پښتو کښې ټګي نشه. ټګ پښتون نه دی. پښتو صداقت دي.
- + پښتو پاک زړه دی. پښتو سليم وجдан دی. پښتو ده، چې پښتنه له بدوم چارو ساتي. بنو ته مخه په پښتو کېږي.
- + پښتو دوا ده. پښتو شفا ده. پښتو د پښتنو ګانه ده. پښتو حیا ده.

- ◆ + پښتو د پښتنو زلمو بسکلا او د پېغلو بنايیست دی.
- + پښتو د پښتنو جامه ده او حیا یې پړی ساتلې ۵۵.
- + پښتو د پښتنو نارینه وو پګړی او د بسخو تیکری او پورنی دی. پښتو د پښتنو بسخو ستر دی.
- + پښتو عفت دی. پښتو عصمت دی.
- + پښتو سمه عقیده ۵۵. پښتو ايمانداري ده. پښتو پر مسلماني ټينګبدل دي.
- + پښتو سعادت ته ورغلې سمه سیخه لاره ۵۵.
- + ورکړه او سخاوت، د بې وزلو سره مرسته لویه پښتو ۵۵.
- + پښتو ډاډ دی. پښتو توکل دی. پښتو په پښتنو اعتماد دی. پښتو پر ځان باور دی. د مېلمنو پالنه د پښتو ځینې ۵۵. پښتو ډوډی ماري ۵۵.
- + پښتو د علماوو مننه او احترام دی.
- + له سیالانو سره سیالي او له نږي سره برابري په پښتو کېږي.
- + د وطن مینه پښتو ۵۵.
- + پښتو د پښتنو د بري او لوړوالۍ ضامنه ده.
- + پښتو د پښتنو د لوړوالۍ وسیله ۵۵.
- + پښتو ازادي ده. پښتو قوت دی. پښتو مقاومت دی. پښتو اقتدار دی.
- + پښتو حاکمیت دی. پښتو عظمت دی. پښتو شوکت دی.
- + پښتو د پښتنو لوی ناموس دی. پښتو د پښتنو د ټولني روح دی.
- + پښتو د پښتنو د ژوندو ساه او د مړو کفن دی.
- + پښتو پښتنو ته د پښتنې ژوندانه لاره وربنې.
- + پښتو د پښتنو د دواړو نړيو د سعادت ضامنه ده. د زلمو، د زړو قوت او خوشحالی ده. د زړو لکړه او امسا ده.
- + پښتو اراده ده. پښتو ننګ دی.

- ◆ + پښتو متنات، ثبات او استقامت دی.
- + پښتو توره ده. پښتو مېړانه ده.
- + پښتو د پښتنو نه چاپېره خورا کلکه کلا ده.
- + د ژوندانه په تیارو کېښې پښتنه یواخې د پښتو په رنډا لاره میندلاي او سیخولای شي.
- + پښتو نظام دی. پښتو انتظام دی. پښتو نیاو او انصاف دی. خواخوری په پښتو کېښې ده.
- + پښتو د پښتنو هغه حق دی، چې یو ظای ورسه زېړبدلی دی.
- + پښتو د پښتنه د ناموس ساتنه پر هر پښتنه لازمه ګرځولي ده.
- + پښتو خو نو پښتو ده او پښتو پښتونواله ده.
- + پښتنه په پښتو نازېږي. پښتنه په پښتو سرلوينه کوي.
- + پښتنه په پښتو ولار دی. که پښتو نه وي پښتنه غورځيري، پرزېږي، سټه بي خېزې او ورکېږي.

گل پاچا الفت

گل پاچا الفت د میر سید پاچا زوی د سید فقیر پاچا لمسی په ۱۲۸۸ هـ . ش کال لغمان ولایت، عزیز خان کخ په منصور کلی کي دې نپوي ته سترگي پرانیستي.

گل پاچا الفت د لغمان، ننگرهار او کابل له علماوو خخه زده کړي وکړي. د خپلې مورنۍ ژې تر خنګ ئې په پارسي او عربي هم ليکل کول. بشاغلي الفت رسمي ملازمتونه، پارلماني او صحافي مصروفيتونه او د تدریس چاري تر سره کړي دي. په بین المللې سيمینارونو کي ئې هم ګډون کړي دي. د ټکنوري او ادبی هئيت په توګه ئې بېلاښلو هیوادونو ته سفرونه او هلتہ ئې

◆ کنفرانسونه کړي دي. استاد الفت د خپلو فعالیتونو، نوبت او جديت له امله نمانځل شوی دي. بېلاښلي ادبی او علمي جايزې، نبانونه او ستاینليکونه ورکول شوي دي.

د استاد الفت په اثارو کي تخلیقی، تحقیقی، تحلیلی، زبایي او په نورو ژبو لیکني شاملی دي. د ځینو منظومو او منثورو اثارو نومونه ئې دا دي. د پسرلی نغمه، عالی افکار، د ازادی نغمه، د زړه وينا، غوره اشعار، بله ډېوه، غوره نشرونه، املا او انشاء، ادبی څېرنې، پښتو سندري او نور اثار.

د استاد ګل پاچا الفت نثري کليات د بناغلي محمد اسماعيل یون په زيار او شعری کليات ئې د شهرت ننګيال په زيار راټول او چاپ شوي دي. استاد الفت نژدي تر خلوپښت کلن ادبی، ملي او ټولنیزو خدماتو وروسته د ۱۳۵۶ هـ. ش کال د ليندي مياشتني پر ۲۸ مه نېټه له دې نړۍ سترګي پېتي کړي. د عزيز خان کڅ د منصور کلي په هديره کي د کابل - ننګرهار د لوی وات پر غاره خاورو ته وسپارل شو.
روح ئې بناد.

که د مينې تر اغېز لاندې خلک په سترګو ليدل او په خوله ويل نشي کولای.

که مينه او محبت سپړ ړوند او ګونګ کړي چې په سترګو عيب ليدلای او په خوله بي ويلاي نشي.

که له خپل کار سره مينه لرل د بري ستر راز دي.

که هر خومره چې په زړه کې له کار سره مينه زياته شي د انسان په کوبنېن کې زياتوالی راخي او کار بنه کېږي.

که چيري چې مينه نه وي هلتنه ژوند نه وي.

که یوازي مينه ده چې له پاچاهانو خدمتگاران جوړوې.

- ﴿ افلاطون په پوهه او مجنون په مینه مشهور شوي دی .
- ﴿ د يو بنه او ټولنيز ژوند لپاره ارينه ده چې له خلکو سره بنې اريکي،
مینه او قربت ولرو او د اخلاقو پواسطه په زړونو کې مینه وزېروو .
- ﴿ هغه مشران او رهبران چې له پيسو سره مینه لري هيڅکله له خپل
ملت سره مینه نشي کولای .
- ﴿ هغه چې په زړونو کې د خير مینه نه لري هغوي هيڅکله سمه لار نشي
موندلای .
- ﴿ د انسانانو په زړونو کې مینه او محبت يوشان نه وي د ځينو خلکو په
زړونو کې ډېره ، د ځينو لړه وي . د ځينو په زړونو کې تر ډېره دوام
کوي او د ځينو له زړونو ژر له منځه ځي .
- ﴿ که هغه مقام غواړي چې یوازي د خدای د دوستانو په نصيب رسپوري
نو په زړونو کې مو مینه او محبت پیدا کړئ .
- ﴿ هر انسان هر وخت د ميني او محبت تږي وي .
- ﴿ دروغ نه دي که ووايو چې هر انسان پر ځان مين دي او له ځان سره
مینه لري . د انسان هره مینه چې له هر چا او هر شي سره وي په هغه کې
د ځان مینه پته ده ځکه له ځان سره مینه د انسان په غرايزو کې
شمېرل کېږي هيڅوک تري خلاص نه دي .
- ﴿ که تاسي یو څوک ويني چې له یوه بل سره ډېره مینه کوي دا
مینه هم په اصل کې له ځان سره مینه ده .
- ﴿ یوازي د مور او پلار مینه ده چې لمن بې له هر راز تومتونو پاکه ده .
- ﴿ دا یوازي عقیده ده چې په انسان کې عقل، مینه، صداقت، زړورتیا
غښتلی عزم او حرکت پیدا کوي .
- ﴿ په هغه مینه کې چې د عدالت ملا ماتیرې لويه ګناه ده .
- ﴿ څوک چې پر ازادی مین وي هغه هيڅکله ځان نشي مقيد کولای .

- که مو د ازادی په لار کې سر او مال ولار شي بيا مو هم له زرونو د ازادی
مینه نه وزی.
- که د سبا ورخې مینه زموږ له زرونو ووزي موږ بيا ژوند نشو کولای
حکه چې زرونه سرېږي او ارزو گانی مري.
- که بنه عقل هغه دی چې د مینې او محبت په غېړ کې وده وکړي.
که هره بنکلا پرته له مینې ارزښت نه لري.
- که عاطفه، مینه او محبت د انسان د ډیرو ناروغیو غوره درمل دي.
- که د مینې او محبت په نړۍ کې ضعیف او کوچنی د لوی او قوي تر خپیړو
لاندې نه دي.
- که په ډیرو مینو کې ډیړې کینې او په ډیرو احسانونو کې ډېر زیانونه
پست وي.
- که د سترګو کار له بنایست سره دي، د زړه کار له مینې سره.
که دوہ مینان سره بېل شي پروا نشته حکه چې مینه نوره هم زیاتېږي
او د وصال ارزو قوي کېږي.
- که د مینې خبرې چې خومره ساده او بې ساخته وي هغومره بې وي.
که مینه کله د بنایست په اثر کې راپیدا شي او کله د مینې په سبب
سېږي ته یوشی بنایسته بنکاري.
- که مینه او محبت زموږ سترګې داسي تري چې د خپل محبوب معایب
له محاسنو نشو بېلولای.
- که خوک چې د مینې او محبت تر اغېز لاندې راشي هغه لکه بلبل او بورا
د ګل په یوه پانه خوبن او خوشحاله وي او ټول باغ په همدغه یوه
پانه کې ويني.
- که مینه او محبتونه ټول یو راز نه دي او نه یې اغېزه د انسان په زړه کې یو
ډول وي.

- که مینه، عاطفه او محبت د انسان د پیرو ناروغیو درمل دي.
- که تر خو چې د دنیا پر مخ د حُسن او جمال مظاہر لیدل کیری او د انسان په سترگو کې د لیدلو او کتلوا احساس وي هرو مرو به د انسان په زړه کې یو ډول مینه او د یو شی محبت وي.
- که که مینه په منځ کې نه واي نو د دېب او بناپېږي زور هیڅکله برابر نه دی.
- که ځینې مینې او محبتونه وي چې ډېر ژر د انسان له زړه محوه کیری او هیڅ اثرېي نه پاتېږي.
- که هر سړۍ په هر وخت کې د مینې او محبت وړۍ دی او لوی خدای هم د مومنانو شدید محبت او مینه ستایي.
- که هغه شی چې خلک یې سعادت او خوشحالی بولی هغه خوند چې سړۍ یې په سرو او سپینو یا خوندوره خوراکونو کې نشي موندلای په یوه شي کې پیدا کیري چې ځینې خلک ورته مینه او محبت واي او په اسمانونو کې د ژوندانه روح بلل کیري.
- که مینه او عاطفه د زور او قوت په مقابل کې ماشومان دی ځکه زور او قوت پخوا پیدا شوي مینه، عاطفه، رحم او شفقت وروسته.
- که که خوک د سولې غوبستونکي وي نو یوې داسې اختراع ته اړتیا ده چې د مینې او عشق له عناصرو پکې استفاده شوې وي.
- که د استقلال ساتنه د ملت قوي جذبي ته ډېر شدید ضرورت لري.
- که د بنکلو مینه له ګل او بلبله اخیستل کیري چې بهار او خزان پکې لوی دخل لري او فریادونه، اغزي، د غوتۍ دلتنګي هر- هر څه پکې شته او د شکایت هنګامه ورځینې جورېږي.
- که سیند هر تړي ته او به ورکوي او د هر چا خیرنې جامې پاکوي.
- که کوم ملت چې شاعرنه لري، سترګې او زړه نه لري.

- ◀ ◀ د انسان غرایز او خویونه د انسان اصلی حقیقت دی چې ډېرې پردي
بې پر مخ پرتې دي.
- ◀ موږ باید خپل ملي امتیازات، ملي شعور او ملي احساس ډېر ټینګ
وساتو.
- ◀ ژوند د تحول او تکامل نوم دي.
- ◀ حقایق اکثره تراخه وي او حق په تریخوالی ستایل کېږي.
- ◀ دنیا په حقیقت کې یو نندارتون دی چې انسان ته هر راز بنسکلي
شیان وربیې هر څوک د خپل ذوق او خواهش سره سم یوشی ته ځان
رسوی.
- ◀ ژوند هغه حرکت دی چې د خپل مطلب او مقصد لپاره وي.
- ◀ هر ئای کې چې بنو ته بنه او بدوي ته بدنه ویل کېږي عدالت مري.
- ◀ د یو ملت اخلاق چې فاسد او خراب شي هرو-مرو د انحطاط لور ته
ځی.
- ◀ چېږي چې شعر و ادب کمزوری او خیالات مړه وي هغه ملت مړ بلل
کېږي.
- ◀ د ناپوهی تیاره له شپې کمه نه ۵۵.
- ◀ انتقاد د بشريت ډېر لوی مصلح او صحیح رهنمادی.
- ◀ شاعر باید د فکري انقلاب علمبردار او بت شکن وي.
- ◀ هغه قام چې د حالاتو په بدلون قادر نه وي، خپل زور فکر، زور
خيال زور عادت، زور پوهه په نوي نشي بدلولای مترقی ژوند نه
لري.
- ◀ د یوه ملت ژبه، ټکنولوژۍ، اخلاق په شعر و ادب سائل کېږي.
- ◀ د یوه لورېدل او د بل ټېټېدل له یو بل سره تړلې دي.
- ◀ شپې لکه د خوبانو زلفي چې خومره اوږدې وي هغومره بنې وي.

◆ د ژوندانه ټول خوروالی په همدغه سبا کې پتّه دی، که دغه سبا ته
امید ونه لرو د ژوندانه تحمل هيڅکله نشو کولای.

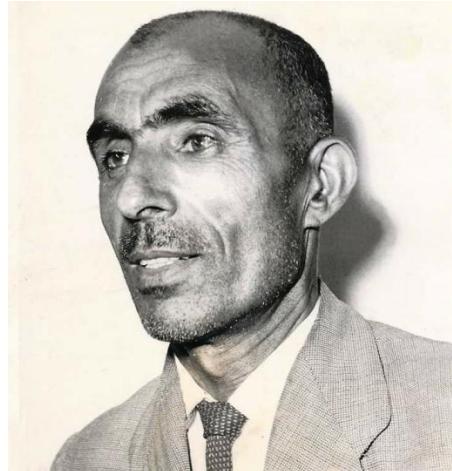
◆ کله چې یوشی په سترګو بنه بشکاره شي په زړه کې ځای نیسي.

◆ کوم قدر او قیمت چې د انسان په بدن کې زړه لري په یوه جامعه کې بې
شعر او شاعر لري.

◆ په یوازی ګلتوب او ګلالیتوب هيڅوک قدر او منزلت نه مومي او نه
په تشن بنایست دلبری او دلربایی کیری.

◆ د ویدو قومونو کارونه لکه د ویده خوب چې په سیند کې لامبی خو
لاس به یې لوند نه وي او هماغه به شان به تړی وي.

قیام الدین خادم

د پښتو ادب څلانده ستوری، لیکوال، شاعر، ادیب، ژورنالیست، مفکر او ستر شخصیت استاد قیام الدین خادم د ملا حسام الدین زوی، د ملا علی ګل لمسي د ننګرهار ولایت، کامپی ولسوالی کي په ۱۲۸۶ هـ ل ۱۹۰۷ م کال کي زیدېدلی دي.

لومړنی زده کړي ئې کورنۍ کي او د نورو دینې زده کړو لپاره ئې د هیواد دنه او له هیواده بهر سفرونه کړي دي.

استاد خادم د بنوونکي، د ځینو ورڅاپنو او جريدو د مسؤول مدیر په توګه او هم ئې نوري مطبوعاتي او دولتي دندی تر سره کړي دي.

هغه یو سیاستپوه، د مشرانو جرگې سناټور، د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځی استاد، ژورنالیست، پیاوړی لیکوال، ويښ شاعر، ادیب او د فلسفې اندونو یو پوه عالم و. نوموری پښتو ادب کي ځانګړې ځای لري. د

◆ پښتو زبې او ادب له پنځو ځلاندو ستورو څخه یو ستوري دی. د ادبی پکړ تر خنګ ئې سیاست کې هم ونډه درلوده.

استاد قیام الدین خادم منثور او منظوم اثار لري لکه: بیدار شه پښتونه، د مرغلو امېل، پښتونولی، خیالي دنيا، د مور مينه، نبوغ او عقریت، څاروان، نوي رپا، نوي ژوندون، مکارم الاخلاق، د خوشحال او رحمان موازنه، روهي ګلونه بايزيد روبسان، کره پښتو، بلهکا، د پښتو ننۍ ليکوال د کوچنیانو اخلاقې پالنه او داسي نور.

استاد قیام الدین خادم د ۱۹۷۹ م / ۱۳۵۸ هـ.ل کال د وړي د میاشتي پر ۵ مه نېټه وفات او د ننګرهار ولايت، کامي ولسوالۍ کي په خپله پلرنې هدیره کي خاورو ته وسپارل شو.
اروا ئې بساده

❖ د وړئي رپا د شپې له تیاري څخه ده.

❖ د ژوند ناكامي هغه خوک غواړي چې د کاميابي وړ وي.

❖ هغه ژوند کامياب ژوند نه دی، چې تل کامرانی لري.

❖ هغه خوشحالی سپړي نه خوشحالوي چې د درد او خور په بيه نه وي اخيستل شوي.

❖ د ليدو خوند د بېلتانه په غم کي او د ژوندانه فتحه د ژوند په ماتې کي .
.۵۵

❖ هر خومره چې یوه خوشحالی شانداره وي هغومره هغه لياري هم سختي وي چې د هغې د حصول لپاره لنډيرې.

❖ تر خو چې ژوند ژوند دی ، نو په دي کې برکت له حرکت څخه دی. ځکه كامل سکون کېتې مېټ مرګ دی.

❖ ګټه د زيار د باغ مېوه ده.

- ❖ حقیقی خوشحالی د استغنا، مور سترگی او د خوشحال زړگی نوم دی او دا شی په دغو شیانو کي پت او مضمر دي.
- ❖ خوشحالی د خواهشاتو د محدود کېدلو نوم دی.
- ❖ خوشحالی د قناعت او د خپل زړه خخه د حرص د ایستلو نوم دی.
- ❖ د حیات خوند ازادي ۵۵.
- ❖ د عاشقانو زړه په داسی همبشه جنت کي چي هلتہ د درد د اواز، غم او غمگسار نه وي، مری.
- ❖ کېدای شي چي نور کارونه په زور وچليږي، مګر قلم نازکه شي دي پر ده چي زور راشي ماتيرې.
- ❖ هيڅوک په زور باندي خپل ځان په چا لوی نشي منلای.
- ❖ توره په خپل ځای کي دكتاتوره ده او قلم په خپل ځای کي، وړاندي والی هغه وخت کېږي چي دا دواړه احترامانه اتفاق وکړي.
- ❖ زندگي یوه سرسبزه او بنېږازه ونه ده. علم ئې بېخ، شعر ئې تنه او سیاست ئې مېوه ۵۵.
- ❖ علم اكتشاف، شعر احساس او سیاست کول دي.
- ❖ د ژوند سعادت او خوبني د مادياتو په زیاتوالی او ډېروالی دومره اړه نه لري، لکه د ضمير په ازادي او د روح په خوشحالی پوري.
- ❖ رینښتنې ارزو هغه وي چي تل د تکمیل په تلاش کي وي.
- ❖ رینښتنې محبت هم هغه دي چي د محبت د مدعاه لپاره پرله پسې جد وجهد وکړي او دغه جد و جهد د ژوندانه مال وګني.
- ❖ بې دردي په یوه قوم او جامعه کي داسی یو مرض دي چي په علاج ئې یوازي پېغمبران پوه شوي دي.
- ❖ د زړه د درد علاج پخپله د زړه درد دي او بس.
- ❖ هر ويده، ويده نه پاتي کېږي او هر کله چي وي ویښېږي.

- ❖ په دې خبره کي هیڅ شک نشته چي د یوه ملت يا د کل انسانیت سعادت خوشحالی او د اجتماعی گذران سمون په علم دومره اره نه لري لکه په اخلاقو ځکه چي علم پوهنه ده او اخلاق کړنه.
- ❖ اى ازادي، بي له تا ژوند یو لفظ دی، چي معنی نه لري. يا د رسام منه ده چي نه بوی لري او نه خوند.
- ❖ ترقی د هماغه قومونو په نصیب کېږي چي هغوي استعداد معلومولی شي او پس له معلومولو او پېژندلو څخه ئې روزلی او پاللي شي.
- ❖ انسان په خبرو انسان دي.
- ❖ که ته زړه لري، نو د چا زړه مه ازاروه.
- ❖ زړه خود همدي لپاره دی چي د عشق متاع پري واخیستل شي.
- ❖ خدای یو دی مګر ده ته درسپدو دومره لاري دي لکه خومره چي د انسانانو روحونه دي.
- ❖ ډيری بنې او طلايي خبری چي بي وخته او بي موقعې وشي هسي خوشی تيري شي او هیڅ فایده ونه بنندي.
- ❖ ژوندون پېشکه یو طلسما دی چي ماتیرې، خود یو زیور انسان د پاره. څنګه بشکلی دی دا طلسما او څنګه خوندور دي دا ماتېده.
- ❖ خبرېده د هوښيار زړه د پاره لوی تسل دي او د حقيقې ژوند د پاره مرګ ادو خه مرګ نه دي.
- ❖ اخلاق هغه وخت د سعادت وسیله کېږي چي د فردی دايري څخه ووځي او اجتماعي رنګ قبول کاندي.
- ❖ هلتہ چي زړه نه ويرېږي؛ او سر نه تېټوي. هلتہ چي علم ازاد دي. هلتہ چي دنيا د کورګيو په تنګو دٻالونو نه ده ماته او ټوکړې ټوکړې نه ده شوې. هلتہ چي الفاظ د رېښتنولی د عمق څخه راوځي. هلتہ چي سعي په استقلال سره خپل وزرونه د تکمیل لپاره خپروي. هلتہ چي د

◆ عقل صافه چینه د بیکاره دودونو په وچ شگلن بیابان کښې خپله
لاره نه وي ورکه کړي. هلته چې نفس د تل پراخېدونکي تخیل او عمل
پسي څي. اى خبتنه د آزادۍ په هغه جنت کښې زما ملک بیدار کړه.

عبدالرؤف بېنوا

استاد عبدالرؤف بېنوا د مفتیي عبدالله زوي په ۱۲۹۳ هـ . ش کال په کندھار
ښار کي زېړبدلى دي. لوړنۍ زده کړي ئې له خپلي کورنۍ او کندھاري
عالمانو خخه کړي دي. وروسته ئې خصوصي زده کړي او مطالعې ته دوام
ورکړ.

استاد بېنوا د پښتو ټولنې مدیر، په ډلهلي او قاهره کي مطبوعاتي اتاشه، د
کابل راډيو رئيس، په ولسي جرګه کي وکيل، په ليبيا کي سفير او د اطلاعاتو
او ګلتور وزير په توګه دندې تر سره کړي دي.
د اړوابناد استاد بېنوا مشهور اثار دا دي:

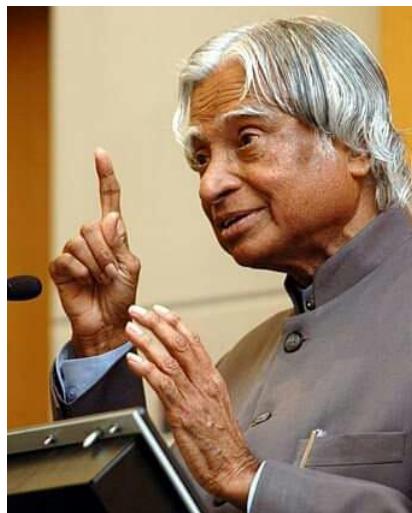
پښتنې مېرمونې، مېرويس نیکه، ادبی فنون، هوتكۍ ها، پړپشانه افکار، د
ټاګور (گیتانجلي) پښتو ژباره، اوسمني ليکوال، د هسک پېغله او ځینې نور.

عبدالرؤف بینوا په ۱۳۶۳ هـ. ش کال د سرطان ناروگی د علاج لپاره نیوبیارک ته ولار. هلتنه وفات او په نیو جرسی کي خاورو ته وسپارل شو.

- ✿ اوستني دنيا يوازي ويلو ته ضرورت نه لري بلکي کار هم غواړي.
- ✿ زما و ستا رقابت باید د نورو لپاره په خدمت کولو کي وي نه د موټرو په اوردوالۍ، د کوټيو په لوړوالۍ او د لباس په بنکلا کي.
- ✿ را ځه چې د خپلو سپېخلو زړونو مشعلونه بل کړو او د هغه په رونما کي په پاک نيت د خپل ژوندون لاره صافه کړو.
- ✿ د رازونو په څرګندولو کي ریښتیا خبری رائحي او ریښتیا ویل ترخه وي.
- ✿ د ځینو رازونو پټیول نه يوازي د یو بدېخته انسان په کمزوري دلالت کوي، بلکي د هغه بدېختي لا زیاتوي.
- ✿ څنګه چې په پټو سترګو له پټي دنيا خخه دي دنيا ته راغلي یو همداسي په پټو سترګو او پټه خوله دا نيمګړي ژوند پرېږدو نو زمور د وجود او عدم تر منځ به توپیر خه وي؟
- ✿ کوم کار چې د هوس او ظاهر له مخي شروع کېږي هغه به ضرور نيمګړي پاته وي او هغه کار چې نيمګړي پاته او سر ته نه رسېږي بنه دا د چې شروع نه سی.
- ✿ طبیعي بنکلا يوازي د پسرلي د ګلونو په برخه نه ده بلکي خزان وھلي پاني هم څان ته یو بنکلی خزانې پسرلي لري.
- ✿ هیڅ انسان په يوازي سر، بې د نورو له مشوري او مرستي خخه حقيقي بریاليتوب ته رسېدلای نه سی.
- ✿ پرون مو د نن په تمه څانونه تېر ایستل، نن په سبا غولېړو او سبا خو به هيڅکله سبا نه سی.
- ✿ بې حرکته او یو نواخته ژوند تر مړیني بدتر دی.

- ❖ ☽ په خزان کي که د پسرلي هيله نه واي د بلبل په وزرو کي به دومره توان او شوق هم پاته نه و.
- ☽ د پوهی رپا ليري نه ده خو چي زه او ته څانونه ورخیني ليري ونه ساتو.
- ☽ افسوس دي وي د هغه چا پر حال چي کال نوي سې خود ده ژوند زور وي، یا نوي کال د نوي ژوند نوي ارزوګاني راوړي خو د ده زړي ارزوګاني لا هم تر سره سوي نه وي.
- ☽ د زړه ناخوالی خرګندول د زړه د غم بار سپکوي او د سړي دماغ او وجودان لېر خه اراموي.
- ☽ یو ګل چي خومره ډېر رنګونه ولري بسکلا یې هم هومره زياته وي او چي خومره مخونه ولري هغومره د ستایاني وړ وي، خو یو انسان که دوه رنګه سو، یا یې څان دوه مخی ونسود نو نور یې مخ د کتو نه وي.
- ☽ که دوه مخي او دوه رنګي له منځه ليري سې د طبقاتو تر منځ مستقيمه رابطه او مفاهمه ډېره ژر د دوى منځ ته صمييميت او یو رنګي راوستلای سې.

عبدالکلام ازاد

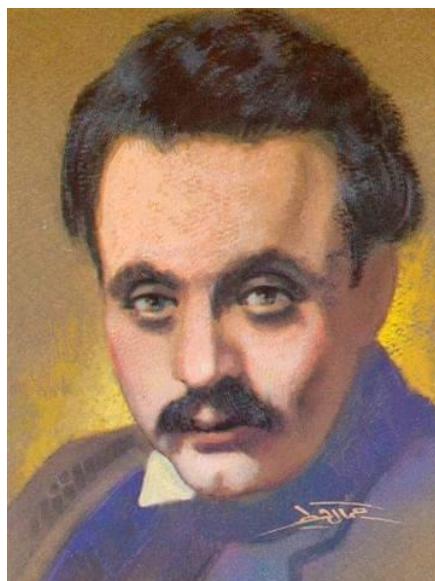
عبدالکلام ازاد (ابوالفقیر زین العابدین) د هندوستان د جنوب له مسلمانانو خخه و، چي په يوه متدينه مسلمانه کورني کي په ۱۹۳۱ کال کي زيرپدلي دی. ده ساده ژوند درلود، کله چي په ۲۰۰۷—۲۰۰۲ کلونو کي د هندوستان ولسمشر شو، د ده ژوند په ډول او چلندا کي هيش توپير رانغى، له زياتو بوختياوو سره ئې هم خپله اساسي دنده چي له ځوانانو سره تراو، تدریس او ارتباط و کله هم له ياده ونه ايستله. ده د واحد او يو پياوري هندوستان لپاره د ژوند او پرمختگ نوي فورمول چي د هغه له عصر سره دغه هيواو د انسان عيارول و خپل ملت ته ورپه گوته کړ. دی د هند د ملت پاله ګوند بي-جي- پي د واکمني پر مهال د هندوستان ولسمشر و چي هيچا هم فکر نه کاوه دي به

◆ دغه دنده تر ډیرو پر مخ بوزي خو ده خپله دوره په خورا مтанت او د هند ملي
گټيو ته په خورا درنښت سره په بري پای ته ورسوله.
گرداب ورڅانه

- بریالیتوب له ناکامی خخه لاسته راخی.
- علم د پرمختګ او خوبنۍ سبب دی.
- د نورو دروازې ټکول هیڅ گټه نه لري د خپلو خیالونو د ریښتیا کولو
لپاره موږ حللاړی ته اړتیا لرو.
- زه په دی عقیده چي که موږ پر خپلو موخو باور ولرو؛ نو هغه خوبونه چي
موږ ئې وینو ضرور په حقیقت بدليږي.
- دا خبره بنکاره ده، چي له زيار و زحمت پرته هیڅ کار هم نه تر سره
کیږي او په زيار و زحمت سره هر ډول سخت کار تر سره کیږي.
- غوره خلک د انسان د بنه والي لپاره کار کوي خو انسانان د بربادی او
تباهی وړتیا هم لري.
- خان پېژندل هیله بښونکی نظر دی.
- موږ باید خپل ویده څوک را بیدار کړو او له خپل تېر وخت نه درس
واخلو.
- ځوانان د ھیواد شتمني ده، ځوانانو ته باید د خپل ژوند د بنه والي لپاره
لارښوونه وشي.
- د رغونکو هلو- څلوا لپاره باید ملا وټرو.
- ذهنونه داسي رونسانه کړو چي د ملت لپاره د سولي، خوبنۍ، برکت
او نېکبختي سبب شي.
- موږ باید د خپل ژوند لپاره موخي وتاکو ځکه موخي تاکل ذهنونه
بیداروي.

- ﴿ نور خلک نشي کولای چي مور ناکام او بريالي کري يوازي مور يو، چي
دا کار تر سره کولای شو.
- ﴿ که هر خومره له ستونزو سره مخامخ کيربو بايد زغم او حوصله له لاسه
ورنه کرو.
- ﴿ که مور موخه ولرو نو پر مختگ هم کولای شو.
- ﴿ د داسي سياست پوهانو د رامنځته کېدو لپاره دعا وکړي چي د هيوا د
پرمختگ لپاره کار وکړي.
- ﴿ زمور تاریخ، دودونه او ګلتور هم زمور د پوهنتونونو په خبر د علم او
پوهې سرچینې دي.
- ﴿ اي خدایه، زما د هيوا دوالو په ذهن کي فکر او عمل دواړه پیدا کړي او
هغوي په اتفاق ولري.
- ﴿ زما د هيوا مذهبی مشرانو ته دا توفيق ورکړي، چي هغوي خلک له
قومي او مذهبی جګرو وزغوري.
- ﴿ مشرانو او عامو خلکو ته دا فکر وکړي چي د افرادو پر خای د ټولو
هيوا دوالو خدمت وکړي.
- ﴿ اي خدایه، زما خلکو ته همت ورکړي د هيوا د ابادي او د خلکو د
خوبني لپاره کار وکړي.
- ﴿ اي خدایه، ته زمور خلکو ته دا څواک ورکړي چي شر او نا امنی له منځه
يوسي او زمور هيوا او خلکو ته خوبني ور په بر خه کړي.
- ﴿ مور ټول يو شان استعداد نه لرو، مګر مور ټول يو شان فرصت
لرو چي خپل استعداد پر مخ بوزو.
- ﴿ غوره هوښيار هغه دي، چي هر خه ته د عترت په سترګه وګوري.

جبران خلیل جبران

جبران خلیل جبران نریواله نوموتی، مشهوره ادبی څېره ده، په ۱۸۸۳م کال د جنوری پر شپږمه د لبنان په شمالی غرنۍ او بنکلې سیمه «بشره» کي زیوبدلی دی. د هغه مور کامله رحمه نومېده. په هنر او انځورګری کې بشه لاس درلود. دوو خاوندانو ئې لاره بېله کړې وه. د جبران پلار د هغې دریم خاوند و. د جبران ژوند له ډیرو لوړو ژورو او ستونزو چک دی او په یوه اغزن چاپېریال کي رالوی شوی دی. په هلکتوب کي له خپلې کورنۍ سره له خپل پلنې هیواده امریکا ته ولاړ، هلتنه ئې ادبی فعالیت پیل او ادبی ژوند ئې جوړ کړ. جبران د ځوانی له مهاله د شعر، هنر او لیکوالی ډګر ته راوتي

♦♦♦ د ليکوالی او شاعري تر خنگ انخورگر هم و، په عربي او انگلسيسي ژبو ئې اثار ليكلي، چي د نړۍ نورو ژبو ته هم ژبړل شوي دي. په فرانسه کي د نقاشي او انخورگري له زده کرو وروسته چي دويم خل امريكا ته ولاړ د نيويارک په بنار کي ئې دفتر پرانيسټ. د کلونو کلونو لپاره د ليکوالو، عرب هنرمن ملګرو او امريکاينه مينه والو د راتبولډو او مجلس خاى و. ده په امريكا کي غوره نقاشي او غوره اثار وپنځول. ده دا وخت لا نړيوال شهرت نه و ګټلي، کله چي ئې «پېغمبر» نومي کتاب خپور کړ دا کتاب ده ته نړيوال شهرت او مقام ورکړ. له دې وروسته نړيواله ادبی او هنري خپره وپېزندل شوه. «پېغمبر» نومي کتاب ئې د نړۍ ۵۰ ژبو ته ژبړل شوي او د دېرو پلورل شویو کتابونو په کتار کي ئې لومړي مقام خپل کړ. ځینې اثار ئې په دې دول دي.

مات وزرونه، لپونې، سرگردان، شګي او څګ، د Ҳمکي خدايان، اوښکي او موسکا، د دېنت ناوي، پېغمبر او نور... لیکني ئې تر ننه په ټوله نړۍ کي د اوچت شعر، فلسفې، حکومت او هنر مینانو ته په میراث ورپاتي دي. ده ته د اروپا او منځني ختيغ په ادبیاتو کي د اغېزمن ليکوال په سترګه کتل کېږي.

د ده لیکني د هغو ټګو مذهبې مشرانو له غندني ډکي دي چي خپل ناوره کارونه د مذهبې مشری. تر چېنه لاندي پټوي.

جبران په ۱۹۳۱ م کال د سرطان له ناروغر، په نيويارک کي د ۴۸ کلونو په عمر له دې نړۍ ولاړ. جسد ئې په یوه بېړي کي د هغه له وصيت سره سه پلنې هيواډ لبنان ته راډل شو.

د خپل بنکلې او مينه ناك ټاټوبې «بشره کلي» په غونډيو کي خاورو ته وسپارل شو.

- و دی پونتلم: ستا ژوند مهم دی که زما؟
- ما ووبل: زما. پری دی بسودم ولاړي. پوه نشوې چې ته زما ژوند يې.
- ✓ باور د زړه د ننہ علم دی.
- ✓ په ژوند کې هیڅ شی په مطلق ډول نه دی تضمین شوي.
- ✓ هغه نارینه چې د بشخي په عظمت نه پوهېږي هغه تر وحشی کم نه دی.
- ✓ د بشخو خبرو ته هغه وخت غور ونيسي چې نورو ته ئې کوي نه هغه وخت چې تا ته ئې کوي.
- ✓ ويل کېږي چې چا ځان وپېژانده ټول خلک ئې وپېژندل زه وايم چې چا له خلکو سره مينه وکړه ځان ئې وپېژنده.
- ✓ کوم کس چې کونښن کوي په زور ځان غالب وښي تر بل هر وخت د نفرت وړ ګرځي.
- ✓ غوره خلک هغه دی که وستايل شي خجل شي او چې بد ئې ووبل شي غلي شي.
- ✓ لوست او پوهه هغه پانګه ده چې زورواکان او ظالمان ئې له چا نشي اخیستلای.
- ✓ خوبونو ته عقیده ولري چې دا د ابدیت کړکي ده.
- ✓ ناسي زړه یار ته وسپاري خونه د ساتلو لپاره ځکه یوازي د ژوند ګرمي کولای شي زرونه وساتي.
- ✓ خوشحالی هغه پريشاني ده، چې مور ئې په لته کي یو.
- ✓ د ونو ژوند په حاصل کي دی، وني حاصل ورکوي چې ژوندي. پاتي شي، که حاصل ورنه کړي ژوند ئې ختم دي.
- ✓ زموږ د ژوند تر ټولو ترخي شېږي هغه دی چې تېر خواړه وختونه پکي بادوو.

- ◆ ✓ شتمني د ميني په خبر ده که چا ورباندي بخيلي وکره مره کيري خو بنونکي ئې ژوندي پاتيريو.
- ✓ مينه تر هر شي واكمنه ده او لورتيا ته ئې هيچ شى نشي رسپدای.
- ✓ مينه او شك په زره کي يو ځاي نشي اوسپدلاي.
- ✓ ژوند له ميني پرته داسي دی لکه ونه چي گل او مېوه ونه لري او مينه پرته له بنکلا هغه گل دی چي ورمه ونه لري او هغه مېوه چي زړي ونه لري.
- ✓ مينه تر هر خه کلكه او ستروالي ئې په تورو کي خرګندپدای نشي.
- ✓ په ژوندوني د انسان لپاره یو گل کافي دی نه تر مرگ وروسته د هغه پر مزار د ګلو ګبپوي.
- ✓ انسانان دوه ډوله دي يو په تياره کي وېښ، بل په رنها کي وېده.
- ✓ هغه لاسونه چي د ازغۇ تاج جۇروي تر هغۇ لاسونو بىھ دی چي هيچ نه کوي.
- ✓ زه هيچا ته بې ځوابه نه يم پاته شوی، پرته له هغه چي رانه پونستي ئې دی ته خوک يې؟
- ✓ غم د دوو باغونو تر منځ ولاړ دېوال دی.
- ✓ روح اور او بدن ئې ايري دی.
- ✓ د مقتول لپاره همدا وبار بس دی چي قاتل نه دی.
- ✓ جهالت او ناپوهى د بې فکرى زانگو ده.
- ✓ بنکلا په مخ کي نه، په زړه کي د رنها خرك دی.
- ✓ سترگي د روح دروازې او خبرى ئې استازى دی.
- ✓ بغض او كينه يو بې ساه مړي دی په تاسو کي خوک دا خوبسوی چي د دې مړي لپاره د خپل زړه نه قبر جوړ کړي.
- ✓ له هغې خوبنى خخه خان وژغورئ چي د نورو د غم سبب گرځي.

- ◆ ✓ د دنيا بنایسته او غوره شی یوازي مور ده.
- ✓ د حقیقت او باطل تر منخ په نیمه لار کي مه درېره.
- ✓ ژوند دوه مهم او قیمتی خیزه لري. بنایست او رینتیا. لومړۍ می د یوه مین په زړه کي پیدا کړ او دویم می د یوه کاريګر په لاسونو کي.
- ✓ که ازادی ونه لري، اجتماعي عدالت نشئ کولای.
- ✓ پوند دی، چې د جېب په زور زړه رانیسي.
- ✓ دا مهمه نه ده، چې له کومه راغلي. مهمه دا ده چې کوم ځای ته څې؟
- ✓ که دی چوپتیا غوره کړه تر پایه چوب شه.
- ✓ وینا لپاره چوب مه کښنې او چوپتیا لپاره وینا مه کوه.
- ✓ د رضایت پر مهال خپل رضایت خرگند کړه، نیم راضی او نیم ناراضه مه اوسمه.
- ✓ نیم انکار مه کوه څکه نیم انکار منل دی.
- ✓ په نیم ګیلاس تنده نه ماتیری او په نیمه ډوډی. لوړه نه ختمیری.
- ✓ نیمه لاره دی منزل ته نه رسوي او نیمه مفکوره نتیجه نه لري.
- ✓ نیمه هیله او نیم ارمان مه کوه.

ویلیام شکسپیر

د نړۍ نامتو او مشهوره ادبی خپره، شکسپیر د برطانيا ستیرانفورډ بنار کې په یوه بېوزله کورنۍ کې زېږدلی دی. دی د لويو غنایي شاعرانو په ډله کې شمېرل کېږي. له انسانانو سره د ده ژوره عاطفه او بشري احساس د ده د پرامو په اشخاصو کې لیدل کېږي.

ویلیام شکسپیر ډیری ډرامې لیکلې دی. تاریخي، کوميدي، تراژيدي او طنزی رنګ لري، چې ټولې ننداري ئې شهرت لري. مشهوري ئې مکبث، هملت، اتللو، روميو او ژوليت دی. روميو او ژوليت ئې مشهوره تراژيدي ده چې د یوې غمنې مینې بیان دی. په دوو دېسمونو کورنېو کې د دوو مینو له مینې بحث کوي، چې د مینو په مرینه پاڼه رسيږي.

شکسپیر په نړی کې د لوی ډرامه لیکونکي نړیوال شهرت او مقام لري. د ده د انگلیسي ژبې اشعار په مشهورو شعرونو کي حسابېږي. «لينارت پیترسون» د بریتانیي ادبیاتو په اثر کي د شکسپیر په حق کي لیکلې، چې ده په خپلو پنځونو کي دېرش زره لغاتونه کارولي دي.

«ويلیام شکسپیر د انگلستان هغه نابغه لیکوال او متفکر دی چې په انگلستان کې به ډېر کم داسي کور وي چې د ده يو یا خو کتابونه دي پکې نه وي او په نړی کې به ډېر کم داسي لوستي کسان وي چې د ده له نوم سره اشنا نه وي.

ويلیام شکسپیر د نړی تر ټولو ستر او نامتو ډرامه لیکونکي بلل کېږي، د ده د ډرامو بنکلا په دي کې ده، چې هره ډرامه یې یو خانګړي شاعرانه او فیلسوفانه رنګ لري او د بشر دوستي، تواضع، عبرت او نصیحت مسایل په خپله لمن کې رانغارې، همدا لامل دی چې د ده له اثارو خخه اوس فلمونه جوړ شوي دي او په نړی کې بې شمېره کتونکي او مینه وال لري.

د شکسپیر مرینه په ۱۶۱۶ م کال بسودل شوې ده. شکسپیر د «ستیرانفورډ» نبار په یوه کلیسا کې خاورو ته سپارل شوي، چې اوس هم له ډیرو ليري ځایونو خخه خلک د ده د قبرلیدو ته راخي او د دغه ستر ډرامه لیکونکي او شاعر درناوی کوي.»

نړیوال ادبیات/پوهنیار مصطفی صفا

* مینه تلپاتې ده.

* له میني وګړي نه ستړي کېږي او هوس له مړتیا خخه مری.

* که مینه بنکاره نه کړي بنایي خپله مینه ونه موږي.

* ناورین هغه دي چې د غرور له لاسه خپله مینه وبایلې.

* د میني پسلۍ تلپاتې وي.

- * بَنْخَه لَه هَغَه سَرِي سَرِه مَينَه كَوي چَي رَاز سَاتِي، خَو سَرِي لَه هَغَي بَنْخَي
سَرِه مَينَه كَوي چَي بَنَايِسَتَه وي.
- * هَونْبِيَارَه نَجْلَى مَينَه دَمِينَي لَپَارَه نَه كَوي، بَلْكَي مَينَه دَوَادَه لَپَارَه كَوي.
- * هَغَه نَجْلَى چَي پَه لَوْمَري خُل درَتَه پَه بَنْكَارَه دَمِينَي اَظْهَارَه كَوي هَغَه بَه
دَي بَيِ خَدَائِي پَامَانِي پَرْبَرْدي.
- * مَلَگَرْتَيَا پَبَرْ وَخَتَ پَه مَينَه پَاي تَه رَسِيرِي او مَينَه پَبَرْ كَم وَخَتَ پَه مَلَگَرْتَيَا
پَاي تَه رَسِيرِي.
- * بَنْخَه اَول مَينَه پَه سَتَرَگَو كَوي، بَيَا پَه زَرَه او اَخْرَ پَه عَقْل.
- * مَينَه وَگَرِي تَه دَاسِي هَوسَايِي وَرَكَوي لَكَه تَر بَارَان وَرَبَدو وَرَوْسَتَه
چَي لَمَر رَاوِخِيرِي.
- * كَه موَلَه چَا سَرِه مَينَه لَرَلَه پَرِي ئَيِّ دَدَئِ كَه بَيرَتَه درَتَه رَاوِگَرْخَبَدَه نَو
سَتا به شَي كَنه نَوَلَه اَولَه ستَاسِي نَه و.
- * سَوْچَوْنَه، خَيَالُونَه، اَسوْبَلِي او اوْبَسَكي لَه مَينَي خَخَه نَه بَلْبِدونْكَي مَلازَمان
دَي.
- * بَنْخَه لَه خَدَائِي يَوْمَبَرِه غَواَرِي، خَوَلَه مَبَرِه بَيَا قَوَلَه دَنِيَا غَواَرِي.
- * سَرِي پَه اوْبَسَكَو قَانَعَ كَيرِي، بَنْخَه پَه بَنْكَلَولَو.
- * سَرِه زَرَه پَه اوْرَ مَعْلُومَيِيرِي، بَنْخَه پَه سَرَوَ زَرَو او سَرِي بَيَا پَه بَنْخَه
اَمْتَحَانِيرِي.
- * بَنْخَه سَورَ گَل دَي چَي كَلَه مَراَوى شَي ژَرَ پَانَهِي-پَانَهِي شَي.
- * لَه درَيَو خَيَزُونَو خَان سَاتِي: اَور، اوَبَه او بَنْخَه. اَور دَي سَوْخَوي، اوَبَه
دَي دَوَبَوي، بَنْخَه دَي لَبَونَى كَوي.
- * خَه شَي چَي لَاستَه نَه درَخَي هَبَرَ ئَيِّ كَرَه، كَه ئَيِّ هَبَرَوَلَاه نَشَي نَو تَر
لَاسَه ئَيِّ كَرَه.
- * نَرِي يَوْدَرِيَخ دَي او قَوَل نَارِينَه او بَنْخَيِينَه يَوازِي لَوْبَغَارِي دَي.

- ◆ ◆ ◆
- * دنيا دومره سخته ده چي خوک ئې د فلسفې په كتابونو نشي پېژنداي.
 - * سكې هر وخت شور کوي خو پيسې همبشه غلي وي، كله چي دي ارزښت لوړېري خاموش اوسمه.
 - * اي فساد او فتنې، ولې دومره ژر د انسان په افكارو کي وده کوي؟
 - * اي مغورو انسانه، ته تر اسمان لاندي د لړ قدرت پيدا کولو په خاطر داسي خه کوي چي پربستې ژړوې.
 - * حقيقې بسكلا يوازي په طبیعت کي موندلای شو.
 - * خندان مخونه په دي معنا نه چي دوى غم نه لري، مطلب ئې دا دي چي دوى ئې د زغم ورتيا لري.
 - * كتابونه د بشر لوبيه اختراع ده.
 - * كتاب مي هغه ملګري دی چي د يوازيتوب سختي شبې راسره تجربه کوي.
 - * هيڅکله د چا له احساساتو سره لوبي مه کوه، کېدای شي لوبي وګتې خو، هغه شخص به د تل لپاره وبایلې.
 - * د ګلو هغه ګېډۍ چي تر مرګ وروسته ئې راته راوړي، له هغې نه یو ګل همدانن راته راوړه.
 - * له یو خل بدګومانۍ خخه سل خله تېرايستل غوره دي.
 - * مينه د دوو کسانو تر منځ غلط فهمي ده.
 - * نارينه طبیعي بسكلا لري ځکه اريش او سينګار ته اړتیا نه لري.
 - * ما ژوند همبشه په خوبنۍ تېر کړي دي، ايا پوهېږي چي ولې؟ هغه ځکه چي له هیچا مي د خه تمه نه ده کړي.
 - * لپونۍ، مين او شاعر له یوې ډلي دي ځکه درې واړه د خيال بچيان دي.

- * ژوند يوازي يو تېرېدونکى سیورى او بېوزله لوغاري دى، چي يوه شېبې د صحنى پر مخ را خېنگند شي، ھغلى، په شور، برم، پرتەم ولولو، هيچان او احساساتو راخي او وروسته ئې هيچ بېغ نه تر غورو كىبرى، يوه زېر رابىكۈنكى او لە زورە دەكە افسانە دە چي يو بېرە او احمق ئې لولي هيچ معنا نە لرى.
- * ملگرتىيا لوى نعمت دى نېكمىرغى ڈېرىوي بدمىرغى كموي.
- * حُسن چي خبىرى شروع كېرى نود دنيا بەھترىن مقرر گۈنگى پاتە شى.
- * د ژوند ترخى شېبې به لە هغە چا تجربە كېرى، چي تر ۋېلۇ خورى شېبې دى ورسە تىرى كېرى وي.
- * لە ۋېلۇ سەرە مىنە وکپە، پر لېر باور وکپە او لە هيچا سەرە بد مە كوه.
- * جادايى خومره خور غم دى.
- * تا چي د كوم كار د بشېرولو ارادە وکرە، لە ناكامى سەرە ئې نىمگەرى مە پېرىدە.
- * وسوسى او شكونە زمۇر ھغە دېمىنەن دى چي د كامىبابى پە وخت كى زمۇر د ناكامى سبب كېرى.
- * ما د بىئىي خېرە نە بلکى د هغى مەھربانى تسخىروي.
- * معتقد ديم د انسان سىزىۋەت يوازي محبت معلوموي او بىس.
- * دوستىي يوازىنى لارە د چي سېرى پېرى رېتىينى انسان پېزىندىلاي شي.
- * دوستىي د يو دوست لە خوا د يو دوست د كمزورتىياوو رغونە دە.
- * نارىنە د هغى بىئىي تر تاثير لاندى راخي چي اخلاق ولرى نە بىكلا.
- * يوه بې معنا او ناممكىنە ھيلە لە لاسە ورکول پخپىلە يو ستر بىريالىتوب دى.

* که له ما سره مینه لري ستا په زره کي به يم او که نفترت رانه کوي په ذهن کي به دي يم، ما ته توپير نه راكوي چي له ما نفترت کوي، يا له ما سره مينه.

* وخت پر هغو خلکو باندي چي منظر دي ڏپر ورو، پر هغو کسانو چي په وپره او ڇار کي دي ڏپر تريخ، پر هغو کسانو چي غمن دی ڏپر او برد او پر هغو کسانو چي خوشحاله دي ڏپر تيز تيريپري، خو هغه کسان چي مين دي د هغو لپاره وخت پيل او پاي نه لري.

* تا وييل چي زه له باران سره مينه لرم کله چي باران شو تا پر ظان چترى ونيوله، تا ويل له لمر سره مينه لرم کله چي لمر راوخوت ته د سیوري په لته کي شوي، تا ويل له باد سره مينه لرم، خو کله چي باد لگپده تا د کوتيپي کړکي، بندی کړي، ته چي له خه سره مينه لري تري تبنتي دا هغه خه دي چي ما ڏپر وپروي ځکه چي ته هر وخت راته وايي: زه له تا سره مينه لرم.

* که ټوله شپه د لمر له لاسه ورکولو لپاره وزاري، د ستورو ليدلو خوند به هم له لاسه ورکړي.

* مور د ټولني بنست دي.

* چي خه ونه لري نود له لاسه ورکولو لپاره هم خه نه لري.

* خومره بدمرغه دي چي صبر او زغم نه لري مګر ټپونه بيته رغيدري.

* خدای تا ته یوه خپره درکړي خوتا له هغې بل خه جوړ کړي دي.

* خوک چي قانع مسکين وي، شتمن دي.

* چاپلوسي د احمقانو خوراک دي، بې له دي خورو ژوند نشي کولاي.

* د ژوند سختي هيري کړه او په خلاصه غږئي هر کلي ته ورشه.

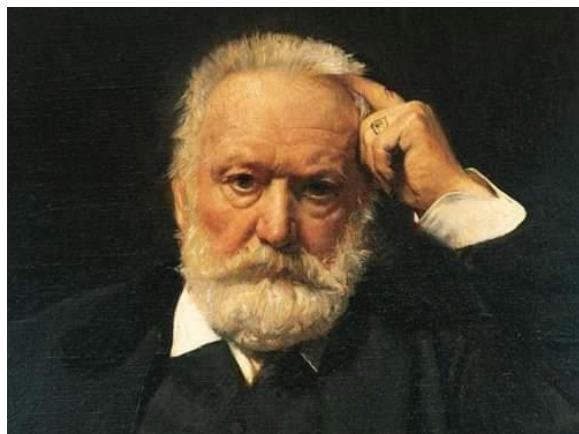
* د بنځي اوښکه د هر غم دارو ده او خندا ئي د ټولو خوبنيو لپاره ده.

- * د بنخی پر ژبه د ټولی نړۍ شات او زهر پراته دي، چې هر يو وغواړي کارولای ئې شي.
- * بنخه هغه وخت خاندي چې امکان ئې وي مګر ژرا په هر وخت او هر گړي کولای شي.
- * بنخه په دفاعي حالت کي ژاري، د ناکامۍ په حال کي پتیه خوله او د بحث پر مهال ئې وسله خندا ده.
- * بنایسته مخ له بنې سیرته پرته لکه بې خوشبوی ګلاب.
- * پوچ او بې کماله سپې، لکه تشن لوښی ډېر شور ماشور کوي.
- * خدای تا ته یو مخ درکړي، خو ته بل مخ غوره کوي.
- * کاشکي توري او کلمات کم پیدا شوي واي تر خو تري بېخایه استفاده نه کېدای.
- * که چيري ټوله نړۍ له ترخو ډکه شي زه به ئې د خورو په هيله وزغمم.
- * له ژوند خخه د خوند اخيستلو لپاره پکار ده چې لړ ناپوه واوسې.
- * تل د انسان کار دا دی چې سبا په نن او نن په پرون بدل کړي.
- * خوک چې خوبني نه لري د هغه زړه مړ دي او د چا چې زړه مړ وي هغه زوندي دي خو زوند نه لري.
- * لویه گناه د افعي مار په څېر ده که هر خومره ئې له نورو خخه پته کړئ د مرګ پر مهال به دي تر لستونې راوزوي او رسوا به دي کړي.
- * خوک چې یو څل باور ته زيان ورسوي، بیا پري باور ونه کړئ.
- * ناوره انسان ځې خود هغه شر پاتي کېږي.
- * که یو خوک زما مال پت کړي، د یوه کم ارزښته شي غلا ئې وکړه، مګر که یو خوک زما بنې نوم له منځه یوسې، زما د خان یوه برخه ئې وړي، په دې کار به دا غل خان مالداره نه کړي مګر ما به غريب نه کړي.

- * مور په خپلو سينو کي يوه اسماني ورانگه لرو چي نوم ئې وجдан دی.
- * ڙوند د هغو کسانو لپاره چي احساس کوي ترازيدي ده او د هغو کسانو لپاره چي فکر کوي کوميدی ده.
- * خومره چي صبر زيات وي، دقت زياتيري او خومره چي دقت زياتيري، موفقيت زياتيري.
- * کوم ويارونه او پېغورونه چي په دې نړۍ کي زمور په برخه کيرې، د هغو دايرو په شان دي چي د اوبو پر مخ شبېه په شبېه لوبيري او د لوبيدو په پايله کي له منځه خي.
- * هر خوک چي قناعت نه لري تر ټولو غريب ده.
- * تبسم د زړه پاكوالی علامه ده.
- * ڙوند هر چاته خور او د قدر وړ دی لیکن مېړني او بهادر انسان ته عزت له هر خه زيات ارزښت لري.
- * د بنځي زړه د محبت په اوبو خروب ده.
- * د اولاد لپاره په دنیا کي بهترین خای د مور زړه ده.
- * ڙوند د یو متحرك او روان سیوري په شان ده.
- * انسان باید د مرګ تر وخته خپلی هخي گرندي وساتي.
- * له همت بغیر د برياليتوب فکر مه کوه.
- * که خه هم د واوري په شان پاک یاست خو له تومته نشي خلاصېدای.
- * لوبي ته مه حيرانيږي، ځيني لوی نړۍ ته راخي، ځيني په نړۍ کي لوبي لاسته راوړي او ځيني په نړۍ کي لوبي له لاسه ورکوي.
- * د دې لپاره چي سم او ستر کار تر سره کړي نو کوچنۍ تېروتنه وکړه.
- * ډېره عجيبة ده، چې د بشر غورونه د نصيحت پر وړاندي کانه او د چاپلوسى پر وړاندي بیداره وي.
- * لوښي چې تش وي، نو غږ يې لوړ وي.

- ◆ * ای، حیرکتیا زما ملگری شه.
- * دوستی ارزښتن نعمت دی، چې نېکمرغی دوه برابره کوي او بدمرغی راکموي.
- * د بل چا په سترګو او خوبنې واده کول د ئان لپاره د دوزخ د دروازې پرانیستل دي.
- * شیطان هم خپلې موخي ته د رسپدو لپاره پر اسمانی کتاب استناد کوي.
- * که چیرې اوښکې لري، نو تویولو ته یې چمتو شه.
- * تا په دومره ځنډ څواب راکړ، چې له ما اوس خپله پونتنه هېره ۵۵.

وکیور هوگو

د نړۍ د مشهورو، نومیالیو شاعرانو او ادبیانو په قطار کي وکیور هوگو نړیواله مشهوره خپره د. وکیور هوگو د (١٩) مي پېږي نړیوال او مشهور فرانسوی شاعر، لیکوال او سیاستوال دی.

په (١٨٠٢) کال د فرانسی په بیزانسون کي نړۍ. ته راغي. له ماشومتوبه ئې له هنر، ادب، شعر او لیکوالی سره مینه وه. همدمغی میني په ادبی ډګر کي نړیوال شهرت ورکړ.

په ۱۳ کلنی کې په بنې شعر لیکلو جایزه واخیسته او د فرانسی د هغه عصر نومیالی شاعر «شاتو بریان» د عالی ماشوم لقب ورکړ.

د وکتور هوگو کوچنيوالی د ناپيليون د امپراتوري پر وخت په اروپا کي د جګرو په شور و ډب کي تېرپده. پلار ئې د ناپيليون وتلى جنرال و، چې د هسپانيي او ايطالۍ په جګرو کي وکتور ورسه وخت تېر کړي و.

له ټولنيز او سياسي چاپريال زده کړه او له لويو ليکوالو سره ناستي د لا سترو برياوو پر لور وهڅاوه. هوگو په بنوونځي کي فعال او هخاند زده کوونکي

.٩

په (١٨٤٨) کال د فرانسي په کورني اړ و دور کي ولس د بدمرغى په اور کي سوځیده. هوگو د خپل ولس د ژغورني او ګټوي په خاطر سياست ته ورگډ شو. وکتور هوگو د بېوزلو په پلوی کي شهرت پيدا کړ.

کله چې لوی ناپيليون په فرانسه کي پاچھي ته ورسپد؛ غوبنتل ئې د خپل واک د ټينګښت لپاره قوي او څواکمن ګوند جوړ کړي. دلته د هوگو او ناپيليون مخالفت پیل شو.

د ناپيليون تر بريا وروسته د هوگو په ګډون ٨٤ تنه ځيني نور سياسيون د فساد، تاوتریخوالی په پلمه او تور له فرانسي تبعید کړل.

وکتور لومړي بلجيم بيا انګلستان او هلتنه ئې د کرنسي په جزيره کي د تبعید ژوند تېراوه. د تبعید په وخت کي ئې هم قلم روان ساته او اثار ئې ليکل. رومانتيزم نړیوال ادبی مكتب دی. هوگو د رومانتيزم ادبی مكتب له بنسته اينبودونکو ګډل کېږي. زياتره ليکوال وکتور هوگو د رومانتيزم پلار ګنې او په پرمختګ کي ئې د ده رول بشي. د رومانتيزم له پیل او پای سره د هوگو نوم تپلی دی.

په فرانسوی ادب کي د وکتور هوگو نوم او ادبی کارنامې او هلي څلي تلپاتي ارزښت لري، هوگو یوازي د فرانسي نه بلکي د اروپا او په ټوله کي نړیوال ادبی ويړ دی.

ځيني اثار ئې دا دي.

◆ بپنوايان، دا اثر ئې نېړوال شهرت لري. پښتو ته علامه عبدالحی حبibi صاحب ژبارلی دی. نور اثار ئې لکه: انتقام، بدمرغان، هغه سړي چي خاندي، د یوه محکوم سرگذشت، د خزان پاني او نور.

«وکتور هوګو ته په ۱۸۸۵ م ناروغری پيدا شوه او د ناروغری اووازه يې په هر ځای کې خپره شوه، ډېرو خلکو به د ده د ناروغری پونښته کوله، په پای کې په همدغه کال د می په ۲۲ مه نېټه د جمعي په ورخ د ۸۳ کالو په عمر مړ شو او لاندې وصيت يې وکړ.

له خپلو شتو خخه ۵۰۰۰۰ فرانکه بېوزلانو ته بښم.

هيله من يم چې زما جسد د فقيرانو په تابوت کې هدیري ته یوسئ.
د کليسا له دعا او بښني غونښنو خخه بېزاره يم.

غواړم تول خلک راته دعا وکړي.
پر خدای بشپړ ايمان لرم.

د فرانسي حکومت د وکتور هوګو په مرینه ملي ماتم اعلان کړ او خاورو ته يې د سپارني په مراسمو کې تر دوو ميلونو زياتو کسانو ګډون وکړ.»

نېړوال ادبیات/مصطفی صفا

- ♥ بدمرغی د هوبنیاري زېړنده ده.
- ♥ که بدرنګي نه واي بسکلا به بې معنا وه.
- ♥ له سر نه تېږدل بریاليتوب ته رسېدل دي.
- ♥ ادبیات د تمدن پتې راز دی او شعر د پټيو هيلو سرچينه ده.
- ♥ شعر هغه پارونکي ساز دی چې د طبیعت، بشر او پیښو غړونه يې سره یو ځای کړي دي.
- ♥ هر نسونځی چې مو پرانیست د زندان یو ور مو وتاره.
- ♥ هر خوک خپل ارزښت خپله تاکي.

- ◆ باید د ټولو لپاره د علم دروازې پرانیستل شي هر چېرته چې کرنه
ده او هر چېرې چې انسان دی نو هلته باید کتاب هم وي.
- ◆ هر سېری د خوشحالی دوې ورځې لري: يو د واده ورڅ او بله هغه چې
مېرمن خاورو ته وسپاري.
- ◆ هره زانګو یو مرستون دی.
- ◆ هغه خوک نېکمرغه دی چې د نورو د عزت او درناوي لاري ور معلومې
وي او د نورو خوشحالې د خپلو خوشحالېو په اندازه احساس کړي.
- ◆ د الوتونکي په څېر شه چې د ونې په يوه نري او کمزوري بشاخ باندي
کينې سندري وايې او دا احساسوی چې بشاخ بسورې مګر ډاډه دی چې
وزرونه لري.
- ◆ مخکي تر دي چې مني راشي له پسرلي خوند واخله.
◆ د ننني هنر موخه ژوند ده نه بشکلا.
- ◆ د پوهېي ور دي د هر چا پر مخ پرانیستي وي هر چېرته چې انسان دی
هلته دي کتاب هم وي.
- ◆ لا ما شوم وم چې د لویوالی هوډ راسره و.
- ◆ د ناپېژاند تر منځ د ملګرتیا خرګندېدل د ستونزو بشکلا ده.
- ◆ زما تر ټولو بشه ملګري هغه دی چې ورین تندي لري.
- ◆ لوره او بېوزلي؛ نر جنایت او بشئه فحشا ته هڅوي.
- ◆ ما د محراب مصلۍ وشکوله، حکه چې د هيوادنيو ټپونو د تړلو اړتیا وه.
- ◆ يوه کوچنۍ مرغۍ چې تر پایو لاندي غاړه وهی د خدای ج د شتوالي
ثبتوت ته بس ده.
- ◆ چې مرګ دي ومانه بری به تر لاسه کړې.
- ◆ بدمرغې اروا، ور تیا عقل او پوهه روزې.

- ◆ ◆ ◆
- ♥ بې نېڭىنىي بېكلا بې بويه گل دى.
 - ♥ واده يو پىيوند دى يا به بنسه مېوه نىسى يا بده.
 - ♥ بىخە پە نارىنە او شىطان پە بىخە لوبى كوي.
 - ♥ مرگ خە خبرە نە دە ژوند نە كېدل ڈېر بد دى.
 - ♥ هە پاك لەنى بىخە بېكلى او زەه ورونكى ۵۵.
 - ♥ مىنە بېكلى او بىدرنگ نە پېتىنى.
 - ♥ اللە ج بختور تە داسې زەه وربىنى چې د مىنې او زەه سوی ور وي. هغە چې د ژوندانە پېينى او انسانى زەه بې د مىنې او درد پە دوه مخې هيىندا رەلدىلىي نە وي رېستىنولىي بې نە دە لىدىلى او لە نېرى نە ناخبرە دى.
 - ♥ تر مېينى بىد خە دى؟ هغە خە چې تر راتلو وروستە بې مرگ غوارپى.
 - ♥ لە هغە چا سره مىنە وکپە چې ستاد مىنې ور وي نە د مىنې تېرى، د مىنې تېرى بې يو ورئۇ نە يو ورئۇ خىرۇب شى.
 - ♥ د وجدان عذاب پە سوزىنە سارا كې تر مېينى ڈېر بد دى.
 - ♥ هە هغە خە چې واپى، تر سره بې كەر او هە هغە خە چې تر سره كوي بې نو وېي وايه.
 - ♥ كە انسان وکولاي شي چې خېل خېغان د يوه بىارپە خېر پېرىدى او لاپ شي نو كولاي شي چې خېلە نېكمىرغى لە سره پىل كېي.
 - ♥ كە چىرى نە غوارپى چې تا وازمىي نو خېل كار پە سەمە توگە تر سره كەر.
 - ♥ هغە قلم چې د خىر پە كار كې ونه چلول شي نومات دى شي.
 - ♥ تۈول جەنم پە يوه كلمە كى دى. يوازىتوب
 - ♥ تر تۈلۈ ستر ازمۇينە اخىستۇنكى اللە ج دى او تر تۈلۈ كۆچنى ازمۇينە ورکۈونكى د خىدai ج بىنده.

- ♦ تر ټولو نېکمرغه هغه خوک دی چې له دې دوه خیزونو خخه یوه ته لاسرسى ولري: لومړۍ بنه کتاب او بل داسي دوست چې د کتاب اهل ووي.
- ♦ په بنکلا کې د کمي نشتوالي پخپله یوه نيمګړتيا ده.
- ♦ د ټولنې بنه والي او بدوالۍ زموږ د خپلو کړنو پايله ده د شکایت پر خای باید بدمرغې له منځه یوسو.
- ♦ بشر خان اشرف المخلوقات گني په داسي حال کې چې له مخلوقاتو ډبر کمزوري ده.
- ♦ کله ببوزلي او مسکيني دې ته بريد ته ورسيري چې اړيکې او تروونونه شلوي دا هغه مرحله ده چې بدمرغه خلک هلتہ ورسيري له هغو سره یو خای کېږي او په یوه کلمه د ببوزلو په نامه سره ګډېږي.
- ♦ په هر ولس کې یو خراغ شته، چې ټولو خلکو ته رنما ورکوي، هغه بشونونکي ده.
- ♦ د بشر لپاره په ژوند کې هيلې دومره ارزښت لري لکه مرغانو ته بنهکې او وزړي.
- ♦ تمه هغه ځنځير دې چې د هر ازاد بنده لاسونه او پښې یې تړلي دي.
- ♦ لکه ځنګه چې د ټولو لپاره بنسادي شته، نو غم هم شته.
- ♦ مينه د ژوند بنکلا ده.
- ♦ ويـل ئـې سـبا بهـ لهـ نـنـ بـنهـ وـيـ، ايـاـ نـنـ دـ پـرونـ سـباـ نـهـ وـ؟
- ♦ مينه له زره وکړئ، انتخاب له عقله.
- ♦ مينه بنه او بد نه پېژني.
- ♦ د بنه ملګري درلودل ستا غم نشي ورکولاي، خو د غم پر وخت ډاډ درکولاي شي. لکه چتری چې باران نشي درکولاي، خو ستا د راحت او ارام سبب ګرځي.

- ♦ د پوهی ور دی د هر چا پر مخ پرانیستی وي. چېرته چي انسان دی هلته دی کتاب هم وي.
- ♦ د ماشومانو راتلونکي د مور وپلار په روزنه پوري تړاو لري.
- ♦ په پاريس کي چي يو کس ووژل شي دا جنایت دی، که په ختيئح کي زر کسه ووژل شي دا یوه پېښه ده.

فرانسوا ماري ولتير

«فرانسوا ولتير د فرانسي نوميالي، متفکر، شاعر، طنز ليكونکي او فيلسوف و چې خپرونوکو د خندان فيلسوف په نوم هم ياد کړي دي. مشهور امريکائي مورخ «ويل ډورانت» د ولتير په هکله ليکلي: «که ايطاليا د رنسانس دوره لري او المان د سمون عصر، همداسي فرانسه هم دا وخت تر دوي وروسته نه ده ځکه دوي ولتير لري.». د ولتير له کورني سره په ګاونډ کې يوه مشهوره بنځه د «دولانکو» په نامه اوسبدله؛ هغې چې کله ولتير په کوچنيوالۍ ولید نو و یې ويل: «دا هلك نابغه دي» په دي توګه یې وصيت وکړ چې زما له مرګ نه وروسته به دوه زره فرانکه زما له شتو څخه دغه هلك ته د دي لپاره ورکوئ چې ځان ته كتابونه ورباندي واخلي.

ولتیر خپل لومړني معلومات له همدغو کتابونو، بنوونځي او له یوه کشيش خخه تر لاسه کړل.

په دې ترتیب د نورو مطالعاتو او د خپل پلار له پرلپسې تینګار له امله د یوه اور ژېږي، توکمار او هوبنیار څوان په بنه رابنکاره شو تر دې چې قلم ته یې لاس کړ او وېږي ویل:

«تر خو چې د ادب قلم زما په لاس کې وي د بادشاھي د تاج پروا هم نه لرم..»
ولتیر په خپل ژوند کې ۹۹ کتابونه ولیکل... د خپل سرشوخه ژوند تر خنګ یو زیات کاره انسان و او په دې اړه به یې ویل:
«کار نه کول، له ژوند نه کولو سره برابر دي..»

همدا سبب و چې د ۸۴ کلونو په عمر مړ شو نو خپرونوکو به ویل چې ولتیر په خپلو کارونو دومره بوخت و چې د مړینې لپاره یې وخت نه درلود.
د ولتیر د جنازې په مراسمو کې «یو لک» تنو گډون درلود او «شپېتو لکو» نورو کسانو یې له کوڅو، واټیونو او بامونو خخه ننداره کوله او پاریس ته یې د جسد د ورلو پر مهال تابوت لیکلی وو:

(دغه سپې د بشر ذهن ته پکان ورکړ او زموږ لپاره یې ازادي جوړه کړه.)
د د د قبر په تیړه یوازې دا درې کلمې لیکل شوی دي:»
(دلته ولتیر ویده دې)

نړیوال ادبیات / مصطفی صفا

- ﴿ د توري ملا د قلم پر وړاندي ماته ۵۵ .﴾
- ﴿ هغه لاسونه بختور دي، چې د توري پر څای پکي قلم نیول کېږي .﴾
- ﴿ ګټور کتابونه هغه دي، چې لوستونکي وهخوي چې تر پایه ئې ولولي .﴾
- ﴿ د یوه کتاب پانې د وزرونو په څېر دي، چې زموږ روح له نور او روښنایي سره یو څای الوزوی .﴾

- ﴿ هر انسان له خپلو پونستنو پېژندل کېرى، نه له ھوايونو. ﴾
- ﴿ گتاب پر توله نېرى، او يا لې تر لې پر لوستو خلکو حکومت کوي؛ له دې حکومت نه وتي خلک کوم ارزبىت نه لري. ﴾
- ﴿ له رېستىنولى سره مىنه ولره او تېروتنە وبخېنە. ﴾
- ﴿ ژوند يو امتحان دى، چى هيچكلە پاي نه مومىي. ﴾
- ﴿ انسان کە د ھود او تصميم نيونى پر وخت ازاد و، نو ازاد دى. ﴾
- ﴿ په کومه تولنه کي چى کار اهل کار ته ونه سپارل شي، په حقیقت کي ت قول بېكار دى. ﴾
- ﴿ تصادف يوه بې معنا خبره ده. په نېرى، کي هيچ شى بې دليله نه دى رامنځته شوي. ﴾
- ﴿ کار مو له دريو بلاگانو ژغوري: غلا، خفگان او ارتيا. ﴾
- ﴿ کار نه کول، ژوند نه کول دى. ﴾
- ﴿ چى هر خومره دېر فکر کوم؛ بنه پوهېرم، چى نه پوهېرم. ﴾
- ﴿ خومره چى کتاب مطالعه کړئ، هغومره به رېستىنى خوند ومومىءى. ﴾
- ﴿ واده کول د خوندونو هغه تېولګه ده، چى تربیخوالى، خوروالى، تربیوالى او پېكە توب سرليکونه بې په لمن کې رانغښتى دى. ﴾
- ﴿ خومره چى متاهل کسان دېر شي، هغومره جنایت کمېرى. ﴾
- ﴿ د هغو ناپوهانو ازادول سخت دى، چى د خپلو ځنځيرونو لمانځنە کوي. ﴾
- ﴿ اوږده موده مخالفت دا معنا، چى دواړه طرفونه خطا دي. ﴾
- ﴿ پېړدۍ ولولو، پېړدۍ وناخو دا دوه شيان هيچكلە نورو ته ضرر نه رسوي. ﴾
- ﴿ موږ ت قول د زېړېدو له ورڅې برابر پيدا شوي يو، خود امتياز توپير مو په رېستىنولى او سېېڅلتىا کي دى. ﴾
- ﴿ که پر بېوزلو غوسه شې، نو ھواكمن نه بې. ﴾

- ◆ د فسادونو وروستي. درجه د ظالمانو په توګه د قوانينو تطبیق کول دي.
- ◆ د خو مچانو نېښونه هيڅکله نشي کولاي چې د گړندي اس د منډي مخه ونيسي.
- ◆ هغه کس چې هيله لري د کال خلور واره فصلونه دي پسلۍ وي، نه ځان پېژني، نه طبیعت او نه هم ژوند.
- ◆ هر خوک دوھ څلې مري: لوړۍ هغه مهال چې له زړه یې مينه لاره شي، دویهم هغه مهال چې ژوند ته پکي سپکي- سپوري وايي، خو د ژوند مرګ د مينې د مرګ پر وړاندې ناخیزه دي.
- ◆ زما په لاس کې چې تل د ادب قلم وي نود پاچاهي. د تاج پروا نه لرم.
- ◆ ربستيني مينه ليريواالى، خو خه ان له مرګ سره هم نه پخلا کېږي.
- ◆ مينه تر واده خورده ده لکه ناول چې تر تاريخ خوردي.
- ◆ که چېري کوم عمل مو وکاره نو عادت به وربېئ. که مو عادت وکاره نو اخلاق به وربېئ او که اخلاق مو وکاره، نو برخليک به وربېئ.
- ◆ دوستي د روح واده دی په هغه کې د بېلېدو او طلاق اجازه نشته.
- ◆ د ژوندانه د لوبي په پيل کې انسان تېروتونکي او په پاي کې يې تېر ايستونکي دي، يا په بله وينا دوري په خېر زېږي او د ګيدر غونډې مري.
- ◆ کتابونه په نړۍ کې يا لې تر لړه په هغه قامونو چې ليک او لوست یې زده وي واکمني کوي نور قامونه یې ارزښت نه لري.
- ◆ د بنخو یوه دنده دا ده، چې د ناريښه وو اخلاق وروزي.
- ◆ یو پاک زړه د نړۍ تر ټولو بنګليو جوماتونو او معبدونو بنګلې دی.
- ◆ چې خبره د پيسو شي نو بیا ټول یو دین مني.
- ◆ دوھ لاملونه هيواو ويچاروي: لوړۍ چې پوهان ونه لري، دویهم چې د چارو واګي د پوهانو په لاس کې نه وي.

- ◆ د بدیو وروستی پړاو، د تېري او ظلم په لاره کې د قانون کارول دي.
- ◆ انسان هماغه شبې چې د خپلواک کېدو پرېکړه کوي خپلواک دي.
- ◆ د دوو مینو یو ځای کېدل او بېرته جلا کېدل د ژوندانه دوې ارزښتمني شبې دی.
- ◆ مینه پیاوړی اور دی چې په یوه شبې کې زړه او ماغزه تر برید لاندې راولي.
- ◆ د میني پیوند په بېلتانه خه، چې په مرګ هم نه بېليري.
- ◆ تاریخ د بشر د جنایتونو او بدېختیو انځور دي.
- ◆ د بنځې کاته تر قوانینو زورور او اوښکې ېټه تر شرعی څواکونو اغېزناکې دی.
- ◆ زما د ژوندانه ټولې بریاوې، هڅې، پوهه او ويaronه له بنځې سره په یوه شبې مینه نه ارزي.
- ◆ هنرونه ټول سره ورونه دي هر یو پر بل وړانګې اچوي.
- ◆ د دې لپاره چې بنه ولیکو، نو یوه خپلواک هياد ته اړتیا لرو.
- ◆ خوک چې له مرګه وېږدې، له ژوندې هم وېږدې.
- ◆ خوک چې غواړي خپلواکې ېټه خوندي پاتې شي نو باید ځان په سادګۍ او ېټه برخیتوب روږدې کړي.
- ◆ ټول خلک خپلواکې خوبنوي خو په ګنو لارو- چارو ېټه په له منځه وړلو کې بوخت دي.
- ◆ مور ټول یو ګډ فکر او خیال لرو او هغه د مال او شتو ټولول دي.
- ◆ نېکمرغې هغه جامې دي چې طبیعت هغه په ډېره گرانه بیه پر مور پلوري.
- ◆ دوست د چتری په شان دی چې په باران کې نه پیدا کېږي.

- ♦ په ځانګړې توګه سیاست یعنی د هیواد لرلو علم، خو په عام ډول د سیاست هر یو کار څان ته خاصیت لري.
- ♦ د سپړی وجودان لکه د هغه خپل ساعت دا سپې دی، هرسپړی دا وايې، چې زما ساعت بشه او سم کار کوي.
- ♦ نېکمرغې هغه جامې دی چې طبیعت هغه په ډېره ګرانه بیه پر مور پلوري.
- ♦ انسان هیڅکله بد عمله او خبیث نه وي زیرېدلی بد عملی او خباتت ساري ناروغری ۵۵.
- ♦ مور د ژوند سمبل، مینه او محبت دی.
- ♦ ژوند د ماشوم په خپر دی، تر خو ستر شوی نه وي باید ځانګو ته یې تالی ورکرو.
- ♦ د هر قوم ژوندون د جنایتونو، مصیبتوونو او خلکو د لېونټوب یوه سلسله ۵۵.
- ♦ د خدای ج نعمتونه بې شمېره دی، خو هر خوک د خپل قسمت په کچه له هغې خخه برخمن کېږي.
- ♦ د دوو مینانو دیدن او بېلتون دوو ارزښتمن وختونه ګنډل کېږي.

اسدالله غضنفر

استاد اسدالله غضنفر د غزلىستوري اروابناد استاد محمد صديق پسرلي زوي دی. د کندز په چهار درې ولسوالۍ کي زيرپيدلی دی. او سنی استوګنځی ئې کابل دی.

بناغلی غضنفر او سنی وخت کي د پښتو ژبي او ادب وياړ دی. مشهوره ادبی او فرهنگي خپر، نوموتی لیکوال، تکره ژبaren، خوب ژبي وياند او نامتو کره کتونکي دی. نوموری د خوبې، ساده او اسانه لیکنی ژبي خاوند دی. په لیکنو کي ادبی، فرهنگي، گراماري، تاریخي او د کره کتنی بحثونه په ډېره اسانه ژبه بيانوي. همدا ساده والی د ده د لیکنو ژبي او د ده د لیکوالی کمال او له خپلو لوستونکو سره د ده د ميني ثبوت دی.

نور د استاد غضنفر له ويکيپيديا.

»زد گړي

دولسم تولګي يې د کندز بنار په شپرخان لپسه کې لوستى او وروسته يې د کابل پوهنتون د حقوقو پوهنځي لوستى دی. بساغلي غضنفر د پېښور له پوهنتونه په پښتو ادبیاتو کې د ماستري. سند اخيستي او خپل لومړني رسمي کار يې د ایران په تهران راديو کې ترسره کړي دی.

ليکوالی

اسدالله غضنفر په پېښور کې د میاشتني سپیدي مجلې د چاپ په برخه کې له مرستو خپل ادبی او فرهنگي کار پیل کړ. ګن شمېر لنډي کيسې يې ولیکلې او وروسته وروسته يې د لنډو کيسو پر فني اړخ ډير کار وکړ.

نوموري پر ۱۹۹۹ ز کال د داستانونه دو هميشه میاشتني مجله له پېښوره چاپ کړه. دا د پښتو ژې په ادبیاتو کې لومړني مجله و ه چې یوازي لنډو کيسو ته ځانګړې شوې و، خو تر دو هميشه کلن خپرندويي فعالیت وروسته داستانونه بنده شوه. له تېر کال خخه یو وار بیا داستانونه پیل شوې چې له کابله خپرېږي.

دندۍ

بساغلي غضنفر د ازادي. له راډيو سره همکاري لري خود دوى ډير کار لا هم د داستان ليکنې پر فني او کره کتونکي اړخ راخرخي.

اسدالله غضنفر د ۱۳۹۳ ل کال په ليندي. میاشت کې د افغانستان اسلامي جمهوريت د فرمان پر بنست د هېوادمشر ډاکټر محمد اشرف غني د فرهنگي چارو د سلاکار په توګه په دنده وګومارل شو.

چاپ شوي اثار يې

سېمبول په ادب کې. ساپه بادونه (لنډي کيسې). د تاریخ ننداره (ژباره) د ۱۳۸۸ ل کال چاپ. د نشر ليکلوا هنر د ۱۳۹۲ ل کال چاپ. د یو تېر اور اېړي

◆ ◆ ◆
لنډي کيسې. کولتور او ټولنه. جادوگر هنر. د تاریخ سبقونه (ژیاوه) د ۲۰۱۳ د ز
کال چاپ. د زرو هېندارو کور (ژیاوه). خراغ د ۱۳۹۶ ل کال چاپ»
اسدالله غصنفر ويکيپيديا

٤٣ ستا رقیب ستا پرون دی که تر پرون نن بهتره وي نو رقیب ته دي ماته
ورکړي ۵۵.

٤٤ په شوره حمکه کې ګل نه غورېږي او په شګو کې محل نه جوړېږي.
٤٥ واقعي وده دا نه ده چې تر بل چا مې رتبه لوره شي واقعي وده دا ده
چې ورتیا مې زیاته شي ځکه رتبه بل راکوي او بل به يې اخلي خو
ورتیا پخپل مت احساسوم او ساتل يې زما په لاس کې دي.

٤٦ بو ذوق چې ونه پالل شي مړاوي کېږي او یو شي ته چې توجه ونه کړو
هغه که اهمیت هم ولري اهمیت يې زموږ په ژوند کې کمېږي.
٤٧ کلمې به د پیسو غوندي په احتیاط لګوو.

٤٨ هیڅوک نه غواړي چې له لاسه يې پیاله ولوېږي او ماته شي مګر
هره ورڅو پېږي پیالې ماتېږي.

٤٩ په مینه کې یو بنیادم په دوو بنیادمانو بدل شي په دې معنا چې
خپل ژوند او شخصیت له بل چا سره شریک کړي د یو بل چا غم يې
خپل غم شي او د هغه خوشحالی يې خپله خوشحالی شي.

٥٠ د نورو په کار کې کار لرل او د نورو په کامیابي. باندي زړه خورل په
ژوند کې د ماتې او ناکامۍ سبب ګرځي.

٥١ هر واقعي ليکوال ځینې ارزښتونه لري چې د هغو وړاندي کول يې
ليکوالې ته روح ورکوي. په دغو ارزښتونو باندي سودا به ليکوال ته
پیسي، منصب يا شهرت ورکړي خو د ليکوال په حيث يې د پرمختګ
مخه نيسې.

- ۷۴ تر پرائیستی دروازی دی بنده دروازه دیوه کور منخ ته ڈبر وربولی.
- ۷۵ بخت د هر چا د کور دروازه ټکوی خودانه ورته وايی چې دروازی ته خوک ولاړ دی.
- ۷۶ هغه فرصتونه چې زموږ په ژوند کې نه وو دومره دردونکي نه دی لکه هغه فرصتونه چې زموږ ژوند ته راغل او و مو نه پېژندل.
- ۷۷ ټولې ورځې یوشان دی خودازړه دی چې فرق پکې راولي.
- ۷۸ چې په خوند پسې وګرځې، خوند پیدا کېږي.
- ۷۹ ابتكار هغه وخت واقعي وي چې له پوهې او بصيرته راتوکېدلی وي.
- ۸۰ سبک لکه شخصيت ورو-ورو وده کوي.
- ۸۱ هنر او ادبیات مو له یوازیتوبه راباسی، ژوند ته مو معنا ورکوي... او د انسان په حیث ژوند کول راته اسانوی.
- ۸۲ د معرفت واقعي لاروی د ازاد ذهن خبشن وي. هغه خوک چې ذهن يې غلام وي له کتاب سره د بحث کولو جرأت نه لري.
- ۸۳ له بل سره مينه او بل ته احترام د هغه چا په زړه کې نسه ځائېدلای شي چې له ځان سره مينه او ځان ته احترام ولري.
- ۸۴ زموږ اصلی سرمایه ژوند دی او ژوند د یو خه وخت مجموعه ۵۵. په دې وخت کې یو مقصد پکار دی او مقصد ته رسپېدل پلان او پروګرام غواړي.
- ۸۵ په هره هغه ټولنه کې چې فردی ازادي ته احترام کم وي د دوه مخو کسانو شمېر زیاتېږي.
- ۸۶ له وګړيو عالي اخلاق غواړو، خود ټولنې د حالت د بهتری. لپاره زحمت نه باسو.
- ۸۷ بې ابتكاره خلک هر نوي شي ته د شک په سترګه گوري.
- ۸۸ فلسفه په دې ارزی چې ولوستل شي، څکه دا به بې انصافی وي چې ژوند کوو، خو غور ورباندي نه کوو.

۳۷ زما په نظر ژوند نه بنکلی دی، نه بدرنگ. ژوند سپین کاغذ دی. د دغه کاغذ بنکلا يا بدرنگي له هغه خه سره تعلق لري چې ورباندي ليکو یې او رسموو یې.

۳۸ هغه خوک چې د خپلو مفکورو د دفاع لپاره د قهر، اخطار او انتقام خبرې کوي که خه هم په جسمي لحاظ د انټرنېت په زمانه کې اوسي، خو په ذهني لحاظ یې له اوسنۍ زمانې ډېر لري د لرغونې وخت په کومه وچه شپله کې خبېمه وهلي ۵۵.

۳۹ بنه لاره دا ده چې ذهن غير عادي کړو او له عادته یې راوباسو چې ناليدلي ولیدلای شواو وصال ومومو.

۴۰ نا معمول حالت مو حواس بيداروي، کله چې حواس بيدار شي بيا ممکن هغه خه ووينو چې ترا اوسه مو نه دي ليدلي.

۴۱ د عواطفو ساحه د فکر له ژورتيا او پراختيا سره اړه لري او فکر له مطالعې سره بنه غورېږي.

۴۲ د هنر اندازه کول د کيفيت اندازه کول دي او کيفيت تله نه لري چې يو من غنم دي پکې بل وخت هم يو من غنم شي.

۴۳ د ډېري بنې شاعري او ليکوالې لپاره صادق او سېدل، پر ځان باور کول او جرأت لرل ضروري توکونه دي.

۴۴ مور ادبیات د دي لپاره لولو چې د ژوند په هغو شببو کې شريک شو چې په مور نه دي تېري شوي او ياخو برسبېن ورباندي تېر شوي يو.

۴۵ هغه مينه چې له جسم او ظاهري بنکلا سره کېري نسي او موقيتي وي.

۴۶ يو عاشق ته د اشنا بېلتون ډېر شديد غم دي او د هغه دیدن بې حده خوشحالی ۵۵.

۴۷ عشق کېدای شي انسان سرلوری کړي، په انسان باندي جنتي خوند وڅکي او انسان د غم په اور کې وسوځوي.

۷۵ مینه د خواخوری، وسوس، کینې، رخې، بدگومانی، ویرې، سرلوپری قهر، وفا، پنپمانی، سربندنې، نهیلی، ذلت، غم، خوشحالی او نورو متضادو روحي کيفيتونو مجموعه ۵.

۷۶ هغه پوهه او بصيرت چې په کاغذ باندي د یو خه له ليکلو، د خپلې ليکنې له خوند اخيستلو، پر خپله ليکنه باندي له خوند اخيستلو، د کاغذ له خيري کولو دوباره ليکلو او د یوه همبشني اظراب له لرلو حاصلېري د ادب هيڅ استاد یې نشي راکولاي.

۷۷ په هره ټولنه کې چې خبرې وي، خو خبرې اترې نه وي، نظرې وي، خو د مخالفې نظرې د اورېدلو اجازه نه وي هلته فکر وده نه کوي.

۷۸ د فکر ازادي ان د هغو په ګته هم ۵، چې جفا ورسه کوي.

۷۹ د فکر د ازادي په برکت انسان له ناخيري راوتلى او خپلې ستونزو ته د حل لاره لټولې شي.

۸۰ د واقعي فکر خانګرنه دا ده، چې د ژوند په خپر شبې په شبې نورېږي غورېږي، مراوي کېږي او خای نوبو فکرونو ته ورکوي.

۸۱ خپلې نظرونو ته د شک په نظر کتل او د نورو په خبرو اول ځان پوهول او بیا یې را اخيستل له موړ سره مرسته کوي، چې د کليشه شوبيو او قالبي فکرونو له سلطې راوو خو.

۸۲ د نن بدلول په رينښتيا ممکن دي، خو د پرون بدلول د هيچا د وس خبره نه ۵.

۸۳ هغو قامونو چې د لټيون ځای خطا کړي دي او په فطرت کې نه بلکې د یو بل په شخصي ژوند کې تجسس کوي بنه ورځ نه ده ليدلي.

۸۴ د هنري ژې لوي مقصد دا دي، چې عواطف وپاروي.

۸۵ که غواړو چې تاریخ زموږ خلکو ته خیر ورسوي د ليکلو پر وخت یې بايد خپلې ملي، نظریاتي، منطقوي یا نوري خواخوری هيري کړو.

- ۷۴ تاکید او تکرار د شاعرانه ژبې خصوصیت دی.
- ۷۵ د یوې لیکنې د سبک پېژندنه د هغې په بیا بیا لوستلو او د هغې روح ته د ننوتلوله لارې ممکنه ۵۵.
- ۷۶ په هر اثر کې سبک یو پېت راز دی، چې د لیکنې د مختلفو تمایلاتو خانګنو او انحرافونو د پرتله کولو له لارې ور رسبدلی شو.
- ۷۷ هنري ژبه پارندويه ده او عادي ژبه بنووندويه. هنري ژبه که د پوهونې تکل هم وکړي د پارونې له لارې به یې کوي.
- ۷۸ ځینې لیکوال په ځان مین وي او ځینې نور له لوستونکي سره خواخوري لري. مور د دغه دوه ډوله لیکوالو اخلاقې دریغ او روحيه د دوى له لیکنو پېژندلای شو.
- ۷۹ لیکوال په خپل کار کې د واقعي پرمختګ لپاره او یا په بله ژبه له ځان سره د واقعاً بنه لیکلو لپاره دي ته اړ دي، چې له لوستونکو سره مینه ولري.
- ۸۰ کامیاب هنمن د ځان او مخاطب تر منځ روغې جورې ته اهمیت ورکوي او په دې پوهېږي، چې خنګه هم مخاطب وساتي او هم خپل فردیت.
- ۸۱ لکه د رفو او رو په تل کې چې سیندنې کانې وینو دغسې به د واضحې لیکنې په کربنو کې د معنا تل ته رسیرو.
- ۸۲ پته خوله پاتېدل عیب نه دي، خو بې مورده بېغېدل عیب حسابېږي.
- ۸۳ د معنا او موسیقى غاړه غړۍ کېدل د بنې شاعري اصلې غوبتنه او د تلپاتې شاعري همبېشني. خانګرنه ۵۵.
- ۸۴ د وخت په تېږدلو سره د یوې کلمې معنا بدليږي، پراخېږي، محدوديږي، مثبت اړخ مومي يا منفي اړخ پيدا کوي.
- ۸۵ سلاست د لیکنې د بشکلا یو شرط دي.
- ۸۶ د هره ورڅه لیکلو په برکت به د قلم څښتن په رواني لحاظ د قلم له کار سره وصل پاته شي.

- ۷۶ خرنگه چې شعر د احساساتو او عواطفو د بيان ژبه ده، نو د کلمو تکرار په شعر کې ممکن بې خوندي نه بلکې خوند پیدا کړي، خو په نشي ليکنو کې د یوې کلمې بیا بیا راوړل معمولاً د بې خوندي سبب کېږي.
- ۷۷ د ژوند مشکلات، اړتیاوي او واقیعتونه د قلم پر ځښتن د قلم کار هېرولي شي، خو که دی په شواروز کې لس دقیقې هم ليکلو ته ورکړي دغه کانه به نه ورسره کېږي.
- ۷۸ لیکوال که د نن احساس نن قلمبند نه کړي بل وخت ممکن په ګوتو ورنشي دا د هره ورڅه ليکلو بله ګټه ده.
- ۷۹ هغه لیکوال چې په خان بې باوره شي او تکيه یې د زمانې په موډونو باندي وي مهم اثار نشي ليکلای.
- ۸۰ ادب د هنر برخه ده او په هنري اثر کې خوند او بنسکلا وي.
- ۸۱ حسي کلمې د شعر او داستان او هر هغه نثر لپاره آب حیات وګنه، چې له معنا سره بنسکلا ملګري کوي.
- ۸۲ بنه نثر د بنيې بنېښې غوندي دی. بنه نثر د رنبو او بو غوندي دی، چې د سيند د تل کانې پکې داسې بنسکاري لکه زموږ او کانېو تر منځ چې بل شي نه وي.
- ۸۳ د بنه نثر د لوستلو پر وخت احساس کوو، چې له مطلب سره وصل شوي يو. زما او لوستونکي او مفهوم تر منځ د نثر وسیله نشته.
- ۸۴ واقعي لیکوالې واقعي مینه غواړي.
- ۸۵ ليکونکي ته پکار ده، چې تر وسه وسه د ليکنې موضوع ته وفاداره وي.
- ۸۶ خپل سبک ورو ورو وده کوي او پخېږي.
- ۸۷ سبک جامه نه ده، چې ويې باسو او نوري واغوندو.
- ۸۸ سبک د شخصیت غوندي دی. بشپړېږي او ترمیمیږي، خو له سره نه متولد کېږي.

٤٧ خپلو افکارو، اقدارو او ذوق ته درناوی هغه خراغ دی، چې لیکوال ته د خپل سبک د پیدا کولو لاره ورنبيي.

٤٨ لوی لیکوال د بل هر ډگر د بربالي کس غوندي هغه خوک دی، چې د وخت په قدر پوهيري.

ڙان پل سارتر

ڙان پل سارتر د فرانسي د شلمي ميلادي پېري، يو نامتو فيلسوف، د نوبيل د ادبی جايزي گيونکي ليکوال، سوله غوبستونکي سياستوال، ادبی کره کتونکي او د اگزيسٽنسٽيالِزم د فلسفی مكتب په پلويانو کې يو مهم او مخکنن شخصيت شمپرل کېري. خپرونوکي وايي که خه هم د وجودي فلسفې «اگزيسٽنسٽيالِزم» بنسته د نورو فيلسوفانو له خوا اينبودل شوي دي، خو دا

«سارتر» و، چې دغې فلسفې ته يې نړيوال شهرت ورکړ. (۱۰، ۱۰ مخ)
سارتر په ۱۹۰۵ م کال د فرانسي په پلازمينه پاريس کې نړي، ته راغلي دي.
سارتر د ۱۵ مياشتو و، چې پلار يې د ژيري تې له امله مړ شو او مور يې د خپل پلار «شارل شوايتزر» کره ولاړه. (۱۱، ۱۱ مخ)

سارتر درې کلن ؤ، چې بنې سترگه بې ناروغه شوه او ورو ورو بې خپل خیر له لاسه ورکړ، همدا لامل ؤ، چې د د خپل ژوند تر پایه پوري عینکي په سترگو کولې او خپلې يوازنې چې سترگې ته بې زیاته پاملنې کوله. د سارتر نیکه «شارل شوايتز» په خپل کور کې د خپل ځان لپاره یو شخصی کتابتون درلورد، د دغه کتابتون الماري په آلماني او فرانسوی ژیو باندي له بېلابلو علمي او فرهنګي کتابونو څخه ډکې وي. سارتر به هر وخت د خپل نیکه په کتابونو کې د خپل ذوق کتابونه لټول. سارتر لا بنوونځي ته نه ؤ تللى، چې خپلې مور بې لیکل او لوستل وروښوډل. سارتر به د ورځې زیاته برخه د خپل نیکه په کتابتون کې د کتابونو په لوستلو باندي تېروله. کله به بې لوستل او کله به بې له هغو څخه ليک ليکه، په دي اساس نوموري یو کورناستی هلك ؤ او له خپلو همزولو سره بې ډپره کمه ناسته ولاړه درلوده. (۶، ۱۳-۱۴ مخ)

د سارتر عمر د ۷ کلو په شاوخوا کې ؤ، چې مور او نیکه بې د «څلورم هانري» بنوونځي ته واستاوه. سارتر چې کله ۱۲ کلنۍ ته ورسېد، مور بې له یوه سړي سره چې «ژوطف مانسي» نومېد او د سارتر د پلار پخوانی ملګري ؤ واده وکړ او نور بې له دغه نوي خاوند سره د «لاروشل» بشار ته کړه وکړه. که خه هم سارتر له خپلې مور سره ولاړ، خود خپلې مور له دغې پربکړې څخه ناراضه ؤ. سارتر د «لاروشل» د بشار په یوه بنوونځي کې خپلې زده کړې ته ادامه ورکړه. نوموري تر ۱۵ کلنۍ پوري همدغلته په زده کړه بوخت ؤ، خو په دغه بنوونځي کې د زده کوونکو ناوره حالت او ناسم روزنيز چاپېریال د ده زړه تنګي لامل شوي ؤ، همغه وو، چې په ۱۹۲۰ م کال پلازمېنې پاريس ته واستول شو او دلتنه د شپې په یوه لېسه کې په زده کړه بوخت شو. په دغه لېسه کې ده له خپل یوه ټولګیوال سره چې «پل نیزان» نومېدو ملګرتیا ټینګه کړه. سارتر په ۱۹۲۲ م کال چې عمر بې ۱۷ کلونو ته رسېد، له یادي لېسې څخه د فراغت بېلیک تر لاسه کړ. تر فراغت وروسته ده له خپل ملګري نیزان سره یو ځای

پربکره وکره، چې د پاریس په پوهنتون کې لوړې زده کړي وکړي. دوی په همدغه هود، په ۱۹۲۴م کال نوموري پوهنتون ته لاره پیدا کړه او هلته یې په ګډه سره د یوې مجلې چې «بې نومه کوچینې مجله» نومېدہ په خپرولو باندي پیل وکړ. په ۱۹۲۹م کال سارتر په لوړۍ درجه د دغه پوهنتون د فلسفې علومو له خانګې خخه د خپل فراغت بریلیک تر لاسه کړ. د «سیمون دوبورا» په نوم یوه پېغله په دوهمه درجه او «نیزان» په خلورمه درجه کې راغل. سارتر د پوهنتون په وروستي یعنې په ۱۹۲۹م کال له خپلې ټولګیوالې «سیمون دوبورا» سره واده وکړ. (۶، ۱۵-۱۶ مخونه)

سارتر چې کله له پوهنتون خخه فارغ شو، د «لوهاورو» او «لیون» په کالجونو کې د فلسفې په تدریس بوخت شو. (۶، ۱۷ مخ)

سارتر په المان کې ؤ، چې دوهمي نړیوالې جګړي زور واخیست. په همدي اساس بېرته فرانسي ته راغي، خو خرنګه چې نوموري تر دغو شېبو پوري له سیاست خخه لیرې سري ؤ، مګر تر دي وروسته د فرانسي د ژغورني په فکر کې شو. دي په عین نظامې توب کې، پرته له هېڅ دول وېږي د جنګ ليکو ته ننوت او د نقشې اخيستونکي په دنده یې پکې پیل وکړ. سارتر د دي کار تر څنګ له فرصتونو خخه په ګټه اخيستو د ۹ میاشتو په اوږدو کې ۲۰۰۰ مخونه لیکنې وکړي، چې وروسته د هغه یوه برخه «د جنګ د ناپوهی دفترونه» په نوم چاپ شو. سارتر د جګړي په ليکو کې په ۱۹۴۰م کال ونیول شو، په ۱۹۴۱م کال له زندانه راخوشې شو.

(۶، ۱۸-۱۹ مخونه)

د ځینو اثارو نومونه ئې دا دي:

ادبيات خه شي دي؟، دبوال، په دوربین کې، خيرن لاسونه، کلمات، تخيل هستي او نيستي، بې کفنه سري، په روح کې مرینه، بنده کوټه، نېکمرغه کورنى، لوړغارۍ او قرباني او داسي نور...

◆ په ۱۹۶۴ م کال سارتر د نوبل ادبی جایزې مستحق وګنل شو، خو ده دغه جایزه ونه منله او ويې ويل، چې دغه جایزه د بورژوازي د ايدپيالوژي. په خدمت کې ۵۵. (۶، ۲۲ مخ)

په پاى کې د سولې، آزادې او هستې دغه ستر فیلسوف په ۱۹۸۰ م کال د ۷۵ کلنۍ. په عمر د تل لپاره له نړۍ خخه رخصت واخیست، خو نوم يې د تاریخ د یوه ستر شخصیت په توګه نړۍ. ته پاتې شو، د نوموري د خښولو په مراسمو کې چې په پاریس کې تر سره کېدل «۵۰۰۰۰» پنځوس زرو کسانو ګډون کړي. د سارتر له مړینې خخه درې کاله وروسته مېرمن سیمون دوبورا د «خدای په امانې مراسم» په نوم یو کتاب د دغه فیلسوف د ژوند او مړینې په هکله خپور کړ. سیمون دوبورا شېر ۶ کاله وروسته یعنې په ۱۹۸۶ م کال د ۷۸ کلو په عمر له ژوند سره مخه بنه وکړه او جسد يې د سارتر د قبر تر خنګ خاورو ته وسپارل شو.

(۶، ۲۵ مخ)

* انسان د انسان دوړخ دي.

* له ټولو سره مې وفا وکړه او له هیچا مې د وفا تمه ونه کړه، په دې ډول ډېر ارام وم.

* نړۍ د بې عدالتی سیمه ده، که چیرې يې منې، په جرم کې ورسه شريکېږي او که چیرې غواړې بدله يې کړي، په جلاډ باندي بدلهږي.

* هغه ايمان چې یوازې په یوه وسوسه او یوه زمزمه ضعيف شي، ايمان نه بلکې یو خیال او سراب دي.

* خبره دا نه ده، چې یو شې له منځه ئې، کوم خه چې له منځه ئې، د هغو یاد هم له منځه ئې.

* هغه خه چې بشر ته د ژوند کولو امکان وربنسې، عمل دي.

- ❖ بشر د ارزبستونو منحّته را وړونکی دی.
- ❖ انسان د خپل څان په ساتلو او پاللو باندې مجبور دي.
- ❖ ادبیات بنایی ونه شي کولی، د جنگ او وینو تویولو مخه ونیسي، بنایی یو ماشوم هم له مرګه ونه شي ژغورلی، مګر داسې خه کولی شي، چې نړی ورباندې فکر وکړي.
- ❖ هغه خه چې له سړی خخه یو سست عنصره انسان جو روی، له عمل خخه تېښته او تسلیمېدل دي.
- ❖ هېڅکله په هغه لار مه خه، چې پای یې درته خرګند نه وي.
- ❖ کله چې د انسان کومه اړتیا رفعه شي، بیا نو داسې فکر کوي، لکه هغه اړتیا چې نور هېڅ مفهوم نه لري.
- ❖ د ژوند د جګړې پر وړاندې، ماشومان او سپین دیرې په یوه لیکه کې ولار وي.
- ❖ انسان هغه مهال له خپله څانه د رضایت احساس کوي، چې کله کوم بشه کار تر سره کوي.
- ❖ موږ باید تل اخلاق جوړ کړو او ارزبستونه وپنځوو.
- ❖ رقابت پر خپل څای او رفاقت پر خپل څای؛ دا دواړه یو د بل مانع نه دي.
- ❖ له اسمانه ځمکې ته را اورېدل، عجیبه نه دي، له ځمکې خخه اسمان ته اورېدل عجیبه دي.
- ❖ هر خومره چې ژوند سختیرې هغومره اسانیږي.
- ❖ بشر باید هره لحظه خپل څان جوړ کړي.
- ❖ هغه خوک چې دېړه لري، بنایی ژر ورسیږي، خو له ستومانی سره.
- ❖ قلم چې هر ډول وغواړې خوځي. اصلی خبره دا ده، چې څنګه، د چا لپاره او خه ډول یې خوځوې.

- ❖ که چېري هڅه او کوشش نه واي، بشر به د خپل تمدن خرک هم نه واي ليدلى.
- ❖ انسان نه شي کولى، همبشه نرم ووسى، کله نا کله د شخى او تندى شبېه هم لري.
- ❖ زموږ ارزښت په دې کې دی، چې په ژوند کې خه ډول انتخاب کوو.
- ❖ په نړۍ کې بشپړه نېکمرغې وجود نه لري، خو ځینې وخت یې نښې نښاني رامعلوميري.
- ❖ فلسفه د پوهېدلو وړ شى ۵۵، نه د یادولو.
- ❖ هېڅوک نړۍ ته قهرمان نه رائحي.
- ❖ ستاسي فکرونه تر هغه وخته پوري حقيقت نه بلل کېږي، تر خو مو په عمل باندي لاس نه وي پوري کړي.
- ❖ انسان هغه خه دی، چې دی یې له خپله خانه جورووي.
- ❖ تاسي آزاد يې، د آزادې لار ځانته په خپله راجووه کړي.
- ❖ کله چې زموږ مينه له حیواناتو او ماشومانو سره تر حد واورې، غير انساني بنه غوره کوي.
- ❖ کله چې بدايان جګړه جورووي، دا فقیران دي، چې ژوند پکې له لاسه ورکوي.
- ❖ په عشق کې يو جمع يو، بېرته يو کېږي.
- ❖ خيرنټياوې په اوږو کې د لاندې لوږي.
- ❖ ژوند له ګډوډۍ او هرج و مرج پرته بل هېڅ شى نه دي.
- ❖ دېر وخت کېږي، چې مور مړه شوي يو، فقط له هماماغه وخته، چې نور د چا په درد نه خورو.
- ❖ هېڅ شى، تر زړه اسانه نه ماتېږي.

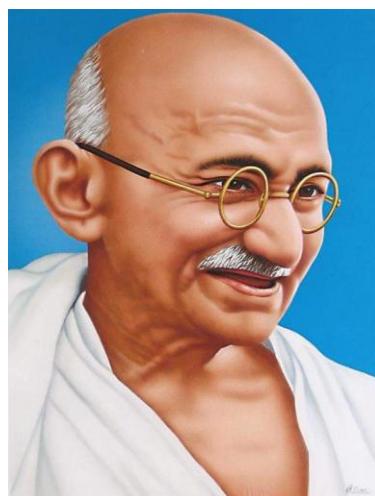
- ❖ دا په ما يو مجبوریت دی، کله چې خپله آزادی غواړم، نو باید د نورو آزادی هم وغواړم.
- ❖ د هستی او نېستی، تر منځ یوه مرموزه رابطه شتون لري.
- ❖ انسان همبشه بايلونکی دی، یوازې ناپوهان فکر کوي، چې بايلونکی نه دی.
- ❖ ناروغي کله نا کله کوم ژر تېرېدونکی بحران نه وي، پخپله زما د وجود یوه برخه شي او پخپله «زه» شي.
- ❖ امن، عدل، آزادی او مساوات د یوې تولنې د پرمختګ ضامن دي.
- ❖ کله چې انسان هېڅ کار نه کوي، نو داسي فکر کوي، لکه ټول کارونه چې دی کوي.
- ❖ موږ چې داسي ناراحته او غم لړلي یو، نور له هېڅ شي نه، یوازې له خپله لاسه یو.
- ❖ د ژوند چینه د مرګ په خوا بهيږي.
- ❖ مړينه کافي نه ده، باید پر خای ومرو.
- ❖ له تا سره مینه بل خه نه دي، پرته له دې چې تا وادار کړم، چې له ما سره مینه وکړي.
- ❖ یوازې په غوبنټلو او اراده کولو باندي سړي نه شي کولی، قهرمان شي؛ د قهرمان کېدلو لپاره قهرمانه عمل پکار دي.
- ❖ هېڅوک نه پوهېږي، چې د ستونزو او بحران په وخت کې وفادار خلک کومې خوا ته مخ اروي.
- ❖ د خلکو له تصميم پرته، د سبا تاریخ نه شو اړکولی.
- ❖ کله چې انسان مړ شي، بیا نو په نړۍ کې ورته «سبا» او «راتلونکی» ارزښت نه لري.
- ❖ زما ټول کتابونه د یوه وړي ماشوم لپاره هېڅ ارزښت نه لري.

- ❖ هېخ شى پە نپى. كې بې سببە نە دى پىدا شوي، تېلۇ موجوداتو ھەنگە كە لوى دى او كە واپە، پە دې نپى. كې بې ھانگىرى خاي نىيولى دى.
- ❖ ھەر خە پە خېل وخت تر سره كېرىي، مور بايد مخكى لە مخكى لە يوه كار خخە د پايلى تەمە ونە لرو.
- ❖ ليكل يعنى عمل كول، يعنى تعهد او لە خېلى آزادى خخە استفادە، مگر بايد خبر ووسى، چې لە آزادى خخە غلطە گىتە وانخلى.
- ❖ د عمر لە تېرىدو خخە چېڭىشى پە ژوند كې نىستە، خو خوک دې تە پام نە كوي.
- ❖ پە ژوند كې داسى شىيان شتە، كە چىرىپى مو يو ھەنگە لە لاسە ورگۈل، بىبا به يې ھېخكلە تە لاسە نە كەپو.
- ❖ د انسان پە ضمير كې مخكى لە مخكى د بىنه والى او بدوالى فطرى مىل نىستە، بىنه والى او بدوالى انسان پە ژوند كې زەھىز كوي او وروستە خېل خان ورسە جۈرۈي.
- ❖ ھېخوک نە شي كولى، تە ھەنگە وختە آزاد ووسى، تە خو چې د نورو انسانانو آزادىيە تە احترام ونە لرى.
- ❖ ھېخكلە ھەنگە ور مە ڈبۇھ، چې نە پوهېپى، شاتە يې خە تېرىپى.
- ❖ چاكتىران، چارواكىي، قاضيان او مذهبىي مشران، نورو انسانانو تە پە داسى نظر گورى، لكە دوى چې پىدا كېرى وي.
- ❖ تە تېلۇ زيات غەمگىن كسان ھەنگە دى، چې تە تېلۇ زيات خاندى.
- ❖ مە پېرىدى چې بچيان مو وزاري، ھەكە باران ھەم غۇنچىي لە منخە ورى.
- ❖ مور تە د خېل ئان كىشىفونە، د نورو انسانانو د كىشىفونى او پېرىندىي لاملى ھەم كېرى.
- ❖ ھەنگە خوک چې زياتى خبىرى كوي، كەم كار يې لە لاسە كېرىي.
- ❖ مور بايد د خېلى آزادى لپارە، د تېلۇ انسانانو آزادى پە نظر كې ونىسىو.

- ﴿ خه شى چې زمور لپاره بنه دى، د نورو لپاره هم بنه دى.
- ﴿ ولې يو سپې دارن او بې کفايته دى، دا ځکه چې هغه پخپله د ځان لپاره د دار او بې کفايتي تصمييم نيولى دى.
- ﴿ ټول وخت بدایان له ببوزلانو سره پېغور وزمه همدردي بنبي.
- ﴿ هر خوک کولى شي ووايي، غواړم يو اوچت لوړغارۍ، لوی عالم او يا لوی عاشق جور شم، خو له بده مرغه، دا هر خه يوازې په الفاظو کې وي.
- ﴿ په دغه نړۍ کې د انسان مسؤوليت تر دي زيات دى، لکه ځنګه چې دی فکر کوي.
- ﴿ زه تل کولى شم، په خپلواکه توګه انتخاب وکړم، خو باید پوهوم، که چېږې هېڅ انتخاب هم ونه کړم، نو په واقعيت زما دغه نه انتخاب هم يو انتخاب دی.
- ﴿ دومره جرئت پکار دى، چې وکولى شي، هر خه له لاسه ورکړي، ځکه يوه ورڅ نه يوه ورڅ هغه خه انسان له لاسه ورکوي، چې د ټول عمر په هڅه او تلاش يې لاسته راوړي دى.
- ﴿ په ژوند کې زيات تصمييمونه شته، خو مور باید ټول تصمييمونه ونه نيسو.
- ﴿ ځينې وخت يوه وره بې صبري او ټېنبلې د دې سبب کېږي، چې ټول هغه خه له لاسه ورکړو، چې د زرگونو هلو څلوا پر اساس مو لاسته راوړي دى.
- ﴿ که غواړې په بنه ډول ژوندی پاتې شي، نو په خپل ځان کې ځينې هيلې او غوبښتنې ووژنه.
- ﴿ ارزښتونه زمور له اعمالو خخه را الوزي، همامغه ډول لکه کوم وخت چې په باځ کې قدم وهو او زمور په راتګ سره مرغان له ونو الوزي.
- ﴿ استعداد ذاتي او غريزي دى، مګر د ژوندانه په اوږدو کې د هغه په اندازه باندي زياتونه کېدلې شي.
- ﴿ حقیقت نه شته، مګر په عمل کې.

- ❖ هېڅوک نه شي ويلى، چې د نقاشي د هنر راتلونکي به خه ډول وي او په هېڅ هغه تابلو باندي قضاوت نه شي کېدای، چې تر او سه لا انځور شوي نه وي.
- ❖ زه هېڅ پوه نه شوم، چې خوانې خه ده؟ زه له ماشومتوبه نېغ بوډا شوم.
- ❖ يو انسان د نورو انسانانو ٿمره ده او په همغه اندازه ارزښت لري لکه نور انسانان چې يې لري.
- ❖ بشر هېڅ نه دي، مګر هغه خه چې له خانه يې جوړوي.
- ❖ زما په اند، د ژوند په اړه چې پر هر خه پوهېږم، له کتابونو مې زده کړي دي.

مهاتما گاندی

مهنداس کرم چند گاندھی د هند او ختیز د شلمې پیړی له نومیالیو
لارښونکو ازادی غوبستونکو او سمونوالو خخه و.

مهنداس کرم چند گاندی د ۱۸۶۹ کال د اکتوبر په (۲) د پور بندر په
ښارګوټي کې وزیرید، پور بندر د لويدیز هند د ګجرات ایالت اړوند ښار
دی چې عربی سمندرګي ته ورڅرمه پروت دی، د پلار نوم کرم چند او
د مور نوم یې پوتلوبایي (د کرم چند خلورمه میرمن، چې نوري یې مړې
شوي وي، هندو مذهب کله هم له یوې مېرمنې د زیاتو سپارښته نه
کوي). مهنداس یا موهن د خپل پلار په ماشومانو کې تر ټولو کوچنۍ و.

◆ ◆ ◆

گاندي چې په کوم بنوونځي کې زده کړه کوله، هغه په انګريزي سڀستم جوړ شوي بنوونځي و، تر کومه ځایه چې اسناد بنې او یا دی په خپله په خپلو اثارو کې اشاره ورته کوي، گاندي خورا چوپه خوله زده کوونکۍ و، ده په خپلو يادښتونو کې دغه ټکي بیان کړي چې ګواکي دومره غلی زده کوونکۍ و چې له خپلو همزولو او هم تولګيوا لو سره یې هم خبرې نه کولي کله به چې له درسه خلاص شو، نو بیا یوازی خپل کور ته روان و، دی یو ځای ليکي چې کله به یې بنوونځي رخصت شو، له خپلو کتابو سره به اخته و او له هغوه به یې سر نه پورته کيده او تل به د هغوه په لوستلو بوخت و، په دوولس کلنۍ کې یې لومړنی دوره زده کړي پای ته ورسولي او منځنی دوره یې په راجکوت کې پیل کړه، همداسۍ یې خپلي زده کړي په الفريد بنوونځي کې وکړي.

په ۱۸۸۳ کال کې یې په خاصو هندی مراسمو له کستربا نومې بنایسته نجلي سره چې دواړه ديارلس کلن و، واده وکړ. (۱۳-۵)

په ۱۸۸۸ کال د زده کړه لپاره انګلستان ته ولار. گاندي په ۱۸۹۱ کال خپلي ازمويني تر سره کړي، د دغوه دريو کالو په ترڅ کې یې زيات شيان زده کړل، دا باید ووايو چې کله ده ځان او بنسک بلاک دواړه وپېژندل، بیا په دغه اړه له تپولو زده کړيو تجربو او برياوو سره د خپل هيواډ په لور راستون شو.

(۱۶-۱۷)

- دا په ياد ولري چې علم پرته له شخصيته او سوداګري پرته له اخلاقو امكان نه لري.

- خوک چې وايي مذهب له سياست سره کار نه لري هغوي په مذهب نه پوهېږي.

- که نشو کولاي چې ازاد ژوند وکړو بیا مرګ بهتره دي.

- اصلی شتمنی پیسپی، طلا او نقره نه ده بلکی اصلی شتمنی روغ صحت دی.

هغه ملت چي د خپل هیواد د پرمختگ په خاطر ئې قربانی ورکړې هغه اوس د نړۍ له لویو قدرتونو لرونکو هیوادونو خخه دي.

د سولی لپاره جنګ داسی دی لکه د عدالت لپاره جرم کول.

څومره چي له دین او مذهب سره مينه لرم هغومره له خپل هیواد سره لرم.

نه دومره بپوزله چي نورو ته احتجاج شي او نه دومره شتمن چي د کبر او غرور نمونه شي.

داسی ژوند وکړه لکه سبا چي مرې او داسی زده کړه وکړه لکه تر ابده چي پري ژوندي يې.

ازادي د ازادي ارزښت نه لري که چيري د غلطيو او سههوو زېرونکې وي.

سړۍ په ریښتیا هم خپلو خلکو ته د خدمت له کچي سره د لوړتیا او اوچشتیا وړ کېږي.

کمزوري کله هم بنیونکی نه وي بلکی ببننه تل د پیاوړي ځانګړنه وي.

که مور د دې تر منځ توپیر وکړای شو چي مور خه کوو او یا د خه کولو توان لرو په دې توګه کېډای شي چي د نړۍ ستونзи په یوه خوا او حل شي.

په مېړاني سره رښتینې زغم ان د تېرو زړونه هم سوځوي هم ئې ویلي کوي.

تر هر خه لومړنی زغم او تحمل د فکر زغم او تحمل دی.

هیوادنی مينه زما د دین او مذهب اوچت پړاو دي.

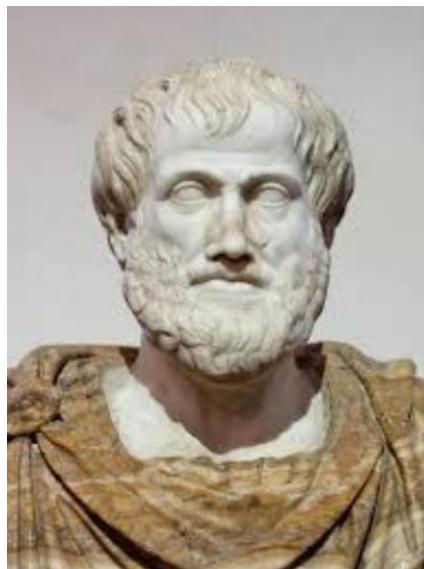
د بیان او قلم ازادي د خپلواکې بنسټ دي.

- زپورتیا واک ته رسپدل، اتلولی او پر دې سربېره خان تېرېدنه هغه
وړتیاوی دی چې زمود لارښونکي ئې باید ولري.
پیاوريا له فزيکي وړتیا خخه نه رامنځته کېږي بلکي هغه د پیاوري
ارادي بریا ده.
خپلواکي د وینسو او بیدارو خلکو لپاره ده نه د خوبوليو او بي پرواوو
لپاره.
هغه اتلولی چې په تشدد سره تر لاسه شي د هغې پايله ماته
او لنډ مدتي ده.
عدم خشونت به هغه وخت وي چې مور له هغو کسانو سره مينه وکړو
چې له مور کړکه کوي پوهېږو چې د ميني په دې ستر قانون باندي عمل
کول ستونزمن کار دی مګر د سترو کارونو سرته رسول ستونزمن نه
دي.
له نورو نه ملا تې وکړئ د مور او پلار په خېر مينه ورسره وکړئ.
که ونه کړاي شو چې ازاد واوسېړو غوره ده چې مرګ ته په خلاصه
غېړه هرکلی ووايو.
که کومه ورڅ ئې وګوابنلي نو پوه شه چې ستا پر وړاندي کمزوري
دي.
په هر شي کي نوي وټاكۍ اما په ملګرو کي زاره.
چا چې بدې درسره کړي، ببنل ئې پخوانه بلکي راتلونکي تغیروي.
که د ناحقو خبرو د مخالفت جرأت نه لري نو چکچکي خومه ورته کوه.
مينه هغه څواکمن قدرت دی چې نړۍ ئې په واک کي دی او په عين
حال کي دېر ساده څواک دی چې په اړه ئې تصور کولای شي.
زه تر دې بله هیڅ ستره ګناه نه پېژنم چې بي ګناه خلک د خدای په
نوم تر فشار لاندي راولي.

- ○ مخکی تر دی چي نور قربانی کړو بنه ده چي خان قربانی کړو.
- ○ له ګناه کرکه وکړئ نه له ګنهکارانو.
- ○ کېدای شي ته کله هم ونه پېژنې چي ستاد کار نتيجه به خه وي مګر که ته هیڅ نه کوي نوبیا خو هیڅ نتيجه مخ ته نه راخی.
- ○ له یوی دروغ خبری سره ډېر دروغ تړل لازم دي.
- ○ بنځه کمزوري ګنيل په حقیقت کي د هغې سپکاوی دی.
- ○ د ازادۍ او استقلال لپاره جنګ کول هم جهاد دي.
- ○ انسانيت پخپله یو خانګړي دین دی چي چندان پیروان نه لري.
- ○ هر بدلون او تغیر چي د نړۍ لپاره ئې هيله لري لوړۍ په خان کي ورغواوه.
- ○ ته باید هغه بدلون واوسې چي ټوله نېږي یې وګوري.
- ○ خنګه چي جسم ويني ته اړتیا لري، روح هم غښتلي ايمان ته اړتیا لري.
- ○ د ژوند خوشحالی همدا ده چي په اووه میلیارده خلکو کي یو کس درسره له زړه مینه ولري.
- ○ فاتلان که هر خومره هم واک او ځواک ولري په پایله کي د ذلت، بدختي نابودي او ناکامۍ سره مخ کېږي.
- ○ تاسي ما په زنځironو توپلای، شکنجه کولای او وزلای شئ، خو زما فکر نشي بندی کولای.
- ○ بریا هغه نه ده، چي هیڅکله ماتې ونه خورې، بلکې هغه ده، چي له هري ماتې وروسته بيرته په پښو ودرېږي.
- ○ زما ژوند یو خرگند پېغام دی.
- ○ د عقیدې اختلاف باید دېمنۍ ته وانه وړي. که نه نو زه او بنځه به مي له تولو ستر دېمنان د خلکو واي.
- ○ نړۍ د انسانانو له خپلمنځي دېمنۍ او کرکي تنګه شوې ده.

- ◆ ◆ ◆
- زه کوبنېن کوم، چي خلکو ته د خدمت له لاري خدای ووینم، ځکه پوهېرم خدای نه په جنت او نه په دورخ کي دي، بلکي له ټپولو انسانانو سره دي.
 - ډېر داسي خلک شته، چي د یوې نېکمرغۍ لپاره زرگونه بدمرغۍ زغمي.
 - نړۍ د مار په څېر ده، چي لاس پر راتېر کړي، نرم او پوست وي، خو زهر ئې وزونکي دي.
 - د محمد صلى الله عليه وسلم خبری یوازي د مسلمانانو خزانه نه ده، بلکي په ټول بشريت پوري تړاو لري.
 - په ياد ولره، زه هغسي باید ونه اوسم، چي ته ئې غواړي. ما پخپله خپل ځان جوړ کړي دي.
 - هیڅ خیز د دې مخه نشي نیوالۍ، چي خپلو ګاونډیانو ته له پولو ها خوا خدمت وکړو. دا پولي هیڅکله خدای نه دي رامنځته کړي.
 - هماګه بدلون واوسه، چي غواړي په نړۍ کې ئې ووينې.
 - مور باید خپل عقل نورو ته ونه سپارو او په غړبدلو سترګو خپله موخه وټاکو. د زور او جبر اطاعت ته په پېو سترګو تسلیمېدل ډېر زیانمن ختلي تر زور او ظلم لاندي یوه محکوم د خلاصون هيله شته، خو د هغه چا ټغورنه ناشونې ده چي په زړه کې ئې له غلامې سره مينه راتېوکېدلې وي.

ارسطو

«ارستو (۳۸۴ مخزېردم - ۳۲۲ مخزېردم) يو یوناني فيلسوف او تولپوهاند يا علامه و. د اپلاتون زده کونکي او د مقدوني سکندر استاد وو. د ارستو لیکنې په پراخه بوب ساینسی او تولنيزو اړخونو باندي په دغو بنکالوګانو باندي راڅخي، بنکلاپوهنه، شاعري، تياتر، موسيقي، دليل او منطق رتوريک، ژپوهنه، سياست، حکومت، اخلاق، ژونپوهنه، او ژوپوهنه سکالوېو گانې دي. د افلاطون او سقراط ترڅنګه ارستو د غرب د فلسفې مخکبسانو خخه دي.

که خه هم چې د نیوتن پنځپوهنیزه لپي. د بریده پېر مالومات رامنځه کړي و خو د ارسټو آندونو د ساینس په پنځپوهنیز ډګر کې د منځینیو پېړيو نوي پوهنیز ډګر کې نويو بدلونونو ته مخه کړه چې دغوا نويو آندونو پر له پسې نويو مالوماتي بدلونونو (رنايسنس) ته لار پرانیسته. د ارسټو آند د منطق په تګلاريزو زده کرو کې بوخت و. دغوا آندونو د ۱۹ مې زېږدي پېړي په پاڼي کلونو کې د نوي پېړي په رسمي منطق تر اصطلاح مالومات را پرسېره کړه.»

ارسطو ويکيپيديا

«ارسطو اتلس کلن و، چې اتن ته ولاړ او د اپلاتون په اکاډمي کې شامل شو. شل کاله د هغه شاګرد او د اپلاتون تر مرګه هلته پاتي شو. د اپلاتون تر مړیني وروسته بې لېسه جوړه کړه. په دې لېسه کې به شاګردانو ته حکمت فلسفه، ریاضي او نجوم ورزدہ کبدل. سکندر پخپله وايي: ژوند مې راته پلار راکړي او د ژوندانه فن راته ارسطو زده کړي دي.»

- خوک چې د علم په زده کړه کې مشکلات نشي زعمالۍ، هغه دي د ټول عمر د جهالت مشکلاتو ته تیاري ونيسي.
- یوازي د علم په زده کړه شرف نه حاصلېږي، بلکې عمل هم ضروري دي.
- د عالمانو له مجلس او د کتابونو له مطالعې خخه روښانه او خوشحاله زندګي په لاس راخي.
- وخت د دنیا روح ده.
- خوک چې وخت ضایع کړي پوه شئ، چې وخت به هغه ضایع کړي.
- وخت د الله ج امانت دي د هغه ضایع کول خیانت او بربادي ده.
- د دنیا سره او سپین زر د وخت پر وړاندې هیڅ ارزښت نه لري.
- پر تېر شوي وخت افسوس او پښېمانۍ کول هیڅ ګته نه لري.

- تپر شوی وخت هیڅکله هم په لاس نه رائخي.
- په زړه کي له داسي شي سره رغبت او مينه مه ساته چي ستا د وخت ضایع کېدو لامل وګرځي.
- حکيم او عاقل هغه خوک دی چي خپل غمونه او دردونه لېر کړي نه دا چي په ډیرو لذتونو پسي هڅه وکړي.
- هر خومره چي د خواهشاتو تله سپکه وي انسان هغومره سعادت ته نژدي وي.
- هر خومره چي د یوه سړي فکري او عقلی پانګه زیاتیرې هغومره ئې تعلق له دنيا او د دنيا له خلکو کمېږي.
- د انسانيت تهداب په نېکو اخلاقو ولاړ دی او د اخلاقو تهداب په حوصله رحمي او شفقت ولاړ دي.
- صورت ماسوا له اخلاقو د هغه ګل په خېر دی چي هیڅ خوشبویي نه لري.
- له دوستانو سره داسي اخلاق وکړئ چي په لېر تغير زوال نه قبلوي.
- د انسان د ادب بنايیست دا دی چي له ناوړه کارونو ځان وسانۍ.
- له ټولونه ګټور او اسانه کار چوپتیا ده.
- خپل صلاحیتونه رايرسپرې کول او هغه په صحيح او مناسب ډول استعمالول انسان ته تلپاتي خوشحالی وربخښي.
- د هر چا پېزندګلوي د هغه له خبرو کېږي.
- ډېري خبری که سمی هم وي د لېونتوب نښه ده.
- که خوک درسره بدی وکړي او یا تاسو له چا سره نېکي وکړئ، دواړه هېر کړئ.
- په ژوند کي لویه فتح او بری دا دی چي پر خپل نفس غالب او کامياب اوسي.

- غصه له ناپوهی پیل کېږي او په پښمانی ختمېږي.
- د بل چا بد او خپل نېکي دواوه هېره کړئ.
- د سپري د همت په اندازه د هغه کارونه هم وي.
- بخیل که دولتمن هم وي ذلیل دي.
- د بسخی زره د سمندر په شان دي په ظاهر خاموش، په باطن کي د توپانونو خاوند دي.
- د بسخی په بریا او ناکامي کي د قوم او ملت بریا او ناکامي ۵۵.
- دوست هغه دي چي د دوست خير غواړي او خير ور ورسوي.
- دوستي یوازي یو ضروري امر نه دي بلکي یوه ډېره شريفه او عزتمنه عاطفه هم ۵۵.
- هغه خلک چي د خير خاوندان دي او د بل خير غواړي مينه ئې رښتنې او حقيقې ۵۵.
- ډېربې زره انسان هغه دي، چي له مرګ خخه وېږي.
- له قناعت خخه ماسېوا مال او دولت خوک نشي مستغني کولای.
- په دوستي کې رښتنيا له افلاطون او سocrates خخه هم غوره دي.
- خوشحالۍ د لورو صفتونو او عادتونو په روزنه او پالنه کې ۵۵.
- خپلې غوبنتنې د دوه څواکمنو دېوالونو لکه: اراده او عقل تر منځ بندی کړئ.
- د مال او پیسو په ګټلو کې منځلاري کوه. رښتنې دوستان پیدا کړه. د خیال پالنه کوه او ذهن ته پراختیا ورکړه.
- انسان باید پخپلې نېکمرغۍ او یا بدمرغۍ په پوره مېړانه ومني او د نورو په خوشحالۍ دومره خوشحاله شي لکه پخپله خوبنې چي خوشحالېږي.
- په اصولو کې منځلاري او برابري انسان د کمال برید ته رسوي.

- ♦ دوستي هغه مينه ده چي له دوست خخه بيرته انعکاس کوي، له يوي خوانه وي يعني لهدواه و خواوه خخه وي.
- ♦ هغه خلک چي د خير خاوندان دي او د بل خير غواړي مينه ئې يو له بله ذاتي او حقيقی ده.
- ♦ د ميني سترګي عييونه نه ويني.
- ♦ مينه له يوي خوا پيدا کېدای شي مګر دوستي له يوه طرفه هيڅکله نه وي.
- ♦ مينه او بنځه لازم او ملزم ده.

اجمل بشکلی

اجمل بشکلی پر ۱۳۶۲ کال د ننگرهار ولايت په کامي ولسوالي کي زېږيدلى دی. پر ۱۳۶۵ کال ئې کورنى له جګرو د پښتونخوا سوابي ته کوهه شوه او هلتنه ئې د افغان کډوالو په يوه کيمپ کي واړول.

دلته له لړ لړ زده کړو وروسته پر ۱۹۹۲ کال د پېښور پر چارسده سېک باندي پرته واحد کړي. کلي ته راغلي او په يوه پاکستانی مكتب کي داخل شوي و. دلته د مهاجرت د ژوند له کړاو ګاللو او له اقتصادي مجبوريتونو لاهور ته ولاړل. هلتنه ئې په يوه شخصي اردو مكتب کي زده کړه کوله. اردو او پنجابي زېي ئې زده کړي. په ۱۹۹۶ کال ئې کوهه بيرته پېښور ته راغله. دا هغه وخت

و، چې په افغانستان کي کورنۍ جګړي روانې وي. دلته له دوه کاله زده کړو وروسته له بنوونځي اول نمره فارغ او د سید جمال الدین افغان په شخصي لپسه کي په اووم ټولګي کي داخل شو. خپله د استاد بنسکلي په خبره: «پر همدي کال مي په بنار کې د سید جمال الدین افغان په شخصي لپسه کي خان داخل کړ او په خلورو میاشتو کې له اوومه ووتم. په سید جمال الدین لپسه کې به په اوږي کې رخصت نه و او په خلورو میاشتو کې به دې یو ټولګي وايه، نو زه په درو کلو کې دولسم ته ورسېدم او چې دولسم ته شوم؛ نو لارم شهادتنامه مي تري واخيسنه. په پېښور کې مي په افغان قونسلگرۍ کې تاپه کړه او سیده جلال اباد ته راغلم. د پوهنې په ریاست کې مې د ارزونې امتحان ورکړ او د ننګرهار لپسي په دولسم ټولګي کې کېناستم.»

پر افغانستان د امریکا د بمباری، له پیل سره د لپسي د بندېدو وروسته کامې او بیا لاہور ته ولار. بیرته وطن ته له راتګ وروسته په ۱۳۸۱ کال له دولسم ټولګي فارغ او پر همدي کال د کانکور ازمونې وروسته کامیاب او د کابل پوهنتون پښتو ادبیات ئې ولوستل.

پر ۱۳۸۵ کال له فراغت وروسته ئې کابل پوهنتون کي هم ماستري وکړه او هم پکي استاد و. استاد اجمل بنسکلي اوس په کابل کي دوکتورا هم وکړه او په کابل پوهنتون کي د پښتو ادبیاتو استاد دي.

استاد بنسکلي نرم او خود انسان، پیاوړی لیکوال، خود ژبی شاعر او تکړه ژبان دی. ژبار لي اثار ئې دا دي:

(په بېلاپيلو ادييانو کې د الله ج تصور)، (کړه کتنه)، (خوشحال خټک/ ژوند و هنر)، (اروپا ته د اعليحضرت امان الله سفر) او نور...

د استاد بنسکلي خپل منظوم او منثور اثار دا دي:

څو انتخابه، سبکپوهه، تصوف او ادب، تړې او بهه. ارمانښار، او بهه خلک، د ژباري اصول، ادبی زاوې، ادبستان او ځینې نور.

◆ استاد بنکلی وخت په وخت د ټولنی، ادب او ژبی له غوبښتني سره سمي لیکنی کوي او تر ادب مينه والو ئې رسوي.

★ ادبیات له مور سره د ژوند په پېژندلو کې مرسته کوي. کيسې، ناولونه او شاعري راته هغه تجربې بیانوی، چې مور ورسره نه یو مخ شوي او که ورسره مخ شو؛ نو خنګه چلن ورسره وکړو.

★ ادبیات مور د دې لپاره لولو؛ چې هغه کارونه پکې وکړو، چې د امکاناتو د نشت له امله یې نه شو کولی.

★ مور په هنر کې د خپلو واقعي رنځونو علاج هم مومو او ارام هم او دا دواړه پکې داسي غاړه غږي وي، چې توپير یې اسان نه وي.

★ تخیل راته هغه دنیا جوړوی، چې مور یې غواړو. مطلب دا چې په هنر کې د بشري خواهشونو زبردسته ننداره کولای شو.

★ هنر د هغې گولۍ غوندي دي، چې نشه او درملنه پکې دواړه موجود وي.

★ شاعري ازاد مرغه دي، چې په ونه کې پخپله خوبنې راشي، کېنې، درته وچکېږي او پخپله مخه لارې شي.

★ لیکوالی د فکر د انتقال وسیله ده.

★ یو لیکوال چې له خپل هنر سره ربښتني نه وي، موثره لیکوالی نشي کولای.

★ فرهنگونه هله پرمختګ کوي، چې مثبت متضاد اړخونه پکې وزبری او پیاوړي شي او په افرادو کې د مخالفت او برداشت وړتیا پیدا شي.

★ د خپل پخوانې فرهنگ او ادب مطالعه راسره د اوسيي فرهنگ او ادب په پېژندلو او پرمختیا کې مرسته کوي.

★ شاعر نړۍ د تعقل نه، د تخیل له زاوې گوري.

★ نوى فکر دي، چې ټولنې، علومو او هنرونو ته نوې لارې پرانیزې.

◆ ★ له کوم حسن سره چې د نېکۍ تصور نه وي تړلې د ترڅي مېډي غوندي
دې.

★ ادبی ژانرونه د پخو سړکونو غوندي دی چې پنځګر ته د ادب پنځول
اسانوي.

★ هنر د خان تفسیر او د فکر ونو ایجاد دی.

★ کوم ملتونه چې عالي هنر نه لري د نړۍ په اړه یې تصور نيمګړي او مېډي
وې.

★ عالي ادب راسره د خپل خان او نړۍ په پېژندلو کې او د ژوند د موخو په
تاکلو کې مرسته کوي.

★ په ټوله کې د هنر موخه د ابهام ایجاد دی او د علم موخه د صراحت.

★ بنه ليکوال هغه دی، چې شتو حقاقيقو ته له نوي زاويې وګوري او زړو خبرو
کې نوي اړخونه پیدا کړي.

★ په کومه ټولنه کې چې د نوي فکر خراغونه بل نه شي، هلته خوک د بدلانه
په تپه تيارة لار د پرمختګ پل نه شي اخيستاي.

★ د ژوند فيصلې په احساساتونه کېږي. عقل ته پکې د خالت پکار دی. عقل
سېږي وېروي نه، معقوله لار ورته بنېي.

★ ليکوالې د سېږي فکر منظموي.

★ هنر لکه ماشوم په ناز ناز غټمول غواړي او که زور ورسره وشي، غټه به شي
خو لوی به نه شي.

★ له خپل هنر سره مينه وکړئ او ورسره ربستيني اوسيء.

★ ليکوالې د ارام سیند غوندي ده، چې په خپل تاکلي لوري روان وي؛ خو
شاعري د توند سېلا卜 غوندي ده، چې راشي، مخي ته نه ګوري. هر خه په
مخه کوي، نو که خوک له سېلابه د سیند د ارامي. تمه کوي سادګي کوي.

★ نوبنت د هر هنر غوندي د ليکوالې اساس دی.

◆ ★ خرنگه چې له هنره د یو هنرمن هيله وي، دغسي له شاعره د شاعري او
له ليکواله د ليکوالی غوبستني دي.

★ ستا د هنر اصلي غوبستنه دا ده، چې زور به ورسره نه کوي.

★ د لوی ليکوال ليکنه چې لولو، يواخي خپل فکر او معلومات نه پراخوو، د
ليکلو لپاره تري هم دېر خه اخيستاي شو.

★ که نوبست ونه کړو، د ټولنې د ذهنې کچې په لوړاوي کې نقش نه شو
لوبولاي او فرهنګي اضافه نه شو کولای؛ خو نوبست هله کولای شو، چې
انکار وکړو او جرأت ولرو.

★ ليکوالی لکه د بل هر هنر غوندي پر له پسې رياضت غواړي. رياضت د
ليکوالی بهرنۍ شرط دی. که رياضت نه وي د ليکوالی پر له پسې وده
تقنۍ شي.

★ ليکوالی مخاطب ته د فکر د انتقال ليکنى بنه ده. د ليکوالی خلور کوتیز
د مخاطب، فکر و انتقال او ليکنى، بنه له مجموعې نه جوريږي.

★ د بنسې ليکوالی او شاعري یو صفت حساسیت دی. هيئداره چې خومره
نازکه وي، هفومره پکې شيان راڼه بسکاري؛ خو د واړه کافې په ګوزار هم
ماتېږي.

★ کله چې ليکوال، ليکوال او شاعر، شاعر؛ نو پخپله د سبک خاوند شي.

★ د خپلي ليکوالی او شاعري پر پرمختګ فکر پکار دی.

★ شعری ارزښتونه هم لکه ويتمينونه ټوله په یوه مېوه کې نه راتبولېږي
بلکې یو شعر یو راز هنري ارزښت لري، بل بل راز.

★ د انسان ذهن لکه مقناطيس، که زړه دي وي، که نه اغېز به اخلي، نو بنه
دا ده، چې سړي د مخالفانو دلایل او د خپل ذهنیت مخالف اثار هم ولولي
هله به نو حقیقت ته د ورسپدو لار ومومي.

★ په ادب کې د دروغو او رښتیاوو سکه نه چلېږي.

★ اغېز داسې دی، لکه له سنخلو سره چې تېر شي او خوب بوي يې درپوري ونبلي يا لکه خوک درسره خوا کې تېر شي او د لوپتې خوب بويه پیځکه دې په مخ راکابري او احساس يې تر خه ساعته ستا پر مخ پاتې وي يا لکه د رنگ دٻوال په خوا کې لار شي او رنگ يې درپوري شي؛ خو غلا يا سرفت داسې دی، لکه له سنخلې چې ټوله غونچه راوشكوی يا لکه چا چې ټول زړوکي راکابري يا لکه په رنګبدلي دٻوال پوري چې ځان ومبې.

★ که سړي فکر وکړي له هر ليکوال او شاعر نه د سېپې غوندي یو خول تاو وي او ليکوال يا شاعر د مرغلري غوندي د همدي خول په دنه موندای شي. د دي شپاله دٻوالونه د فکر له ختيې او د ژې له او بوي جور دي، چې وروسته وروسته يې فکر په پخو خښتو او ژبه په سيمتو اوږي.

★ علم او هنر هغه فردي نېټګنه ده، چې یو کس يې د فرد په توګه له ټولنې سره کوي.

★ هر ليکوال ته پکار دي، چې د خپلو ليکنو تر منځ فكري تسلسل وساتي او چې نوي ليکنه کوي، پر زړو ليکنو فکر وکړي، چې خپله کومه پخوانۍ خبره خو بيرته ردوی نه. دا پر ځان پوري خندا ده او داسې ليکوال له فكري تسلسله برخمن نه وي.

★ تخیيل د ژې هغه تپو تيارو غارونو ته ګونې ورنباسې، چې علم يې نه شي ورننه ایستاي.

★ که خوک له ليکوال نه د کنګربېت خبرو تمه کوي، سادتوب کوي. د ليکوال کار له ناثابتو حقايقو سره وي.

★ د هنر یو نوم بغاوت دي او هنر د ټولنې هېنداره ده.

★ خرنګه چې د یوه شاعر لپاره حساسیت اړین دي، د ليکوال لپاره هم دي.

★ بنه شاعري او ليکوالي د وخت د شرایطو پر وړاندې حساسه وي او له واره نارامه کېږي، چې بیا مزاحمت کوي.

◆ ★ وخت، وسائل او غونښتنې په ټولنه کې بدلون راولي او د ټولنې له بدلانه سره په هنر کې بدلون راخي. د هر وخت هنر خپل بازار وي. دا بازار د هنر له بدلون سره بدليپري او هنر په نويو مينه والو پسپي گرخې.

★ که هنرمن له جامد ټولنيز نظامه بغاوت ونه کړي او د عادي کسانو غوندي ورسره روان شي، په ټولنه کې به د پرمختګ مشالونه خنګه بل شي؟

★ ټولنه د لوی هنرمن پر وړاندې د ماشوم غوندي وي، چې که له هنرمنه هر خومره کرکه کوي، خو هنرمن تري کرکه نه، مينه ورسره کوي او له ګوتې يې نيسې او له ئان سره يې روانوي.

★ بريالي شاعري هغه ده، چې خيال او عاطفه پکې غاړه غږي وي او د یوه بل له ختمولونه، پياوري کولو سره مرسته وکړي.

★ که د رښتنې پرمختګ لارې وپېژنو، هيڅوک زموږ د پرمختګ مخه نه شي ډب کولای.

★ خزنګه چې يو کور بې بنځې کور نه دي، داسي یوه ټولنه هم بې بنځې ټولنه نه ده. کور وره ټولنه ده او ټولنه لوی کور دي.

★ په ژوند کې يو لوی با مانا کار کول چې د انسان پرمختګ او د ټولنې ګټه ورسره تړلې وي؛ د انسان د خوبني سبب کېږي او خوبني انسان د ژوند په اړه هيله من کوي او له ژور خپگان او نهيلۍ يې ساتي.

★ د ژور خپگان بنې درملنه دا ده چې ئان بوخت وساتې.
★ زموږ پرمختګ زموږ په خپل لاس کې دي.

★ ژوند لکه د زيارت د منجاور پيوندي جامي، په یوه کميس کې شل رنګه وي.

★ ځيني یاران له شاتو هم خواړه وي او د وفا په لاره کې له مينه دو ګامه مخکې وي.

★ مينه اړه ده چې په خپله خوا کې د ئان د اثبات لپاره کرکه هم وزيروي خو عموماً له ميني نه زموږ شعور مثبت دي.

- ◆ ─────────── ◆
- ★ مينه انسان ته جهان تعريف کوي.
 - ★ مينه لکه رنا چې په سترگو کې دي پيده شوه نړۍ درته رنا شي د نړۍ هغه حقايم چې پخوا درنه پت وو اوس درته بسکاره کوي.
 - ★ يار په مينه کې په مرکز او رقيب په حاشيه کې.
 - ★ حسن هله حسن شي، چې مينه پري د تائيد مهر ووهی.
 - ★ د ميني کمال دا دی، چې عاطفه د عقل له منګولو باسي او کچ بې لوړوي.
 - ★ مينه داسي یو خیز دي، چې د محبوب ټولي خامی مو له سترگو پتیوی.
يواخې خامی نه پتیوی، بلکې فزيکي او اخلاقې نېټګنې یې هم لوړوي.

عبدالغفور لپوال

بناغلی خپرخواه عبدالغفور لپوال د مولوی علی محمد خان حسین خیل زوی دی. په ۱۳۵۲ ه.ش کال د کابل د جنتي فضا په موسه‌ي ولسوالی کي زیرېدلی دی.

استاد لپوال په ۱۹۹۳ م کال د اعتبار خان عالي لپسي خخه عمومي اولنمره فارغ شوي دي. په ۲۰۰۰ م کال د کابل پوهنتون ژبو او ادبیاتو پوهنځي خخه لومړي درجه ليسانس فارغ، په ۲۰۰۸ م کال د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي خانګي کي ماستري او په ۲۰۱۹ م کال د علامه طباطبائي پوهنتون د ادبیاتو دکتورا کړي ۵۵.

بناغلی لپوال تکه لیکوال، شاعر، سیاسی، ملي، ادبی او فرهنگی خپره ده. په ژبه، ادب (منثوره او منظومه برخه) او فرهنگ کي ئې نوم څلدونکي کارونه کړي دي. پخپلو دغو فعالیتونو ئې ګنډ مسلکي، هنري او ادبی تصدیقلیکونه ستاینلیکونه او لوحې ګټلې دي.

لپوال صاحب په بېلاپیلو کلونو کي بېلاپیلو دندی تر سره کړي دي. لکه: ویندوی، په سرحدونو او قبایلو کي د ولسمشر ارشد سلاکار، د افغانستان د سیمه ایزو مطالعاتو د مرکز رئیس، د چارو د ادارې په لوی ریاست کي د فرهنگی چارو رئیس او مطبوعاتي سلاکار، د افغانستان لپاره د مرستو د بشري حقوقو خپرونکي او نور... همداسي نوري ډیرې فرهنگی، ادبی او سیاسي دندی او چاري ئې تر سره کړي دي. په بهر کي ئې په ډیرو کنفرانسونو، سیمینارونو او سمپوزیمونو کي وخت په وخت ګډون کړي دي. استاد لپوال په پښتو، درې او انگلیسي ژبو پوهیږي. اوس هم په ایران کي د افغانستان د لوی سفیر او فوق العاده استازی دنده لري.

تر ۲۰۰ زیاتي سیاسی، تولنیزی، ادبی، ژورنالیستیکی، اروپوهنیزی او علمی مقالې ئې په ملي او نړیوالو کتابونو، خپرونو او ویپاڼو کي خپرې شوي دي. استاد په ډېره بشکلي او هنري ژبه تاریخي او حماسي منظومې هم لیکلې دي. خپرنې او زبارې ئې هم کړي دي. له ډیرو اثارو ئې خینې د نمونې په ډول:

منثور:

ادبی یادابستونه، ادبی لیدلوري، د وربنسمو تول، شعری سیمبولونه، درېیمه لار، افغانیزم، وینتیا، روبنانتیا او بدلون، د ژښوونی ارونه، په ادبیاتو کي د اسطورې خپرنه...

شعری ټولگې: کله چې ته خپه شې، ژړا، اور او مینه، نه ته مې هېړه نه وي، تا د او بو په حافظه کي وینم، ته زما ټوله شاعري يې، ګلغوتې، ته اووم سرود... منظومې: ارشاک او اوشاس، هوسی، کک او زرینه، لام او ایلینو...

- ◆ هیخ جگره مار د ټولو لپاره اتل نه دي.
- ◆ د انساني ژوند د شرایطو د بنېگنې لپاره هر هخاند د ټولو اتل دي، ان د دوبسمنانو لپاره يې هم.
- ◆ بشر به مجبور وي يا مختار، خو قطعاً د (بل) په وړاندي د خپل چلنډ مسوئل دي.
- ◆ د لرغونيو خرافاتي باورونو پر وړاندي پاڅون، د ټولنو د معنوی پرمختګ راز دي.
- ◆ سیاست هغه منسجم، متشكل، برنامه شوي فکر و عمل دي، چې په ټولنيز کچ د وګړيو د انساني ژوند شرایط بنه کړي.
- ◆ شخړه او سوله د سیاسي منطق او جهالت د مخامختیا دوه حالتونه دي.
 - سوله د سیاسي تعقل بریا ده او جگره د جهالت.
- ◆ په روښانه ټولنو کې د عامه امنیت لویه برخه د ټولنيزو اخلاقو بنست ساتي.
- ◆ خومره چې ټولنيز اخلاق پراخېري، هماګومره د فردی او کورني حریم ساتنې لپاره تاوتریخجن حساسیت کمېري.
 - د بشريت تاريخ له عجایبوا ډک دي.
- ◆ هر خوک چې د یوه ارزښت پاتېدا د هغه تر راخپلولو غوره ګني تر نورو زیات ورته ګران دي.
- ◆ سیاست د منطق سیالي ډه.
- ◆ بشري تمدن د ټولو انساني پرگنو ګډ مېرات دي او هر چا په خپل وار یو څه وربنلي دي، چې هېڅ قوم يې د ورځانګړي کولو رښته نه لري.
- ◆ چې د انسانانو د اعتقادی دعوو او عملی کړنو تر منځ توپیر و تضاد ته خير شي، ريبنتينولي او صداقت به درته د بشريت ورکه بسکاره شي.
- ◆ مدنيتونه زړي، عمر کوي او زړيږي.

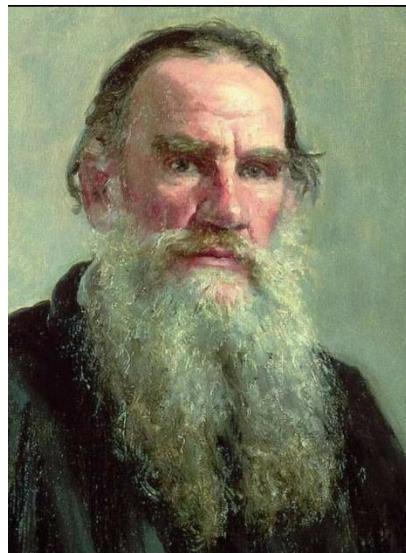
- ◆ ریبنتینی بنوونکی هغه دی چې ستاسو شخصیت ته دومره ورتیا دروبنېي
چې چاپریال مود انسان په گتهه بدل کړلای شي.
- ◆ تر هغو مو، چې د نیمو قاتلان د نیمو نورو اتلان وي، سوله به په سترګو ونه
وینې.
- ◆ شخصیت وژنه تر شخص وژنې ستر جنایت دی.
- ◆ له درده مړ شه، خو هغه درمل مه خوره، چې د سر دونمنې بې درونبېي.
- ◆ پیاوړی ټولنه، پر ژوند خپل سیاسي مشران خاری او بېلاري، ته بې نه
پریږدې. کمزوري ټولنه په ړندو سترګو ورپسې وي او تر مړینې وروسته
بې په اړه قضاوت کوي.
- ◆ چې پرمختګ ته مو څورېږي، شخړه مه ورسره کوي، بس د لا نور پرمختګ
هڅه وکړئ، چې ومری.
- ◆ سوله ګټونکی او بايلونکی نه لري! د سولې دواړه لوري ګټونکي وي.
- ◆ فساد تر هغو نه ورکېږي، چې مور مفسدين مقدس ګنو.
- ◆ تاریخ په اعمالو او د اعمالو پر پایلو قضاوت کوي، نه پر نېټونو او دعوو.
- ◆ ریبنتینی اتلان هغه دی، چې فکر و عمل بې د انسانانو د ژځورنې او د
انسانی ژوند د شرایطو د بنه والي لپاره وي.
- ◆ خپل ریبنتینی دوستان هغوي وټاکۍ، چې په لویو ارمانونو او ارزښتونو
کې درسره شريک وي.
- ◆ د متمندان انسان نښه دا ده، چې د انساني ژوند ارزښت پېژنې او د دغه
ارزښت د ټولیز کېدو لپاره هڅه کوي.
- ◆ ملتونه له ډوډۍ، اوږو او هوا پرته ژوندي پاتېدلاي شي، خو که اخلاق بې
له لاسه ورکړل، نو پر معنوی مرګ بې مړه وبلوئ.
- ◆ هغه ملتونه، چې د خپلو هویتی ارزښتونو پر وړاندی حساس شي، دا بې د
وینتابه لوړنې نښه وي.

- ◆ چې دونیمن دی ترې ویرېرى، پوه شه چې ستا په کي گتې ده، هغې بلا ته ورغاره وتل په کار دي.
- ◆ خرافات په وچو نصيحتونو له منځه نه ځې، د عقلاني ځایناستو په زور پیکه کېدلاي شي.
- ◆ چې د انسانوژنې په مې واک غواړي، پاچا به شي، خود هدېرو!
- ◆ هغه ملتونه پرمختګ او بدلون ته رسېرى، چې د خپلو بدو عادتونو په اړه د منښت، ځيرني، پري پوهېدنې او سمونې اراده او زغم ولري.
- ◆ که ټولنیز چاپېریال کړ شو، بیا نو یوازې همدومره هڅه بویه، چې شخصیتی حریم له کړټیا خخه وساتې. دا بیا دوهم ګام دی، چې که دلته دي درېخ پیاوړی کړ، بېرته ورو ورو د چاپېریال پاکولو ته پیل وکړي.
- ◆ که د نورو له وهلو يا وزلو پري راګرځي، پېږدي، چې ځان ووهې يا ځان ووژني. نېکمرغې ده، چې سادیستان (بل ځوروونکي) په ماسوخیستانو (ځان ځوروونکيو) بدل شي.
- ◆ د ولولو ځوبن د عقلې پېړکرو د بريا لپاره وکاروئ! هیڅکله عقل د ولولو پېښتو ته مه حلالوئ.
- ◆ عقل استخدام کړئ، چې ستاسو عواطف او انساني ارزښتونه ستاسو د شخصیت د ودې او لوړتیا لپاره وکارولای شي.
- ◆ عقل و فکر موږ ژوند کولو ته رابولي او د بنه ژوند کولو لپاره د وسایلو رامنځته کولو ته مو هڅوي.
- ◆ د ژوند تر پایه هر (انسان) خپل تر ټولو نېڈې کس وګنې او ورته موسک شئ کرکه هېړه کړئ او عاطفه و خواخورې مو عادت وګرځوئ.
- ◆ د واک لپاره د عقیدوي ماهیت بدلول، عقیده له منځه وړي.
- ◆ مثبت اوسي او د وطن و ټولنې د ژغولو لپاره مثبته فضا پیاوړي کړئ. دا زموږ و ستاسو هر یوه اخلاقې مسؤوليت دي.

- ♦ د گنیو خرافاتی و گریو تولگه خرافاتی ټولنه او د گنیو عقلانی هفو عقلانی ټولنه جوروی.
- ♦ تر خو چې ټولنه هوسا نه وي، و گری (فرد) هوسا کېدلاي نه شي.
- ♦ تر هفو چې د یوې ژبې ويونکي خواکمن نه شي، ژبه څواکمنډای نه شي.
- ♦ رینستینې پوهه ژوند دي.
- ♦ فکري ابتدال دا دی، چې خبرې ډیرې کېږي، خو نوي فکرونه نه لېردوی او د ټولنې پر پوهېدنې څه نه ورزیاتوی. په سختی مو له یو څه خبروی خو پوههوي مو نه.
- ♦ فکري اختناق دا دی، چې د نوي فکر او د بل پوههولو د صلاحیت خاوند ځکه خوله پته نیولې وي، چې ټولنه یې یا په خبرو نه پوههېري او یا نه غواړي پړې پوهه شي.
- ♦ غوره (نخبه) شخصیتونه مثبت افکار تولیدوي، عالي شخصیتونه تولید شوي افکار مصروفوي، پریوتوی کسان، چې دواړه پورتنې استعدادونه نه لري، په نورو پسې خبرې کوي. د بشريت بدمرغې دا ده، چې درېممه ډله اکثریت دي.
- ♦ مورنی ژبې ته تر ټولو لوی کار دا دی، چې انسان ته د ګټې او خير رسولو پوهه او ادبیات په کې ډېر شي.
- ♦ که مينه نه واي، شاعري به نه وه او هنر به چا نه پېژاند.
- ♦ مينې ته هم یو و بل تعبير و تفسير مه لټوئ، سمه سپېڅلې ئې ووایئ، مينه یعنې د شاعر/شاعري له معشوقې/معشوق سره مينه، بس خلاص.
- ♦ هنر بنګلا او ادبیات افکار رامنځته کوي.
- ♦ ادبیات د ژبې هنري بنه ده او هنر مخامنځ له بنګلا او خوند سره اړیکې لري.
- ♦ شعر او هنر یوازې یوه موخه (غایه، هدف) لري او بس، بنګلا.

◆ نه و خوندوره مطالعه هغه ده، چې هم پونستني راپنځوي او هم يې خوابونه. ◆
◆ زده کړه پخپله یو ارزښت دی، خو تر شا يې یو بل لوی ارزښت هم شته، په نوي څه د پوهېدلو خوند او له دي خوند سره روږدي کېدل.

لیف تولستوی

د لیف تولستوی پوره نوم لیف نیکولایوویچ تولستوی دی. د ۱۸۲۸ م کال د سپتیمبر پر ۹ نېټه د مسکو په ۱۶۰ کېلو متري کې د تولاد د بنار گوتی د «یاسنیا پلینا» سیمه کې زیرېدلی دی.

روس لیکوال، متفکر، پر خپل هیواد سربنندونکی سرتبری، گراف لیف نیکولایوویچ تولستوی، پلار یې نیکولای تولستوی او مور یې ماریا ولکونسکي نومېدل. تر ټولو پېژندل شوی روس لیکوال، متفکر، د روسيې د سواستوپول د جګرو سپاهي، رونسان اندی، مقاله لیکونکی، مذهبی مشر، د داسې مذهبی مقالو او نظریو لیکوال و، چې په دودیزو افکارو کې د نوی لاره خاوند بلل شوی دی. (۸، ۲۴)

لیف نیکولايو ویچ تولستوی، لا د دوو کلو و، چې مور یې مړه شوه. د نهه کلو و، چې پلار یې مړ شو. هغه وخت د بدایانو ماشومان، بهرنیو روزونکو چې زیاتره هغه یې فرانسوی وو، روزل. تولستوی هم د خپلوانو او بهرنیو روزونکو تر خارنی لاندې وروزل شو. د هغه مور و پلار پنځه ماشومان درلودل. دی د کورنی خلورم ماشوم و. ده درې ورونه، چې قول تر ده نه مشران وو او یوه خور چې تر ده نه کشره وه درلوده، لکه خنګه چې مو وویل، د ده مور او پلار د دوی په ماشومتوب کې مړ شول. د دوی روزنه خورا لرو خپلوانو کوله. (۸، ۲۹ مخ)

د تولستوی لومړنی بنوونکې، یوه فرانسوی وه. د هغې ترور ، فرانسوی روزونکې او د بنوونځیو ځینو نورو بنوونکو هغه ته بشپړی زده کړي ورکړي. لکه چې یادونه وشهو، د ۱۸۴۴ کال د اکتوبر په میاشت کې تولستوی د کازان د پوهنتون د ختیئو ادبیاتو په خانګې کې لوړې زده کړي پیل کړې... . په نوبتي ازموینو کې د دغه څوان د روسيې د تاریخ، د مضمون نتایج د قناعت وړ نه و، هغه ته د دغه مضمون د تکرار سپارښته وشهو، نو هغه و، چې ده خان د حقوقو پوهنځي ته بدل کړ. هلته هم دی په دې مضمون کې پاتې راغي. هغه و، چې پر ۱۸۴۷ کال یې پوهنتون پربنیو. تولستوی، د پوهنتون تر پربنیو دلو وروسته، پر ۱۸۴۷ کال، خپلې پلارنی. سیمې ته لار او هلته میشت شو. دغه څوان لیکوال، له خپلو بزگرانو او نورو مزدورانو سره د حاکم او بادار پر خای نوي اړیکې پیل کړل. او له دې سره یې هممهاله د ژان ژاک روسو د آثارو مطالعې ته دوام ورکړ او کرار کرار یې له تمدن سره تربنګني پیل شوه. له دې سره هممهاله هغه د موسیقۍ زده کړې، انگریزې ژبې او د حقوقو لوستلو ته دوام ورکړ. د ده خاطرات او یونلیک بنېي، چې ده خیریه کارونه هم کول او پر ۱۸۴۹ کال کې د خوارو بزگرانو ماشومانو لپاره یو بنوونځی هم جوړ کړ. هغه بنه پیانو غړوله او کلاسیکه موسیقې یې ډېره خونېده.

تولستوی، خلور دېرش کلن و، خو پېغله صوفیا [د ده مېرمن] لا د ۱۸ کالو وه. دوى چې پر ۱۸۶۲ کال واده سره وکړ، ليف تر بنسختي ۱۶ کاله مشر و. هغوي تر دېره پوري خورا بنه او نیکمرغه ژوند درلود. صوفیا، نه یوازي د هغه خورا بنه ملګري، باوفا بنسخه بلکې ده ته په کار او ادبیاتو کې بنه مرستندويه هم وه. له واده سره د لیکوال نیکمرغی پیل شوه. د دغې بنسختي د پوهی علمي شتمنۍ او هنري ذوق له برکته، ليف تولستوی لومړي په روسيه او بيا په نړۍ کې ستر شهرت او ويړ تر لاسه کړ... د غې نیکمرغی جوري، تر ډپرو کالو ګډ ژونده وروسته، ځکه ونه شو کولای خواره ژوند ته دوام ورکړي، چې تولستوی د خپل ژوند بنه او هيلې بدلي کړي، خو سره له دي هم دوى ۱۳ ماشومان درلودل. (۸، ۳۴ مخ)

ليف تولستوی د ۱۹۱۰ م کال د نومبر پر ۲۰ مه نېټه مړ او د یاسنيا پلینا په سيمه کې بسخ شو. اثار ئې دا دي: جګړه او سوله، زلميتوب، سپېڅلی اختر، ابلیس، قزاقان، د مرګ سرود، ارباب او نوکر، هنر خه ته وايي؟ شیطان او پيسې، بې پایه مینه...

- ✿ ايمان د ژوند رښتنې معنا او له هغه نه خبرتیا ده.
- ✿ د خداي قدرت ستاسو په زړه کې نغښتی دی.
- ✿ خلکو ته زه د اپلتو له امله ګران یم. د جګړي او سولې او نورو داسي اپلتو له امله، هغوي ته دا اپلتي خورا غوره بربښي.
- ✿ یوازي د خپلې خاورې بچيان خپله خاوره ژغورلای شي.
- ✿ هر هغه ملت چې ځان له غاصب واکمن نه وزغوري، بېشکه چې د قانوني تولواک په پناه کې به ژوند کوي.
- ✿ که ټولي جګړي د عقیدو لپاره واي، اصلأ به جګړي نه کېدي.
- ✿ مينه، نه ځمکنې بلکې یو اسماني احساس دی.

- ◆ ◆ ◆
- ✿ چې کله د بنخو رښتینې خبره برلاسې شي، له ځانغوبښتنې، ځانستاینې او بربادی پرته هلتہ بل خه نشه.
 - ✿ آن په خورا نژدې او ساده دوستانه اړیکو کې لړه خود ژبې او ستاینې په کار دي. لکه هغه غور، چې د کوم خرخ دښې خوځیدا لپاره په کار وي.
 - ✿ دا مهمه نه ده، چې خه کار، مهمه دا ده چې هر خه او هر چېري وي، چې ته هلتہ او په هغه کې خوبن اوسي.
 - ✿ هر خوک ځانته یو راز لري.
 - ✿ د جګړې په ډګر کې هم خدای مهربانه دي.
 - ✿ خه چې خدای کوي، هغه به کېري. که د خپل کور په برستن کې هم پروت وي، د مرگ نه هېږيږي.
 - ✿ نظم د کړو اصلې جړه ده.
 - ✿ د انسان د ټولو نیمګړتیاوو سرچینې یوازې دوې دي؛ بېکاري او په خرافاتو باور، او د انساني بېګنو سرچینې هم دوې دي. یو کار بل عقل.
 - ✿ تر غرمې وروسته خوب سپین زر او تر هغې مخکې سره زر دي.
 - ✿ کله کله د حالاتو جبر تر انساني هيلو پیاوړي وي.
 - ✿ انسان باید کله کله ځان د نورو په تصور کړي. په دې ټولو شیانو چې پوه شي، بیا بېنل ګران نه وي.
 - ✿ هاغه شان موسکا چې د ځینو کسانو د خبرو د اورېدو په وخت کې؛ ګومان کوو، چې د هغو سپېڅلۍ ګوګل په غوره توګه وينو.
 - ✿ وزګاري سړۍ ستړۍ کوي.
 - ✿ تر هغه چې مین شوي نه یو، ویده یو. د اديري خاورې ايرې یو. خو کله چې مین شو اسماني روح په موږ کې نزوzi، ساه رابښي، د ازل د سپېدو په خېر سپېڅلۍ کېرو.
 - ✿ هر هغه خوک چې برخه یې وي، خپله یې پیدا کوي.

- ◆ که انسان په دې پوهبدای، چې له مرگه وروسته پر ده خه راخي، نو هیڅکله به له مرگه نه ډارپدی.
- ◆ هره چاره یو پای لري.
- ◆ د دار شوي خبرې حالت او د اندام نابنکلاوالی هغه خه نه دي، چې بنکلې کړي شي.
- ◆ که هر خومره د قاب ادانه او شاوخوا بنکلې شي، بيا يې هم منځپانګه هماګه وي، چې وي.
- ◆ [کله کله] تېینګار بي ګټې او آن د بې رحمى نښه وي.
- ◆ دasicې ژوند کوه، چې د هري پیښې زغم ته چمتو و اوسي.
- ◆ د خدای له ارادې پرته یو وښته هم د انسان په سر کې نه بي ځایه کېږي.
- ◆ ساده هغه خوک دي، چې پر هر خه پسې ژاري.
- ◆ جګړېز عمليات هم د ساعت د منځني جوړښت د خوځبدا په بنه دي. جګړېز عمليات هم لکه د ساعت په شان، همدا چې لومړي خوځبدا پیل شوه، له هر دليله پرته تر وروستي پایلې دوام پیدا کوي.
- ◆ په جګړه کې د خوانانو لٻواليا او مېړانه د زړو تر تجربو زياته لارښوونکې ۵۵.
- ◆ خومره به بشه واي، که انسان پوهبدای، په دې نړۍ کې د مرستې او خواخوردي لپاره چېرته او چا ته ورودانګي او له مرگ وروسته د خاورو په زړه کې خه ته سترګې په لاره و اوسي.
- ◆ وياله چې هر خومره پاکه وي، کله نا کله په کې مردارې او به راخي، خوک دې، چې په ژوند کې بي یوه، نيمه تېروتنه نه وي کړي.
- ◆ موږ یوازې په دې پوهبدای شو، پوه شو، چې په هیڅ نه پوهېړو. دا د انساني پوهې تر ټولو لوړه پوله ۵۵.
- ◆ یوازې خدای دي، چې مرستندوي دي.

- ❖ مرگ، چې هر خه پای ته رسوی، غواړي که نه غواړي. نن يا سبا رارسپدونکي دی، په ځنډ او که ژر، خو زمود ژوند، د ابدیت په وړاندې له یوې شېبې زیات بل خه نه دي.
- ❖ اسماني حکمت او حقیقت لکه رښې او به داسې دی، چې مور غواړو، خپله تنده پري ماته کرو.
- ❖ هغه معبد، چې د خدای د ستایني او لمانځنې وړتیا پیدا کوي، خښته په خښته لوړېږي او ودانېږي.
- ❖ د نېکمرغۍ سرچینې د باندې، نه، بلکې په خپل ځان کې دی.
- ❖ هر بي لاري ته، چې هر خوک دی، لارښوونه کوه او هر لوپدلي ته لاس ورکوه.
- ❖ تل خواخوبۍ او مهربان او سه. په هر زړه کې د مینې او صفائیي دېوه بلوه.
- ❖ په خپلو نېکمرغیو کې دی، خپل خپلوان او ورونه شريک ګنه او هیڅکله د دغه سېپېڅلوايی خوند په رخه او کرکه مه لړه.
- ❖ دېښمنان دی بخښه او له خواخوبۍ نه پرته، په بله وسیله له هغه غچ مه اخله.
- ❖ که مور غواړو د هر خه په اړه قضاوت او خبرې وکړو، هیڅ غوره او سېپېڅلۍ شي به پاتې نه شي.
- ❖ د بنو ملګرو پیدا کول ډېر لوی نعمت دی.
- ❖ د احساساتو په سيند کې لاهو او برمهه شوي انسانان باید د پوهې په رڼا وګانېل شي.
- ❖ حکومتونه باید خپلې ورځنې چارې تر سره او له هر ډول اغېزو نه خپلواک وي.
- ❖ کله کله تشن خیالونه د انسان ذهن ته ورځي.
- ❖ نېکمرغه هغه خوک دی چې په خپل کور کې نېکمرغه وي.

- ❖ د غوره نظام بنست باید پر هغه خه ودربری، چې په هغه کې انسانان ارادتمند، سپېڅل اندي او عقайдې د یووالی له مینې ډک وي.
- ❖ عقل زور زياتي ته اړتیا نه لري.
- ❖ د ریښتني حقیقت د خورپدو او د پوهې د رندا د بري لپاره باید انسانان له ناولتیا پاک او د هغود روح د بهمیر قوانین د زمانې د روح له غوښتنو سره برابر او هر پلو خواره کرو.
- ❖ وختونه درومي، خو ويل شوي خبرې همداسي پاتيرې.
- ❖ ټولي نیکمرغې کورنۍ یو بل ته ورته دی، خو هر بدمرغه کورنۍ په خپل ډول بدمرغه ډد.
- ❖ هر هغه اصلاحات، چې د زور له لاري تر سره شي، هغه د درناوي وړ نه دي.
- ❖ د پوهې او علم زده کړي او منلو لپاره، انسان باید خپل زړه له هر ډول ناولتیا نه سپېڅلی کري. هغه نوي کړي او د دي کار لپاره تر پوهې نه مخکې باید ايمان ولرو او د هغه د کمال هڅه وکرو. دغه ارمان ته د رسپدو لپاره، باید د خدای ځلا، چې موبې وجدان نوموو په ځان کې ځای او ونقارو.

ماخذونه:

- ۱- ئىينى وىپپاپى.
- ۲- صفا، مصطفى. نېيواں ادبیات. ۱۳۹۶ ل گودر خپرندویه تولنە جلال اباد
- ۳- احمد، داکتىر احمد جان. د شرق ستورى افغان سيد جمال الدين ۱۳۸۸ ل عنایت خپرندویه تولنە
- ۴- صابر، سيد احمد. د پوهانو خبىرى. ۱۳۸۸ ل کال. سىنخى خپرندویه تولنە كندهار
- ۵- رشید، عبدالخالق مهاتما گاندى - ژوند، فكر او مبارزه ۲۰ ۱۵/۱۳۹۴ د افغانستان ملي تحريرك pdf .ketabtoon.com
- ۶- صفا، مصطفى. ۋان پل سارتىر(د سارتىر ژوند، فلسفة او ويناوي) pdf .ketabtoon.com
- ۷- اشفاق، ملک. د ابن خلدون ژوند، اند او فلسفة. ۋابىن، زاهىد خليلي pdf .ketabtoon.com
- ۸- تولىستۇي، جىڭپە او سولە. ۋياپە. بېهاند، اصف. ۱ او ۲ توک pdf .ketabtoon.com
- ۹- يۈن، محمد اسماعىيل. د محمدگل خان مومنە اند و ژوند تە يوه كتنە. pdf .ketabtoon.com
- ۱۰- مياخېل، عطامحمد. زىتار. ۱۹ ۲۰ کال. سروش كتاب پلورىنځى

د ليکوال نور اثار:

ستا يادونه زما دردونه / شاعري

يوه پېرى انتظار / منثورى توتى

نيم لېونتوب / منثورى توتى

د مجنون پر پلونو / راتولونه

وياري ٿېرى / همدا اثر

پسرلى ادبى بهير

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library